

Πανικός στις αγορές Κραχ για τον Σαμαρά

Η άποψή μας
σελίδα 3

ΔΙΑΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΧΡΕΟΥΣ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ

και όχι κούρεμα τύπου "PSI" με την ΕΕ

Διαγραφή του χρέους γράφει το πανό της Εργατικής Αλληλεγγύης. Η φωτο από το συλλαλητήριο στη Θεσσαλονίκη τον Σεπτέμβρη

Εκδηλώσεις για τα 70 χρόνια από την Απελευθέρωση

σελ. 14, 15

Φοιτητές, Μαθητές,
Εκπαιδευτικοί,
ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ
στις 6 Νοέμβρη

σελ. 7

**1 ΧΡΟΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΙΣΒΟΛΗ
ΤΩΝ ΜΑΤ ΣΤΟ ΡΑΔΙΟΜΕΓΑΡΟ**

ή αυτοί... ή εμείς

**ΠΑΝΕΡΓΑΤΙΚΟ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΟ
Παρασκευή 7 Νοεμβρίου
6μμ στο Ραδιομέγαρο**

ΠΟΣΠΕΡΤ **EPT Open**

ΜΕ ΤΗ ΣΤΗΡΙΞΗ ΤΟΥ **ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ** ΕΡΑΝΤΑ ΚΑΙ ΚΑΠΙΣΜΑΤΑ, ΔΙΑΚΟΙΝΩΤΙΚΕΣ, ΔΙΑΠΡΟΒΟΛΕΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

Γυρίστε στη σελίδα 6

Η δίκη της
Χρυσής Αυγής -
Συνέντευξη με
τον Τάκη Ζώτο
Μιλούν επίσης: Γουέιμαν
Μπένετ (UAF Βρετανία)
Δημήτρης Ψαρράς,
Θανάσης Καμπαγιάννης

σελ. 2, 12, 13

Τέχνη και
αντιφασιστικό κίνημα
Συνέντευξη με τον
Βασίλη Κουκαλάνη

σελ. 17

Όχι στις βόμβες του Ομπάμα

σελ. 20

Συνέντευξη με τον Τάκη Ζώτο, συνήγορο πολιτικής αγωγής στη δίκη της Χ.Α.

“Αποφασιστικός παράγοντας η δύναμη του κινήματος”

Η εισαγγελική πρόταση επιτέλους πήρε το δρόμο για το συμβούλιο εφετών. Πώς την σχολιάζετε;

Έχουμε την εισαγγελική πρόταση για την παραπομπή των μελών της εγκληματικής οργάνωσης Χρυσή Αυγή, τρεις μήνες από τότε που έκλεισε ο φάκελος της ανάκρισης, περίπου το ανώτατο χρονικό περιθώριο που υπήρχε.

Η εισαγγελική πρόταση δεν μπορούσε να αντισταθεί στο συντριπτικό ανακριτικό υλικό που υπάρχει για το γεγονός ότι πρόκειται για εγκληματική οργάνωση - κυρίως το οπτικοακουστικό υλικό, όχι οι υποκειμενικές αλλά οι αντικειμενικές καταγραφές που υπάρχουν στην δικογραφία. Το ίδιο υλικό τεκμηριώνει επίσης ότι η ύπαρξη και δράση των ταγμάτων εφόδου ήταν αποτέλεσμα συστηματικής και οργανωμένης δουλειάς, εκπαίδευσης και καθοδήγησης.

“Το ανακριτικό υλικό είναι συντριπτικό”

Καμία δραστηριότητα κανενός τάγματος εφόδου δεν ήταν παρορμητική, αυθόρμητη ενέργεια, αυθαίρετη πρωτοβουλία. Προϋπέθετε την έγκριση του ιεραρχικά ανώτερου - και ένα αρχέτυπο πάνω σε αυτό είναι η οργάνωση της Νίκαιας. Στην περίπτωση της δολοφονίας του **Πάυλου Φύσσα** πριν από το τελικό μήνυμα για να συνταχθεί το τάγμα εφόδου (στις 11:30 το βράδυ), υπήρξε επικοινωνία **Πατέλη** και **Λαγού** στις 11:28 όπου δόθηκε το “ok” για την επίθεση. Τι σημαίνει τάγμα εφόδου; Μέσα σε 10 λεπτά συγκεντρώθηκαν οι “κοντινοί” του τάγματος εφόδου και έγινε η επίθεση.

Το ίδιο μοντέλο έχουμε στην επίθεση στο **Συνεργείο** στην Ηλιούπολη. Εκεί δεν έχουμε απλώς προφορική έγκριση, αλλά την αυτοπρόσωπη παρουσία του Λαγού και μάλιστα με το αυτοκίνητο που του είχε χορηγήσει η Βουλή. Σε σχέση με το ποιος καθοδηγούσε, καθόριζε τους στόχους, ενέκρινε τις επιθέσεις, ποιος θα κάλυπτε στη συνέχεια, το ανακριτικό υλικό είναι πλούσιο και πέρα από κάθε αμφιβολία. Το μοντέλο είναι απόλυτο και επαναλαμβανόμενο είτε πρόκειται για το Αντίπνοια στα Πετράλωνα, είτε πρόκειται για την Κρήτη, είτε το ΠΑΜΕ στο Πέραμα, είτε τους Αιγύπτιους ψαράδες.

Για την εγκληματική δράση, η εισαγγελική πρόταση υιοθετεί αυτό που αβίαστα προκύπτει από τον ανακριτικό υλικό. Η αμφιβολία που ακού-

γεται από κάποιους, μήπως δεν είναι “δεμένη” η υπόθεση, αν δεν δηλώνει άγνοια, κρύβει είτε μεγάλη υποκρισία είτε ιδιοτέλεια - που την καταλαβαίνουμε απολύτως από την πλευρά της Χ.Α. Αλλά όλες οι άλλες πλευρές δεν μπορούν να έχουν αμφιβολίες.

Η εισαγγελική πρόταση υιοθετεί επίσης την κατηγορία ότι πρόκειται για μια εγκληματική οργάνωση που εμφανίζεται υπό τον μανδύα ενός πολιτικού κόμματος. Ξανά μέσα από το ανακριτικό υλικό τεκμηριώνεται ότι η ηγεσία της εγκληματικής οργάνωσης είναι απολύτως ίδια με την ηγεσία αυτού που εμφανίζεται ως “πολιτικό κόμμα”. Τα βασικά στελέχη σε επίπεδο κεντρικού πολιτικού συμβουλίου, καθοδήγησης, ηγεσίας, βουλευτών, είναι τα ίδια με τα ηγετικά στελέχη της εγκληματικής οργάνωσης που καθοδηγούν την δράση στην Κόρινθο, το Βόλο, την Πάρο. Π.χ. στην Πάρο, ο **Μίχος**, βουλευτής της Χ.Α και ταυτόχρονα επικεφαλής του τάγματος εφόδου, επιτίθεται ο ίδιος και ανοίγει το κεφάλι δύο αντιφασιστών.

Μήπως ένα πολιτικό κόμμα διώκεται υπό το πρόσχημα ότι έχουμε μια εγκληματική οργάνωση, τίθεται από κάποιους το ερώτημα.

Συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο, η εγκληματική οργάνωση λειτουργεί υπό τον μανδύα ενός πολιτικού κόμματος. Να ένα παράδειγμα: Μεταξύ των εγκλημάτων που προβλέπονται από το άρθρο 187 για την εγκληματική οργάνωση είναι και το ξέπλυμα βρώμικου χρήματος ή η φοροδιαφυγή. Μια πολυεθνική εταιρία, λοιπόν, μπορεί να φοροδιαφεύγει, να ξεπλένει βρώμικο χρήμα και ταυτόχρονα να διαπράττει και εγκλήματα νομιμοποίησης αυτής της δραστηριότητας. Η εταιρία μπορεί να λειτουργεί, υποτίθεται με το γράμμα του νόμου, να έχει Δ.Σ., κλπ, αλλά κάτω από αυτόν τον μανδύα, να λειτουργεί μια εγκληματική οργάνωση.

Κερατσίνι 18/09/14

Το ίδιο ισχύει και για μια άλλη νομική οντότητα που λέγεται πολιτικό κόμμα. Στις πολυεθνικές και τις ανώνυμες εταιρίες υπάρχει έστω ένας νομικός έλεγχος. Στο ελληνικό νομικό σύστημα δεν υπάρχει δυνατότητα απαγόρευσης ή νομικού ελέγχου κανενός κόμματος, ούτε νομικής διάλυσής του. Σε άλλα νομικά συστήματα, στη Γερμανία πχ, υπάρχει δυνατότητα το συνταγματικό δικαστήριο να κρίνει αν ένα κόμμα λειτουργεί στα συνταγματικά πλαίσια. Εδώ δεν έχουμε αυτό. Έτσι, το να λειτουργεί μια εγκληματική οργάνωση με τον μανδύα ενός κόμματος, μπορεί να κριθεί μόνο σύμφωνα με τον ελληνικό ποινικό νόμο. Και αυτό γίνεται σήμερα.

Μα θα έπρεπε η Αριστερά να αποδέχεται το άρθρο 187 του ποινικού κώδικα; Η απάντηση σε αυτό είναι ότι συνεχίζουμε να είμαστε αντίθετοι με την διεύρυνση του αξιοποίνου, δηλαδή να διώκεται κανείς χωρίς να έχει κάνει κάτι στην πράξη. Σχετικά με την Χρυσή Αυγή δεν είμαστε όμως σε αυτό, είμαστε πολύ πέρα από αυτό.

Πρόκειται για μια οργάνωση που εδώ και τρεις δεκαετίες αποδεδειγμένα κάνει εγκλήματα και τα επαναλαμβάνει: Τα τάγματα εφόδου συγκροτούνται το 1992. Η πρώτη δικα-

“Δίνοντας τη μάχη και στα δικαστήρια”

στική επιβεβαίωση της δράσης τους έρχεται με τις τελεσιδικές καταδίκες (**Κουσουμβρής, Ζαφειρόπουλος** μέλη του πολιτικού συμβουλίου) για την επίθεση στα μέλη της **ΟΣΕ** το 1996 στην Φωκίωνος Νέγρη και του “**Περίανδρου**” **Ανδρουτσόπουλου**, που καταδικάστηκε αμετάκλητα για την επίθεση στον **Δ. Κουσουρή** το 1998 στα δικαστήρια Ευελπίδων. Τα τάγματα εφόδου λειτουργούν γύρω από εκεί που ήταν τα γραφεία της Χ.Α, δηλαδή στην Κυψέλη και στο κέντρο της Αθήνας. Ακολουθούν δεκάδες επιθέσεις που αποδεικνύουν ιστορικά ότι είναι μια επικίνδυνη εγκληματική οργάνωση που δρα σε βάθος χρόνου.

Για την Χ.Α η συγκρότηση ταγμάτων εφόδου και η βία κατά της Αριστεράς, του εργατικού κινήματος και των μεταναστών αποτελούν καταστατική ιδρυτική πράξη. Τρεις στόχοι που επιβεβαιώνονται σήμερα: Στο Πέραμα οι συνδικαλιστές, στην Ιεράπετρα οι Πακιστανοί, στο Κερατσίνι οι αντιφασίστες, ο Φύσας.

Περίλαμβάνεται αυτή η περίοδος στην εισαγγελική πρόταση; Ποιες υποθέσεις θα συνεκδικαστούν με την εγκληματική οργάνωση;

Το βάθος χρόνου που ορίζει η πρόταση είναι το 2008 και αυτό είναι κάτι που μπορεί να διορθωθεί στο βούλευμα. Ως πολιτική αγωγή θα υποβάλλουμε υπομνήματα, γιατί αποδεδειγμένα προκύπτει ότι η Χ.Α πέρασε από το στάδιο του ομίλου εθνικοσοσιαλιστικής προπαγάνδας στην οργάνωση ταγμάτων εφόδου το 1991-92 και από τότε είναι αδιάλειπτη αυτή η δράση.

Με την κατηγορία της εγκληματικής οργάνωσης μπορούν να συνεκδικαστούν μόνο κακουρηγιατικές πράξεις: Η δολοφονία του Φύσσα, η απόπειρα δολοφονίας κατά των συνδικαλιστών της Ζώνης (αρχικά είχε χαρακτηριστεί πλημμέλημα, έγινε κακούρηγια στις 30/09/13), η απόπειρα δολοφονίας των Αιγύπτιων ψαράδων (επίσης έγινε κακούρηγια αργότερα), και ο εμπρησμός κατά των Πακιστανών της Ιεράπετρας, μια πράξη που ενώ είχε καταγγελθεί και είχαμε τους δράστες, δεν είχαμε την δίωξη.

Πέρα από τους 70 χρυσαυγίτες που θα δικαστούν με βάση τις παραπάνω κατηγορίες, υπάρχουν ακόμα 80 δικογραφίες για επιθέσεις ταγμάτων εφόδου. Αυτές έχουν συσχετιστεί με την μεγάλη υπόθεση και είτε είναι κακουρηγια για τα οποία εκκρεμούν επιμέρους ποινικές δίωξεις, είτε αφορούν πράξεις που χαρακτηρίστηκαν “πλημμεληματικές” και θα δικαστούν στα κατά τόπους δικαστήρια.

Υπάρχουν κραυγαλέες περιπτώσεις που δεν συμπεριλαμβάνονται στην εισαγγελική πρόταση; Πόσο πραγματικά “πλημμεληματικές” ήταν αυτές οι πράξεις;

Ο **Αλί Ραχίμι** είναι ο Αφγανός που μαχαιρώθηκε από το τάγμα εφόδου του Αγίου Παντελεήμονα, (**Σκορδέλη, Λουκιανός**), στην καρδιά. Ο άνθρωπος γλύτωσε από θαύμα γιατί έτυχε το μαχαίρωμα να είναι λίγα χιλιοστά πιο δίπλα. Κλασική απόπειρα ανθρωποκτονίας. Ομως, πρόκειται για μια υπόθεση που απλώς θα συσχετιστεί. Η Σκορδέλη δεν δικάζεται για απόπειρα ανθρωποκτονίας, η επίθεση χαρακτηρίστηκε ως πλημμέλημα. Αυτή η υπόθεση μετά από 17 αναβολές είναι ακόμα στο στάδιο ενός κατώτερου δικαστηρίου, μονομελούς.

Η "απαγορευμένη" διαδήλωση ενάντια στην ελληνική προεδρία της ΕΕ στις 8 Γενάρη

Εργατική απάντηση στο Κραχ του Σαμαρά

Οπανικός στις αγορές την περασμένη βδομάδα ήταν ένα πολιτικό κραχ για τον Σαμαρά. Η κυβερνητική προπαγάνδα ότι τάχα αυτό που τρόμαξε τις αγορές ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ απλά προσθέτει γελοιοότητα στο δράμα. Ούτε οι πιο ηλίθιοι απολογητές του καπιταλισμού δεν ισχυρίζονται ότι οι δημοσκοπήσεις στην Αθήνα αναγκάζουν τους επενδυτές να φεύγουν πανικόβλητοι από το Χρηματιστήριο στη Νέα Υόρκη και να αναζητούν καταφύγιο στα ομόλογα του αμερικάνικου δημόσιου.

Από αυτές εδώ τις στήλες προειδοποιούσαμε ήδη από την άνοιξη ότι το σχέδιο του Σαμαρά για έξοδο στις αγορές είναι φούσκα. Ένα χρέος που δεν είναι βιώσιμο όταν δανείζεται από τους μηχανισμούς της ΕΚΤ με 2,5% δεν γίνεται βιώσιμο με δανεισμό από τις αγορές με 5% (τότε). Χρειάστηκε το χαστούκι με τα επιτόκια να σκαρφαλώνουν στο 9% για να επιβεβαιωθεί αυτή η βασική αλήθεια.

Κανονικά, η κυβέρνηση θα έπρεπε να έχει ήδη παραιτηθεί, ιδιαίτερα επειδή είχε κάνει την απάτη να πάρει «ψήφο εμπιστοσύνης» από τη Βουλή λίγες μέρες πριν από το παταράκι. Σε κάθε περίπτωση, είναι πολιτικά νεκρή. Η διαχείριση της κρίσης κάτω από την εποπτεία της Τρόικας δεν είναι πλέον πολιτικά βιώσιμη, όπως ομολογεί και η ίδια, αλλά η δική της «έξοδος» κατέρρευσε.

Κι όμως, σε τέτοιες στιγμές η απάντηση από την ηγεσία του ΣΥΡΙΖΑ είναι ακόμη μεγαλύτερη προσαρμογή προς τα δεξιά. Την ώρα του πανικού των αγορών ο Σταθάκης

έκανε δηλώσεις ότι «δεν θα διαγράψουμε μονομερώς το χρέος» και απέσπασε επαίνους από ΤΑ ΝΕΑ για τη συμβολή του για να σταματήσει η αναταραχή.

Κρίσιμη ώρα

Και δεν ήταν προσωπική ή σπασμωδική αντίδραση, όπως αποδείχθηκε από τη συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής όπου η πλειοψηφία Τσίπρα απέρριψε προτάσεις για δημόσιο έλεγχο των τραπεζών με τη δικαιολογία ότι κάτι τέτοιο «υπάρχει ήδη σε προηγούμενες αποφάσεις της ΚΕ και του Συνέδριου» (Αυγή, 21/10). Ουσιαστικά, οι διακηρύξεις είναι για τα χαρτιά και την κρίσιμη ώρα η επίσημη θέση είναι: δεν θα πειράξουμε ούτε το χρέος ούτε τις τράπεζες ούτε το ΤΑΙΠΕΔ.

Το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΙΑ, που προβάλλει τη μονομερή και οριστική διαγραφή του χρέους με κρατικοποίηση των τραπεζών κάτω από εργατικό έλεγχο και ρήξη με τον ζουρλομανδύα της ΕΕ και του ευρώ, είναι πιο επίκαιρο παρά ποτέ. Δεν είναι ώρα για να γυρίσουμε πίσω σε αναζήτηση «κουρέματος» του χρέους σε διάλογο με την ΕΕ όπως έγινε με το καταστροφικό PSI του Παπαδήμου.

Αν δεν υπήρχε η ΑΝΤΑΡΣΙΑ με το αντικαπιταλιστικό πρόγραμμά της, ετούτη την ώρα θα έπρεπε να την εφεύρουμε και όχι να τη λιθοβολούμε όπως επιχειρούν διάφοροι. Οι αστοί τα έχουν χαμένα, είναι η ώρα να προβάλλουμε την εργατική διέξοδο από την κρίση.

STOP στις ιδιωτικοποιήσεις

Διαδήλωση ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του Αεροδρομίου Χανίων «Ι. Δασκαλογιάννης» θα πραγματοποιηθεί την Τρίτη 28 Οκτώβρη, μετά το τέλος της παρέλασης, από την Αγορά. Η διαδήλωση αποφασίστηκε μετά από σύσκεψη φορέων και σωματείων της πόλης των Χανίων.

Ο Σεραφεΐμ Ρίζος, δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στα Χανιά δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγυή: «Θεωρούμε ότι χρειάζεται κλιμάκωση του αγώνα με ακόμα πιο δυναμικές μορφές για να αποτραπεί η ιδιωτικοποίηση. Στα Χανιά υπάρχουν εμπειρίες νικών του κινήματος απέναντι στις αρπακτικές διαθέσεις των ιδιωτών. Είναι γνωστό το παράδειγμα αποτροπής της ιδιωτικοποίησης της παραλίας των Αγίων Αποστόλων.

Η ιδιωτικοποίηση του αεροδρομίου είναι κομμάτι μιας συνολικότερης πολιτικής της κυβέρνησης. Αν περάσει θα βρεθούμε μπροστά σε κλιμάκωση παρόμοιων επιθέσεων. Θα σημάνει όμως πάνω από όλα τόσο τη χειροτέρευση των κοινωνικών του νησιού όσο και των εργασιακών συνθηκών της εργατικής τάξης. Από τη δική μας μεριά καλούμε ως δημοτικό σχήμα να μαζικοποιηθεί η κινητοποίηση που θα γίνει στις 28 Οκτώβρη».

Από θέση αρχής

Η Ανταρσία στα Χανιά έχει κυκλοφορήσει και ανακοίνωση που ανάμεσα σε άλλα υπογραμμίζει: «Βρισκόμαστε από θέση αρχής απέναντι σε κάθε απόπειρα ιδιωτικοποίησης, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για υπηρεσίες κοινής ωφέλειας, για την υγεία και την παιδεία, για τον κοινωνικό πλούτο, τους δημόσιους χώρους, τις παραλίες, τα δάση.

Οι ιδιωτικοποιήσεις, όπως η επιχειρούμενη του αεροδρομίου Χανίων, δεν σημαίνουν τίποτα άλλο πέρα από πανάκριβες και διαλυμένες υπηρεσίες για την πλειοψηφία των ανθρώπων που τις χρησιμοποιούν και την ίδια στιγμή άθλιες συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους σε αυτές.

Αντίθετα με αυτά που υποστηρίζουν τα παραγαλάκια της εκάστοτε κυβέρνησης, ιδιωτικοποίηση δεν σημαίνει ότι το κράτος θα αποδεσμευτεί από τις υποχρεώσεις του, αλλά αντίθετα θα δίνει λεφτά στους ιδιώτες.

η συνέχεια στη σελίδα 6

εργατική αλληλεγγυή
Οικονομική εξόρμηση
ΝΑ ΔΙΩΞΟΥΜΕ ΤΡΟΙΚΕΣ ΜΝΗΜΟΝΙΑ ΝΕΟΝΑΖΙ
ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
της αντικαπιταλιστικής ανατροπής
Γραφεία συνδρομητές

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Στόχος 120.000€

Άλλα 6.825 ευρώ συγκεντρώθηκαν την περασμένη βδομάδα ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης στα 37.170 ευρώ.

Ευχαριστούμε για τις προσωπικές σας ενισχύσεις: Αποστόλης Λ. 300 ευρώ, από 100 Γιώργος Τ., Ιωάννα Ι., Γιάννης Δ., Κώστας Κ. 50 ευρώ, από 30 ευρώ Φωτεινή Λ., Γιάννης Κ. και Γιάννης Μ., από 25 ευρώ Χαρίτα Μ. και Εύα Τ., από 20 ευρώ Μαρία Α., Ελένη Κ., Παναγιώτης Π., Χρήστος Μ., Μύρωνας Μ., Ηλίας Α., Γιάννης Θ., Βάση Μ., Μαρία Α., από 15 ευρώ Βασίλης Μ. και Αλέξανδρος Π., από 10 ευρώ Μαριλένα Ν., Μαριλήδα Α., Αλεξάνδρα Κ., Ράνια Κ., Νίκος Π., Μίνα Θ., Γιώργος Α., Μανώλης Σ., Λίλιαν Μ. και Αντώνης Τ., από 5 ευρώ Ζήσης, Κώστας Φ. και Αντώνης Φ. Ευχα-

ριστούμε επιπλέον τους Γιώργος Π., Αγγελική Λ., Νίκος Θ. και Αλέξανδρο Σ. που γράφτηκαν συνδρομητές στην εφημερίδα.

Στις εξορμήσεις σε εργατικούς χώρους συγκεντρώθηκαν 44 ευρώ στο Ιπποκράτειο, 40 στο Θριάσειο, 25 στο Υπουργείο Ανάπτυξης, 20 στη ΔΕΗ στο Ηράκλειο, 16 στον Άγιο Σάββα, 14 στο Ασκληπιείο, 12 στην εφορία Αναξαγόρα, 8 ευρώ στη Νομαρχία στα Χανιά.

Τις επόμενες μέρες εξορμούμε σε πλατείες, εργατικούς χώρους και σχολές και σας ζητάμε να ενισχύσετε οικονομικά και να συμμετέχετε στις εκδηλώσεις που οργανώνουμε πανελλαδικά ενάντια στο νέο ιμπεριαλιστικό πόλεμο στη Μέση Ανατολή.

Όχι στις διώξεις

Με τις μηχανές στο «κόκκινο» δουλεύει η βιομηχανία διώξεων συνδικαλιστών και αγωνιστών. Ποινική δίωξη ασκήθηκε στον Παντελή Βαϊνά, δάσκαλο, μέλος των Παραρτήσεων και αιρετό στο ΠΥΣΠΕ Γ' Αθήνας.

Το κατηγορητήριο του Εισαγγελέα Εφετών αναφέρει ανοιχτά ότι πρέπει να τιμωρηθεί καθώς δεν έδωσε υψηλό βαθμό σε υποψήφιους διευθυντές που είχαν αυταρχική συμπεριφορά. Συγκεκριμένα, το κατηγορητήριο αναφέρει: «Ο ως άνω καταγγελλόμενος Παντελής Βαϊνάς με τη ως άνω ιδιότητα του και ως μέλος της συνδικαλιστικής παράταξης «Ανεξάρτητη Ριζοσπαστική Παρέμβαση» είχε εκφράσει δημόσια την απόφαση του, ως μέλος της ως άνω παράταξης να βαθμολογήσει άκρως αρνητικά, στις επικείμενες κρίσεις για την επιλογή διευθυντών σχολικών μονάδων, τους υποψήφιους με γνωστή, από καταγγελίες διδασκόντων, στα συλλογικά όργανα, αυταρχική συμπεριφορά».

• **Με επίθεση στον αντιπρόεδρο του Σωματείου Εργαζομένων κι εργάτη καθαριότητας, Στέφανο Σετφίδη, ξεκίνησε τη νέα της θητεία, η δημοτική αρχή της Ν.Ιωνίας.**

Όπως καταγγέλλει το Σωματείο στον συνδικαλιστή επιβλήθηκε ποινή περικοπής 5 μεροκαμάτων «έπειτα από μια κατά παραγγελία ΕΔΕ, με επιλεκτικούς μάρτυρες και υπαγορευμένες απαντήσεις», ενώ για τη δίωξη «επιστράτευσαν το αντιδραστικό οπλοστάσιο του νέου πειθαρχικού νόμου που δημιούργησε η συγκυβέρνηση». Αιτία για την άσκηση της δίωξης, ήταν ο τσακωμός του με τον τότε προϊστάμενο, γνωστό για τις άπειρες καταγγελίες εις βάρος του για χυδαία και τραμπούκικη συμπεριφορά προς τους εργαζόμενους.

Ανάλογες κόντρες με τους εργαζόμενους είχε ανοίξει και στο παρελθόν η σημερινή δημοτική αρχή, με τον δήμαρχο να διατείνεται ότι «δεν συνδιοικεί τον δήμο με τους εργαζόμενους» και τους εργαζόμενους να απαντούν με κινητοποιήσεις.

Οι απολύσεις δεν θα περάσουν

ΔΗΜΟΙ

Σε κινητοποιήσεις διαρκείας βρίσκονται οι εργαζόμενοι του δήμου Κερατσινίου - Δραπετσώνας, ενάντια στην απόλυση 27 συναδέλφων τους, των οποίων οι συμβάσεις από αορίστου είχαν μετατραπεί σε μόνιμες περισσότερα από 10 χρόνια πριν.

«Για άλλη μια φορά είμαστε στους δρόμους προκειμένου να αποτρέψουμε την απόλυση 27 συναδέλφων μας» μας λέει ο Γιάννης Λειβαδάρος, αντιπρόεδρος του Σωματείου Εργαζομένων. «Είμαστε σε κινητοποιήσεις είτε με τη μορφή 24ωρων επαναλαμβανόμενων απεργιών, είτε με καταλήψεις από τη Δευτέρα 13/10. Δεν μπαίνουμε για δουλειά αν δεν έχουμε το αποτέλεσμα που θέλουμε».

Πριν σχεδόν 10 χρόνια μονιμοποιήθηκαν χιλιάδες εργαζόμενοι κι έτσι έπρεπε. Για την ακρίβεια, έπρεπε να μονιμοποιηθούν ακόμα περισσότεροι. Αυτή τη στιγμή έρχεται ο φασισ-

Εργαζόμενοι του δήμου Κερατσινίου - Δραπετσώνας έξω από το υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης στις 20/10

στικός ελεγκτικός μηχανισμός του κράτους, είτε μέσω των επιθεωρητών ελεγκτών, είτε μέσω της δήθεν «ανεξάρτητης» αρχής του ΑΣΕΠ να κρίνει και να διώξει μεγάλο κομμάτι από αυτούς. Αυτό που συμβαίνει στο

δήμο μας συμβαίνει σε όλη τη χώρα αυτή τη στιγμή, προκειμένου να πιέσουν τη μνημονιακή συμφωνία για απόλυση περίπου 6.000 εργαζομένων από τους ΟΤΑ.

Αυτά τα νούμερα πρέπει να τα δώ-

σει άμεσα ο Μητσοτάκης, γνωρίζοντας τον λίγο χρόνο που έχουν μπροστά τους σαν κυβέρνηση. Οι συνάδελφοί μας όμως δεν είναι νούμερα προς απόλυση. Είναι εργαζόμενοι, άνθρωποι του μόχθου. Δικαίωμα στην εργασία έχουν όλοι και γι' αυτό δεν πρέπει να πραγματοποιηθεί καμία απόλυση στους ΟΤΑ. Οι συνάδελφοι είναι απαραίτητοι στη δουλειά τους καλύπτοντας πάγιες και διαρκείς ανάγκες. Η απόλυσή τους θα σημάνει την κατάρρευση των υπηρεσιών που δουλεύουν.

Ήδη είναι προς κατάρρευση, αυτό όμως θα είναι το τελειωτικό χτύπημα για να τα ξεπουλήσουν όλα στους μεγαλοεργολάβους. Ο αγώνας μας θα συνεχιστεί μέχρι την τελική δικαίωση κι αυτό είναι κοινός τόπος για όλους τους εργαζόμενους στον δήμο μας. Υπάρχει συντονισμός με άλλους δήμους, καθώς και με φορείς από όλο τον Πειραιά».

Σ. Μ.

Εργαζόμενοι από τους Δήμους, τους Σχολικούς Φύλακες, την ΕΡΤ, τις Καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, τα νοσοκομεία, τα σχολεία συμμετείχαν στην σύσκεψη που κάλεσε ο Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες και το δίκτυο εργαζομένων στους ΟΤΑ «Σκουπιδιάρα» με θέμα την οργάνωση και κλιμάκωση του αγώνα ενάντια στην αξιολόγηση και τον επανέλεγχο των συμβάσεων στους ΟΤΑ.

Αφού μεταφέρθηκαν τα βήματα που γίνονται σε κάθε χώρο δουλειάς ενάντια στις επιθέσεις της κυβέρνησης, συζητήθηκε η σημασία της οργάνωσης των επόμενων σταθμών. Ειδικά για τους ΟΤΑ συζητήθηκε ότι ο μόνος τρόπος να σταματήσουν οι επανέλεγχοι των συμβάσεων που έχουν στόχο τις απολύσεις είναι η κινηματική απάντηση των εργαζομένων στους ΟΤΑ και ο συντονισμός τους με όλους τους χώρους. Μάλιστα η απόφαση του Γενικού Γραμματέα Αποκεντρωμένης Διοίκησης Αγγελάκα να βγάλει παράνο-

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ

ου, αναδεικνύει το γεγονός ότι οι μόνοι που μπορούν να μπλοκάρουν τα σχέδια του Μητσοτάκη είναι οι εργαζόμενοι με τις απεργίες και τις καταλήψεις τους.

Αποφασίστηκε σαν πρώτος σταθμός η οργάνωση του πανεργατικού συλλαλητηρίου στις 7 Νοέμβρη στον ένα χρόνο από την είσοδο των ΜΑΤ στην ΕΡΤ και η απεργία της ΑΔΕΔΥ που κατά πάσα πιθανότητα θα γίνει το Νοέμβρη. Παράλληλα με την οργάνωση αυτών των μαχών χρειάζεται να γίνουν προσπάθειες για συνελεύσεις σε κάθε χώρο δουλειάς με προτάσεις απεργιακής κλιμάκωσης. Επίσης συζητήθηκε η ανάγκη δημιουργίας κοινών κλιμακίων του Συντονισμού που θα επισκεφτούν χώρους δουλειάς, καθώς και η οργάνωση τοπικών και κεντρικών εξορμήσεων - πικετοφοριών.

ΑΤΤΙΚΟ

Πρωτοβουλία για κινητοποιήσεις για την Υγεία παίρνει το Σωματείο εργαζομένων του Αττικού Νοσοκομείου. Καλεί σε ανοιχτή σύσκεψη την Τρίτη 4/11 στις 6 το απόγευμα στο χώρο του Αττικού όλα τα νοσοκομεία της Δυτικής Αττικής, καθώς και σωματεία, επιτροπές αγώνα, Λαϊκές Συνελεύσεις, συνδικάτα.

Στη σύσκεψη θα συμμετέχουν το ΨΝΑ, το Δρομοκαϊτείο, το Θριάσιο και οι Άγιοι Ανάργυροι. Η πρόταση που θα μπει στην σύσκεψη είναι: να γίνει ένα μαζικό συλλαλητήριο σε κεντρικό σημείο στην περιοχή της Δυτικής Αττικής και να ξεκινήσει προσπάθεια για να βγει 24ωρη απεργία μαζί με άλλα νοσοκομεία και συγκέντρωση στο Υπουργείο Υγείας. Ιδιαίτερη σημασία έχει η συμμετοχή των ψυχιατρικών νοσοκομείων σε αυτή την πρωτοβουλία αφού είναι σε εξέλιξη η προσπάθεια της κυβέρνησης να τα αποδυναμώσει μέχρι να τα οδηγήσει στο κλείσιμο.

Το Νυστέρι-Πρωτοβουλία Γένοβα εργαζομένων στα Νοσοκομεία στηρίζει την πρωτοβουλία και θα δώσει τις δυνάμεις του για να την απλώσει σε όλα τα νοσοκομεία.

Παράλληλα, το Συντονιστικό των Νοσοκομείων συνεδριάζει την Τετάρτη 29/10 στις 6μμ στον Άγιο Σάββα. Θέμα της συνέλευσης θα είναι και η πρωτοβουλία που παίρνουν οι υγειονομικοί του Αττικού, καθώς και οι νέες περικοπές στους μισθούς μέσα από το νέο μισθολόγιο-«φτωχολόγιο» της κυβέρνησης.

ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ

Σε συνεχείς κινητοποιήσεις βρίσκονται οι εργαζόμενοι του Ναυπηγείου Ελευσίνας που παραμένουν απλήρωτοι εδώ και 9 μήνες. Στάση εργασίας και συγκέντρωση στο Υπουργείο Άμυνας πραγματοποιήσαν την Παρασκευή 17/10 το πρωί, ενώ την Δευτέρα 20/10 απέκλεισαν την κεντρική είσοδο του Ναυπηγείου.

Μετά τη συγκέντρωση στο Υπουργείο πήγαν με πούλμαν στα κεντρικά γραφεία της ΔΕΗ για να γνωστοποιήσουν τα προβλήματά τους, έτσι ώστε να σταματήσουν οι διακοπές ρεύματος.

Το Σωματείο των εργαζομένων σε ανακοίνωσή του περιγράφει τη δεινή θέση στην οποία βρίσκονται. Η ανακοίνωση αναφέρει ανάμεσα σε άλλα: «οι 400 εργαζόμενοι του Ναυπηγείου Ελευσίνας παραμένουν απλήρωτοι εδώ και 9 μήνες. Τα προβλήματα διαβίωσης που αντιμετωπίζουμε τεράστια. Εργαζόμενοι σιτίζονται από τα συσσίτια της Εκκλησίας, καθημερινά η ΔΕΗ κόβει το ρεύμα των εργαζομένων, κατασχετήρια από τράπεζες, παιδιά εργαζομένων αναγκάστηκαν να διακόψουν τις σπουδές τους και να πάρουν αναβολή από την στρατιωτική τους θητεία».

Την Τρίτη 21 Οκτώβρη ήταν προγραμματισμένη συνάντηση με την ηγεσία του Υπουργείου Άμυνας.

ΥΠΠΟ

Σε 24ωρη πανελλαδική απεργία προχωρούν οι εργαζόμενοι στο Υπουργείο Πολιτισμού μετά από απόφαση της Ομοσπονδίας τους την Τετάρτη 22 Οκτώβρη. Στις 10πμ θα πραγματοποιήσουν συγκέντρωση στο κεντρικό κτίριο του ΥΠΠΟ στην οδό Μπουμπουλίνας 20-22. Σε 48ωρη απεργία προχωρά ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων στις 22 και 23/10.

Τα βασικά αιτήματα των εργαζομένων είναι να γυρίσουν πίσω στη δουλειά όσοι είναι διαθέσιμοι και να γίνουν προσλήψεις αφού υπάρχει έλλειψη προσωπικού. Να μην εφαρμοστεί ο νέος Οργανισμός στο Υπουργείο αφού θα οδηγήσει στη συρρίκνωση του και τελικά στη διάλυση του, καθώς και στην εκχώρηση ολόκληρων κομματιών σε ιδιώτες. Να καταργηθεί ο νόμος για την «αξιολόγηση». Να δοθεί το επίδομα ανθυγιεινής και επικίνδυνης εργασίας σε όσους το δικαιούνται και δεν το παίρνουν και να γίνει αποκατάσταση των μισθολογικών περικοπών που έγιναν στα μνημονιακά χρόνια.

Εκλογές ΕΜΔΥΔΑΣ

Εκλογές για την ανάδειξη ΔΣ και αντιπροσώπων στην Ομοσπονδία πραγματοποιεί η ΕΜΔΥΔΑΣ Αττικής την Τετάρτη 22 Οκτώβρη.

Οι μηχανικοί που εργάζονται στο δημόσιο, όπως όλοι οι δημόσιοι υπάλληλοι έχουν δει τα τελευταία χρόνια τους μισθούς τους να καταρρέουν, τις θέσεις εργασίας να μειώνονται μέσα από τις ιδιωτικοποιήσεις που συρρικνώνουν τις δημόσιες υπηρεσίες, τις διαθεσιμότητες και τις απολύσεις, τις ασφαλιστικές εισφορές να αυξάνονται κατακόρυφα, τις συντάξεις να εξανεμίζονται.

Οι μηχανικοί στο δημόσιο όλους τους προηγούμενους μήνες έδωσαν τη μάχη ενάντια στην «αξιολόγηση».

Αυτό το μήνυμα αγώνα, οργάνωσης από τα κάτω και ανατροπής, θέλει να στείλει η **Συσπειρώση Αριστερών Μηχανικών (ΣΑΜ)** και μέσα από την ενίσχυση της στις εκλογές του σωματείου.

Στη διακήρυξη της η ΣΑΜ απαιτεί:

«Ούτε μια απόλυση εργαζομένου στο δημόσιο, όχι στην «αξιολόγηση» που μόνο στόχο έχει τη νομιμοποίηση των απολύσεων. Επαναφορά των αποδοχών στα επίπεδα αξιοπρέπειας που ίσχυαν πριν απ' την επιδρομή με ομογενοποίηση αποδοχών. Δημόσιες Τεχνικές Υπηρεσίες και έργα σε όφελος της κοινωνίας και όχι σε όφελος τραπεζών και επενδυτών. Όχι στην κατάργηση των πολεοδομιών, στις ΣΔΙΤ, στις συμβάσεις παραχώρησης. Να ακυρωθούν οι συμβάσεις παραχώρησης στο κατασκευαστικό κεφάλαιο. Δημόσια έργα βελτίωσης και ανάπτυξης των κοινωνικών υποδομών, με υλοποίησή τους από το δημόσιο. Όχι στον Καλλικράτη, στη συγχώνευση – κατάργηση υπηρεσιών και φορέων, στη συρρίκνωση του ΠΔ».

Οι εκλογές γίνονται στο ΤΕΕ (Νίκης 4, Σύνταγμα) από τις 9πμ-7μμ. Η Εργατική Αλληλεγγύη συμμετέχει στο ψηφοδέλτιο της ΣΑΜ με τους: **Βάια Γκούμα** (τοπογράφος ΥΠΟΜΕΔΥ/ΓΓΔΕ), **Κώστα Πίττα** (μηχανολόγος ΓΓΒ/ΥΠΑΝ) και **Κώστα Φοινική** (αρχιτέκτονας, Δήμος Βριλησίων).

ΔΟΥ Αττικής

Στις 22-23 Οκτώβρη διεξάγονται εκλογές στο σύλλογο εργαζομένων της ΔΟΥ Αττικής -Κυκλάδων για το ΔΣ και αντιπροσώπους στο συνέδριο της ΠΟΕ-ΔΟΥ.

Η Εργατική Αλληλεγγύη συμμετέχει και στηρίζει το ψηφοδέλτιο της **Πρωτοβουλίας Εργαζόμενων**. Οι εκλογές θα διεξαχθούν στο ΣΕΦ του Ν.Φαλήρου. Στο ψηφοδέλτιο συμμετέχουν οι: **Χρυσούλα Γιαννελάκη** του Κωνσταντίνου, **Σταυρούλα Κοντογούρη** του Νικολάου, **Γιάννης Τούντας** του Δημητρίου.

ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ: Όχι άλλη αναμονή

Νέα αναβολή πήρε η απόφαση για απεργία μετά από τη συνάντηση ΑΔΕΔΥ και ΓΣΕΕ την Δευτέρα 20 Οκτώβρη. Την Παρασκευή 17/10 είχε προηγηθεί Γενικό Συμβούλιο της ΑΔΕΔΥ που είχε αποφασίσει ότι η ΑΔΕΔΥ προσανατολίζεται σε απεργία στις 13 Νοέμβρη με κάλεσμα προς τη ΓΣΕΕ να βγει Γενική Απεργία.

Τελικά, μετά από τη συνάντηση των δύο αντιπροσωπειών τη Δευτέρα έγινε γνωστό ότι θα συζητηθεί το ενδεχόμενο να γίνει Γενική Απεργία στις 25 ή 26 του Νοέμβρη. Η συζήτηση θα γίνει στις Εκτελεστικές Επιτροπές των δύο Συνομοσπονδιών που συνεδριάζουν το πρωί της Πέμπτης 23 Οκτώβρη.

Η στάση που κρατούν οι ηγεσίες των Ομοσπονδιών είναι πέρα για πέρα διαλυτική για το εργατικό κίνημα και δίνει ανάσες ζωής στην ετοιμόρροπη κυβέρνηση του Σαμαρά.

Χαρακτηριστική αυτού του κλίματος είναι και η συνεδρίαση του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ στις 17/10. Οι τοποθετήσεις από την μεριά της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ ήταν εκτός τόπου και χρόνου, σαν να μην υπάρχουν οι επιθέσεις της κυβέρνησης. Το μόνο στο οποίο επέμεναν ήταν η συγκρότηση του προεδρείου της ΑΔΕΔΥ. Σύμβουλος της ΔΑΚΕ έφτασε να πει από το βήμα του Συμβουλίου απευθυνόμενος στις δυνάμεις της αριστεράς «όπως εσείς στηρίζετε τα κόμματά σας, έτσι και εμείς στηρίζουμε το κόμμα μας, τη Νέα Δημοκρατία».

Οι δυνάμεις του **ΜΕΤΑ** (ΣΥΡΙΖΑ) και του **ΠΑΜΕ** (ΚΚΕ) δεν είχαν προτάσεις κλιμάκωσης του αγώνα. Σύμβουλος από το ΜΕΤΑ αφιέρωσε

Από την απεργιακή κινητοποίηση της ΑΔΕΔΥ στις 10 Οκτώβρη έξω από το ΣτΕ

ολόκληρη την τοποθέτησή του για να επιτεθεί στις **Παρεμβάσεις** που πρότειναν κλιμάκωση με επαναλαμβανόμενες απεργίες χρησιμοποιώντας όποιο αντιδραστικό επιχείρημα υπάρχει. Κατέληξε να λέει ότι η πρόταση των Παρεμβάσεων είναι υποταγμένη στην «*τυραννία της μορφής*» των κινητοποιήσεων και ότι πρέπει «*να λαμβάνουμε υπόψη μας την κοινωνική πραγματικότητα και τις συνθήκες*» κι όχι να *ρέπουμε στον «βολονταρισμό»*.

Επιθέσεις

Καυστική ήταν η τοποθέτηση του Χρίστου Αργύρη, μέλους των Παρεμβάσεων. «Είναι η χειρότερη συνεδρίαση της ΑΔΕΔΥ που έχει γίνει. Πάνε και βγάζουν «πλαστούς» εργαζόμενους στους Δήμους κι εδώ δεν είπαμε τίποτα.

Φέρνουν την εμπορευματοποίηση της υγείας με την ΕΣΑΝ Α.Ε. και εδώ δεν λέμε τίποτα. Η μάχη ενάντια στην αξιολόγηση συνεχίζεται. Ούτε αυτό μπαίνει στην κουβέντα. Υπάρχουν δύο τρόποι να διαλύσεις το εργατικό κίνημα. Ο ένας είναι αυτός της ΓΣΕΕ και του

προέδρου της που λέει «δεν υπάρχουν» και κάθετα σπίτι του. Ο δεύτερος είναι αυτός που έρχεται από δω. Έρχονται οι απεργοσπάστες και μας λένε ότι ο κόσμος δεν τραβάει. Η απεργία για τις 23/9 κατέστηκε μία μέρα πριν, στις 10 Οκτώβρη έγινε τετράωρη στάση εργασίας αντί για 24ωρη. Δεν οργανώθηκαν. Κατηγορείτε τις Παρεμβάσεις ότι φταίνε γιατί προτείνουν επαναλαμβανόμενες απεργίες και εσείς εδώ πάτε να φάτε ακόμα και την 24ωρη την οποία προτείνετε!».

Μετά τις τοποθετήσεις ακολούθησε η διαδικασία της υποβολής προτάσεων. Η ΠΑΣΚΕ πρότεινε απεργία στις 13/11 σε συντονισμό με τη ΓΣΕΕ. Η ΔΑΚΕ να δοθεί εξουσιοδότηση στην Εκτελεστική Επιτροπή για 24ωρη για τον προϋπολογισμό. Το ΜΕΤΑ πρότεινε να γίνει ένα δίμηνο πολύμορφων κινητοποιήσεων μέχρι τον Δεκέμβρη με συλλαλητήρια και ανάμεσα σε αυτά μια 24ωρη απεργία στα μέσα Νοέμβρη (χωρίς συγκεκριμένη μέρα). Το ΠΑΜΕ πρότεινε συμμετοχή στο συλλαλητήριο που οργανώνει

στη 1 Νοέμβρη και 24ωρη για το τρίτο δεκαήμερο του Νοέμβρη. Η **Δημοσιούπαλληλική Ανατροπή** (Μπαλασόπουλος) πρότεινε μια μέρα δράσης μεταξύ 15 και 22 Νοέμβρη. Η **Ταξική Πορεία** πρότεινε 48ωρη και μετά κλιμάκωση με επαναλαμβανόμενες απεργίες. Τέλος, οι Παρεμβάσεις μαζί με την **Ανεξάρτητη Ενωτική Εκ-κίνηση** πρότειναν επαναλαμβανόμενες διήμερες ή τριήμερες απεργίες με έναρξη στα μέσα Νοέμβρη και να ξεκινήσει άμεσα γύρος Γενικών Συνελεύσεων σε όλους τους χώρους.

Καμιά από τις παραπάνω προτάσεις δεν πλειοψήφισε (ΠΑΣΚΕ 7, ΔΑΚΕ 4, ΜΕΤΑ 10, ΠΑΜΕ 10, Δημοσιούπαλληλική Ανατροπή 7, Ταξική Πορεία 1, Παρεμβάσεις/Ενωτική Εκ-κίνηση 9) και στη δεύτερη ψηφοφορία πέρασε η πρόταση που αναφέραμε στην αρχή του κειμένου (προσανατολισμός για απεργία στις 13 Νοέμβρη) με τις ψήφους της ΠΑΣΚΕ, της ΔΑΚΕ και του ΜΕΤΑ.

Νεκτάριος Δαργάκης

ΟΛΜΕ-ΔΟΕ: Συλλαλητήριο

Σε κοινά συλλαλητήρια για την υπεράσπιση της Δημόσιας Παιδείας καλούν ΟΛΜΕ και ΔΟΕ την Πέμπτη 23/10. Στην Αθήνα το συλλαλητήριο θα γίνει στις 6μμ στα Προπύλαια, στην Θεσσαλονίκη στις 6μμ στο Άγαλμα Βενιζέλου, ενώ συγκεντρώσεις θα γίνουν στις έδρες των Περιφερειών στις υπόλοιπες πόλεις.

Η ανακοίνωση-κάλεσμα αναφέρει ανάμεσα σε άλλα «Καλούμε: εκπαιδευτικούς, γονείς, μαθητές, φοιτητές και εργαζόμενους σε συστράτευση και διαρκή παρατεταμένο αγώνα για την ανατροπή της πολιτικής της κυβέρνησης και των κυρίαρχων τάξεων. Την ΑΔΕΔΥ, τη ΓΣΕΕ και τις Ομοσπονδίες να εξαγγείλουν και να συντονίσουν απεργιακό αγώνα με αφετηρία το μήνα Νοέμβριο, ο οποίος θα αγκαλιάζει και θα αναδεικνύει τα προβλήματα όλων των εργαζομένων, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Όλους τους εκπαιδευτικούς να στηρίξουν τις αποστά-

σεις της ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ για απεργία – αποχή από τις διαδικασίες αξιολόγησης και να μη συμμετέχουν σε διαδικασίες που έχουν ως στόχο τη χειραγώγηση, την απόλυση, τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων και την κατηγοριοποίηση των σχολειών».

Πανεκπαιδευτικό

Οι δύο Ομοσπονδίες χρειάζεται να πάρουν υπόψη τους το κάλεσμα των φοιτητών και των μαθητών για τις 6 Νοέμβρη (περισσότερα στη σελίδα 7), να καλέσουν στο συλλαλητήριο έτσι ώστε να γίνει πανεκπαιδευτικό.

Κινηματικές πρωτοβουλίες παίρνουν και οι ΕΛΜΕ. Η **ΕΛΜΕ Χαλκίδας** καλεί σε τριώρη στάση εργασίας την Τετάρτη 22/10 και παράσταση διαμαρτυρίας στις 12μ στην Δευτεροβάθμια Διεύθυνση Εκπαίδευσης για τις ελλείψεις σε βιβλία-καθηγητές και με αίτημα την κατάργηση του «Νέου Λυκείου»

και της «Τράπεζας Θεμάτων».

Η **ΕΛΜΕ Εύβοιας** την ίδια μέρα και οι Σύλλογοι Γονέων και Κηδεμόνων Γυμνασίων & Λυκείων οργανώνουν ανοιχτή εκδήλωση με θέμα «Η Δημόσια Εκπαίδευση στο στόχαστρο, Νέο Λύκειο - ένας χρόνος εφαρμογής του εξοντωτικού νόμου, Υποστελέχωση Μονάδων Ειδικής Αγωγής» στις 6.30μμ στο Εργατικό Κέντρο Χαλκίδας.

Την Τρίτη 21/10 την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο ήταν προγραμματισμένη σύσκεψη που είχε καλέσει η **Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας** με στόχο να βγουν κινηματικές πρωτοβουλίες για το αμέσως επόμενο διάστημα. Καλεσμένοι ήταν οι Σύλλογοι Δασκάλων «Αθηνά» και «Αριστοτέλης», οι Ενώσεις Γονέων και Κηδεμόνων 5ης και 6ης Δημοτικής Κοινότητας Αθήνας, Γαλατσίου και Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνας και τα 15μελή μαθητικά συμβούλια της περιοχής ευθύνης της ΕΛΜΕ.

7/11 Όλοι στο πλευρό της ΕΡΤ

Στις 7 Νοέμβρη συμπληρώνεται ένας χρόνος από την ημέρα που τα ΜΑΤ της συγκυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου, εισέβαλλαν στο Ραδιομέγαρο της ΕΡΤ στην Αγ. Παρασκευή. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, λίγο πριν τη συμπλήρωση 17 μηνών αγώνα, καλούν κάθε εργαζόμενο, σωματείο, ομοσπονδία και κάθε μαζικό φορέα, να βρεθούν για μία ακόμη φορά στο πλευρό τους, στο συλλαλητήριο που οργανώνουν την Παρασκευή 7/11, στις 6μμ έξω από το Ραδιομέγαρο της Αγ. Παρασκευής.

Ήταν ξημερώματα όταν δεκάδες κρανοφόροι ματατζήδες κατέλαβαν το κτίριο που υπήρξε σύμβολο αγώνα και κοιτίδα πολιτισμού, τους προηγούμενους 5 μήνες. “Μπήκαν τα ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο. Όλοι τώρα εδώ!” μετέδωσαν κατευθείαν οι εργαζόμενοι, δείχνοντας την εικόνα των μπάτσων στην πύλη. “Όταν τα μικρόφωνα αυτά κλείσουν, αυτοί που θα σας μιλούν δεν θα είναι οι αγωνιζόμενοι εργαζόμενοι της ΕΡΤ... Ψυχή Βαθιά!” έλεγε από ραδιοφώνου ο δημοσιογράφος της ΕΡΑ Νίκος Τσιμπιδάς, κρυμμένος σε ένα στούντιο με κλειστά φώτα. Εκατοντάδες καταφτάνουν πριν καν ξημερώσει και αντιμετωπίζουν την αστυνομική βία. Όσο περνούν οι ώρες ο κόσμος πληθαίνει. Σωματεία εργαζομένων κηρύσσουν στάση εργασίας κι ανεβαίνουν στην Αγ. Παρασκευή. Μέχρι αργά το βράδυ η λεωφόρος Μεσογείων είναι πλημμυρισμένη με κόσμο. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ, βγάζουν ένα ιστορικό δελτίο ειδήσεων από το πεζοδρόμιο με φόντο τα ΜΑΤ. Το δελτίο ειδήσεων βλέπουν διαδικτυακά περισσότεροι από 1.200.000 άνθρωποι. Το ίδιο σκηνικό επαναλαμβάνεται και τις επόμενες ημέρες.

Εισβολή

Για την συγκυβέρνηση η εισβολή ήταν απαραίτητη αφού τους προηγούμενους μήνες δεν κατάφεραν με κανένα τρόπο να σταματήσουν τους αγωνιζόμενους της ΕΡΤ. Ούτε η απεργοσπασία της ΔΤ, ούτε η κούραση, ούτε η έλλειψη χρημάτων κατάφεραν να φρενάρουν τον αγώνα. Το Ραδιομέγαρο ήταν η φωνή του κάθε αγωνιστή και έπρεπε να φιμωθεί με κάθε τρόπο. Αμ δε. Ακόμα κι αν πήραν το Ραδιομέγαρο, η κυβέρνηση είχε αποτύχει σε ακόμη μια προσπάθειά της. Από το πρώτο κιάλας βράδυ, στις 7/11, όλοι το συναισθάνονταν. “Δεν λυγίζουμε ό,τι και να κάνετε” θα μεταφράζαμε με λέξεις αυτό το συναίσθημα που γέμισε τη λεωφόρο Μεσογείων ξανά και ξανά εκείνες τις μέρες.

Η εισβολή των ΜΑΤ στις 7 Νοέμβρη του 2013 όχι μόνο δεν τους σταμάτησε, αλλά τους πείσωσε ακόμα περισσότερο να συνεχίσουν μέχρι τη νίκη.

Εδώ και ένα χρόνο, μέσα από το ertopen, την ET3, και τους περιφερειακούς σταθμούς, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ συνεχίζουν να αγωνίζονται, να αντιστέκονται, να δίνουν φωνή σε όλη την αγωνιζόμενη κοινωνία απέναντι στη μαύρη κυβερνητική προπαγάνδα της ΔΤ και της ΝΕΡΙΤ.

Σε αυτόν τον ένα χρόνο φάνηκε με τον πιο καθαρό τρόπο τι ήταν αυτό που στεγάστηκε στο Ραδιομέγαρο μετά την εισβολή. Ένας κυβερνητικός μηχανισμός προπαγάνδας της μνημονιακής πολιτικής. Στους τοίχους του Ραδιομεγάρου, η δημοκρατία των εργαζομένων αντικαταστάθηκε από ένα πανηγύρι κυβερνητικών παρεμβάσεων, ρουσφετιών, σκανδάλων και κατασπατάλησης του δημόσιου χρήματος. Ακόμη και το Εποπτικό Συμβούλιο, που οι ίδιοι διόρισαν, δεν άντεξε σε αυτήν την κατάσταση και τους τα βρόντηξε.

Κι αν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ απλά άλλαξαν πεζοδρόμιο, φτιάχνοντας νέες εγκαταστάσεις στην απέναντι πλευρά της Μεσογείων, μέσα στο Ραδιομέγαρο το κυβερνητικό “έκτρωμα”, δεν κατάφερε ποτέ να λειτουργήσει ουσιαστικά, αποτελώντας μια καρικατούρα δημόσιου ραδιοηλεκτρονικού φορέα.

Ένα χρόνο μετά τις 7 Νοέμβρη του 2013, η κυβέρνηση Σαμαρά, είναι απονομιμοποιημένη στη συνείδηση των εργαζομένων, η ΝΕΡΙΤ υπό κατάρρευση, ενώ αντίθετα οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ συνεχίζουν στις επάλξεις του αγώνα, και μαζί με τις καθαρίστριες, τους σχολικούς φύλακες και όλους τους διαθέσιμους έχουν γίνει σύμβολο για όλη την εργατική τάξη. Την Παρασκευή 7 Νοέμβρη 2014 στις 6μμ έξω από το Ραδιομέγαρο της Αγ. Παρασκευής, οργανώνουν πανεργατικό συλλαλητήριο.

Στέλιος Μιχαηλίδης

7/11/13, λεωφόρος Μεσογείων έξω από το Ραδιομέγαρο

17/11/13, οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ με το πανό του Συντονισμού στα χέρια στην επέτειο του Πολυτεχνείου

Την επόμενη της εισβολής, γεννιέται στα Προπύλαια ο Συντονισμός Εναντίον στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, ύστερα από κάλεσμα των εργαζομένων της ΕΡΤ και των εργαζομένων στα Πανεπιστήμια που βρίσκονταν σε απεργία. Μια βδομάδα μετά οργανώνει συλλαλητήριο το οποίο μετατρέπεται σε πανδημοσιούπαλληλική στάση εργασίας με χιλιάδες διαδηλωτές.

Από εκείνη τη σύσκεψη στα Προπύλαια, αρχίζει μια πορεία που θα αγκαλιαστεί από πολλούς αγωνιζόμενους κλάδους τους μήνες που ακολούθησαν, με αποκορύφωμα τη μαζική πανελλαδική συνέλευση που πραγματοποίησε ο Συντονισμός στα τέλη Σεπτεμβρίου. Ο απεργιακός συντονισμός

και η οργάνωση της συμπαραστάσης σε κάθε κομμάτι εργαζομένων που βγαίνει στον αγώνα, γίνονται τα βασικά καθήκοντα αυτής της πρωτοβουλίας.

“Καλούμε κάθε εργαζόμενο, κάθε σωματείο, ομοσπονδία, εργατικό κέντρο, τις τριτοβάθμιες συνδικαλιστικές οργανώσεις, όλους τους μαζικούς φορείς να βρεθούν εκείνη την ημέρα στο

πλευρό των αγωνιζόμενων της ΕΡΤ. Όχι μόνο για να διαδηλώσουμε την αλληλεγγύη μας σε ένα αγώνα 17 μηνών, αλλά να διεκδικήσουμε να ξαναλειτουργήσει η ΕΡΤ όπως ήταν πριν από τις 11 Ιουνίου του 2013 όταν προσπάθησαν να επιβάλλουν το «μαύρο» στην ΕΡΤ και στις ζωές μας” αναφέρει μεταξύ άλλων το κάλεσμα του Συντονισμού για το συλλαλητήριο στις 7/11.

STOP στις ιδιωτικοποιήσεις

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Αλήθεια ποιος πληρώνει, ποιος επιδοτεί αδρά τις άγονες γραμμές και τις πτήσεις προς τα νησιά το χειμώνα και ποιος πληρώνει τους νέους ιδιοκτήτες της «Ολυμπιακής»;

Η ιδιωτικοποίηση του αεροδρομίου Χανίων θα σημαίνει ότι το αεροπορικό ταξίδι θα γίνει απλησίαστο για τους Χανιώτες και για τους επισκέπτες. Ήδη μιλούν για αύξηση 20 ευρώ στα εισιτήρια. Αυτό που θα ακολουθήσει είναι η ανάπτυξη νέων σκληρότερων συνθηκών εργασίας για τους εργαζόμενους και η εγκαθίδρυση ενός καθεστώτος εργασιακής γαλέρας.

Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ιδιωτικοποίηση υπάρχει ήδη στο αεροδρόμιο. Οι άθλιες συνθήκες εργασίας, τα εργατικά ατυχήματα, η διάλυση των εργασιακών σχέσεων, τα 4ωρα με 320 ευρώ μισθό, οι απολύσεις, οι εργοδοτικοί εκβιασμοί είναι στο καθημερινό πρόγραμμα όσων εργάζονται στους εργολάβους και στις ιδιωτικές εταιρίες στο αεροδρόμιο Χανίων.

Αυτά όλα δείχνουν ότι πρέπει να απαιτήσουμε να μπει ένα τέρμα στην τρέλα των ιδιωτικοποιήσεων και τη μνημονιακή κατρακύλα». Ολόκληρη την ανακοίνωση μπορείτε να την διαβάσετε στο <http://antarsiachania.blogspot.gr>

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΙ
Ξαναπιάνουν
το νήμα
του αγώνα

Με στάσεις εργασίας και κινητοποιήσεις στο κτίριο της Πρυτανείας του Πανεπιστημίου Αθήνας, απαντάνε οι διοικητικοί του ΕΚΠΑ στις κινήσεις του πρύτανη Φορτσάκη.

Από την προηγούμενη βδομάδα, το κεντρικό κτίριο του Πανεπιστημίου παραμένει κλειδωμένο κατά τη διάρκεια της μέρας, ενώ οι ιδιωτικοί φύλακες που έχει προσλάβει ο πρύτανης ελέγχουν μέσα από τα κάγκελα ποιος θα μπει, ποιος θα βγει, για πόση ώρα θα μείνει στο κτίριο. Την εικόνα συμπληρώνει μια διμοιρία ΜΑΤ που είναι μόνιμα “παρκαρισμένη” έξω από το κτίριο και λειτουργεί τρομοκρατικά.

Ο Σύλλογος των εργαζομένων του ΕΚΠΑ κατήγγειλε με ανακοίνωσή του το κλείσιμο του κτιρίου αναφέροντας πως αυτή η πρακτική είναι όχι μόνο αυταρχική αλλά και επικίνδυνη, καθώς είναι αδύνατο να βγει κάποιος από το κτίριο σε περίπτωση ανάγκης. Τη Δευτέρα 20 και την Τρίτη 21 Οκτώβρη προχώρησε σε στάση εργασίας και κινητοποίηση καταφέροντας μαζί με τους φοιτητές να σπάσει το λοκ-άουτ.

“Η απάντηση του αναπληρωτή πρύτανη, Μπουραζέλη, στη συνάντησή μας μαζί του τη Δευτέρα, ήταν πως είναι αναρμόδιος για τέτοιες αποφάσεις”, μας είπε η **Βανέσσα Πεντογάλου**, εργαζόμενη στο Πανεπιστήμιο. “Μας είπε επίσης πως αν θέλουμε να συζητήσουμε το οτιδήποτε μαζί του θα πρέπει να βγούμε από το προαύλιο όπου πραγματοποιούμε την κινητοποίηση.”

Συμμετείχαν δεκάδες εργαζόμενοι, οι διοικητικοί του Πολυτεχνείου και φοιτητές όπου μέσα από τις συνελεύσεις τους στηρίζουν κάθε κινητοποίηση των εργαζομένων. Στη συνέχεια έγινε κοινή συνέλευση που αποφάσισε συμμετοχή στις 23 Οκτώβρη και στις 6 Νοέμβρη, όπου ήδη από μια σειρά συλλόγους έχει αναδειχθεί σαν συντονισμένη μέρα δράσης του φοιτητικού κινήματος σε όλες τις πόλεις.

6/11 Πανεκπαιδευτικά
συνήλαλητήρια **Εμπρός για καταλήψεις**

Σε πανεκπαιδευτικό συλλαλητήριο μαζί με μαθητές και καθηγητές μετατρέπεται η διαδήλωση που κάλεσαν οι φοιτητικοί σύλλογοι μέσα από τις συνελεύσεις της προηγούμενης βδομάδας, για την Πέμπτη 23 Οκτώβρη. Συγκεντρώσεις θα γίνουν στις 12μες και στις 6μμ στα Προπύλαια. Οι αποφάσεις των συλλόγων διεκδικούν καμία διαγραφή φοιτητή, δωρεάν σίτιση και στέγαση για όλους, να φύγουν οι εργολάβοι από τις σχολές που έχουν αντικαταστήσει τις καθαρίστριες και τους φύλακες, να μην απολυθεί κανένας εργαζόμενος.

Στο πανεπιστήμιο της Αθήνας αναβίωσαν αυτή τη βδομάδα οι κοινές συνελεύσεις φοιτητών και διοικητικών θυμίζοντας τον περσινό αγώνα ενάντια στις απολύσεις. Τη Δευτέρα 20 Οκτώβρη, μετά την κινητοποίηση που κατάφερε να σπάσει το λοκ-άουτ του Πρύτανη, έγινε κοινή συνέλευση με αποφάσεις για συντονισμένα βήματα και διεκδικήσεις.

Καθαρίστριες

Στη **Φιλοσοφική Αθήνας**, στη συνέλευση που έγινε στις 15 Οκτώβρη βρέθηκαν οι καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών αλλά και οι απολυμένες καθαρίστριες της σχολής. Η παρέμβασή τους καταχειροκροτήθηκε από τους φοιτητές και η απόφαση του Συλλόγου περιέλαβε την απαίτηση να επαναπροσληφθούν όλες οι καθαρίστριες του ΕΚΠΑ αμέσως και χωρίς διαγωνισμό. Αποφασίστηκε κατάληψη της σχολής για δύο μέρες και συμμετοχή στις παραπάνω διαδηλώσεις.

Στο **Ρεθύμνο**, στη συνέλευση της Φιλοσοφικής που έγινε στις 20 Οκτώβρη, πάρθηκε απόφαση για συλλαλητήριο στις 6 Νοέμβρη στις 12 το μεσημέρι και κάλεσμα για κοινή συνέλευση όλων των σχολών του Πανεπιστημίου Ρεθύμνου μια μέρα πριν.

Αντίστοιχα στο **Χημικό της Πάτρας** αποφασίστηκε κατάληψη το διήμερο 23-24 Οκτώβρη και συντονισμός με τους διοικητικούς του Πανεπιστημίου που βρέθηκαν στην κατάληψη της Πρυτανείας μαζί με τους φοιτητές την προηγούμενη βδομάδα.

“Νέος γύρος συνελεύσεων ξεκινάει αυτή την εβδομάδα στα πανεπιστήμια του Βόλου. Αυτή ήταν και η από-

20/10, φοιτητές και διοικητικοί σπάνε το λοκ-άουτ της Πρυτανείας

Κύκλος Γενικών Συνελεύσεων

ΤΕΤΑΡΤΗ 22 ΟΚΤΩΒΡΗ
Φιλοσοφική Αθήνας 12.30 μμ
Νομική Αθήνας 1μμ
Χημικό Αθήνας 1μμ
Οικονομικό Αθήνας 2μμ
Ναυπηγοί ΕΜΠ 12.30 μμ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΔΟ 1μμ
ΤΕΙ Αθήνας ΣΕΥΠ 1μμ

ΠΕΜΠΤΗ 23 ΟΚΤΩΒΡΗ
Τουρκικών Σπουδών Αθήνας 1μμ
Κοινωνιολογίας Ρεθύμνου 2μμ
Πολιτικοί Μηχανικοί Πάτρας 12 μεσ

Δεκάδες συνελεύσεις έγιναν την Τρίτη 21 Οκτώβρη στην Πάτρα, το Βόλο, τη Θεσσαλονίκη, τα Γιάννενα και την Αθήνα, σε ώρα που η Εργατική Αλληλεγγύη έκλεινε την ύλη της

φαση του συντονιστικού των καταλήψεων, που πραγματοποιήθηκε με τη συμμετοχή 7 συλλόγων, και καλεί σε κλιμάκωση των κινητοποιήσεων”, μας είπε ο **Δημήτρης Στεφανάκης** από την Αρχιτεκτονική. “Την Πέμπτη 16/10 πραγματοποιήθηκε φοιτητική πορεία με 300 περίπου φοιτητές και έντονο παλμό. Στόχος είναι αυτή την εβδομάδα να πραγματοποιηθούν συνελεύσεις σε όλες τις υπόλοιπες σχολές και να έρθουμε σε επαφή με τους υπόλοιπους εργαζόμενους. Η αφορμή των κινητοποιήσεων μπορεί να ήταν το να μην περάσει η πραιτέρω μείωση της σίτισης που ήταν ήδη σε τραγικό σημείο αλλά αντιλαμβανόμαστε ότι οποιαδήποτε νίκη στο σήμερα κερδίζεται με τη συνολικότερη μάχη για την ανατροπή της κυβέρνησης. Και αυτό γιατί τα χρήματα που κόβονται από τις βασικές μας ανάγκες στέλνονται σε βόμβες στη Μέση Ανατολή και στις τράπεζες. Είναι μεγάλο προχώρημα ότι αυτή η κατεύθυνση

έγινε κτήμα του συντονισμού των καταλήψεων και ότι πάνω σε αυτή οργανώνεται η συνέχεια.”

Φόβος

Ο φόβος που δημιουργεί στην κυβέρνηση η προοπτική ενός φοιτητικού κινήματος συνδεδεμένου με τις μάχες των εργαζομένων, έχει φανεί από τις πρώτες μέρες. Καθημερινά διμοιρίες των ΜΑΤ αποκλείουν το κεντρικό κτίριο της Πρυτανείας Αθήνας, ενώ οι κινητοποιήσεις της προηγούμενης βδομάδας αντιμετωπίστηκαν με χημικά και επιθέσεις. Τόσο στην ίδια την Πρυτανεία όπου την Πέμπτη 16 Οκτώβρη, οι φοιτητές των Συλλόγων **Νομικής, Χημικού, Μαθηματικού, Πληροφορικής** και **Φιλοσοφικής** προσπάθησαν να κάνουν συμβολική κατάληψη. Όσο και στην κινητοποίηση στο Υπουργείο Παιδείας την επόμενη μέρα όπου εκατοντάδες μαθητές μαζί με φοιτητές διαμαρτυρήθηκαν για το Νέο Λύκειο και είχαν

την ίδια αντιμετώπιση. Οι επιθέσεις αυτές δεν κατάφεραν να τρομοκρατήσουν κανέναν. Αντιθέτως, έδειξαν με τον καλύτερο τρόπο το αδιέξοδο της κυβέρνησης. Όπως αναφέρει η προκήρυξη των φοιτητών του ΣΕΚ:

“Η νέα ακαδημαϊκή χρονιά ξεκινάει με τη συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου να παραπαίει. Από τη μία η παγκόσμια επιδείνωση της οικονομικής κρίσης, παρά τις ελπίδες της άρχουσας τάξης για ανάκαμψη μετατρέπουν τις υποσχέσεις για “έξοδο από τα Μνημόνια” και “success story” σε χοντροκομμένα ψέματα. Από την άλλη η πολιτική κρίση και απομόνωση της συγκυβέρνησης την αναγκάζει να ζητάει ψήφο εμπιστοσύνης από ένα κοινοβούλιο το οποίο δεν έχει καμία αντιστοιχία με το τι πραγματικά θέλει η πλειοψηφία της κοινωνίας.

Αυτά δε σημαίνουν ότι παραιτούνται από τις επιθέσεις απέναντι στην εργατική τάξη και τη νεολαία. Ακριβώς το ανάποδο, μέσα στο χρόνο που τους απομένει θέλουν να περάσουν νέα Μνημόνια, ένα προϋπολογισμό σφαγείο για τις ανάγκες του 99% της κοινωνίας, περισσότερο ρατσισμό, συνεργασία με τους δολοφόνους της Χρυσής Αυγής και συμμετοχή στους βρώμικους ιμπεριαλιστικούς πολέμους στη Μέση Ανατολή”.

Παρακάτω συνεχίζει: “Χρειάζεται να δώσουμε μία οργανωμένη απάντηση σε όλα αυτά συντονίζοντας τα βήματά μας σε όλες τις σχολές σε ΑΕΙ και ΤΕΙ σε όλες τις πόλεις. Είναι επιτακτική ανάγκη να οργανωθούν μαζικές Γενικές Συνελεύσεις παντού με απόφαση για καταλήψεις και συλλαλητήρια...Με καταλήψεις και απεργίες, μαζί με τους διοικητικούς υπαλλήλους, τους καθηγητές, τους μαθητές και τους εκπαιδευτικούς”.

Στην προκήρυξη μπαίνει και η αναγκαιότητα να συνδεθεί η μάχη για δημόσια παιδεία με την αντιπολεμική, αλλά και την αντιφασιστική θυμίζοντας την επέτειο των 70 χρόνων από την Απελευθέρωση από τους Ναζί και τη μάχη στο σήμερα για να μπουν φυλακή οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής και να κλείσουν τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Έλλη Πανταζοπούλου

Από τις 15 Οκτώβρη οι μαθητές του 39ου Λυκείου- Γυμνασίου Αθήνας έχουν προχωρήσει σε κατάληψη καλώντας τους καθηγητές και τους γονείς σε συμπράσταση.

Όπως αναφέρει το κείμενο της επιτροπής αγώνα των μαθητών, η κατάληψη αφορά στο Νέο Λύκειο και τους τρόπους εξέτασης των μαθητών. Στις ελλείψεις καθηγητών και καθαριστριών αλλά και σε ρατσιστικές συμπεριφορές μερίδας καθηγητών σε μαθητές μετανάστες. Διεκδικούν κατάργηση του

ΜΑΘΗΤΕΣ

Νέου Λυκείου και αύξηση των δαπανών για την Παιδεία.

• Το πρωί της Τρίτης 14 Οκτώβρη ένα περιπολικό επιχείρησε να συλλάβει ένα δεκάχρονο μαθητή σε σχολείο του Κερατσινίου έπειτα από μήνυση γονιού (με ξενοφοβική συμπεριφορά όπως κατάγγειλε ο πρόεδρος του Συλλόγου Δασκάλων Πειραιά), επειδή ο μαθητής μάλωσε με το γιο του. Η σύλληψη δεν

έγινε, καθώς η διευθύντρια και οι δάσκαλοι δεν επέτρεψαν στην αστυνομία να μπει στο χώρο του σχολείου. Το ίδιο απόγευμα οργανώθηκε παράσταση διαμαρτυρίας στο αστυνομικό τμήμα της περιοχής από το Σύλλογο Δασκάλων και την Ένωση Γονέων.

Σειρά ερωτημάτων για το περιστατικό που χρειάζεται να απαντηθούν δημοσίευσε με ανακοίνωσή της η ΚΕΕΡΦΑ, λίγες μέρες μετά τονίζοντας πως οι αστυνομικές δυνάμεις δεν έχουν κανένα λόγο ύπαρξης έξω ή μέσα στα σχολεία.

Συνέντευξη με τον Τάκη Ζώτο

Συνέχεια από τη σελίδα 2

Και αυτό δεν μπορεί να αλλάξει παρά μόνο από το ίδιο το δικαστήριο, φτάνει βέβαια να μπορέσει να συνεδριάσει -κάτι που οι νεοναζιστηματικά αποφεύγουν. Για μια ολόκληρη περίοδο οι δολοφονικές επιθέσεις χαρακτηρίζονταν “πλημμελήματα” και άρχισαν να αλλάζουν μόνο όταν το επέβαλε το αντιφασιστικό κίνημα.

Υπάρχουν βέβαια και παραδείγματα από την ανάποδη πλευρά. Το ότι βρήκε, π.χ. το θάρρος ο μετανάστης από το Καμερούν στην πλ. Αμερικής και έκανε την μήνυση στους χρυσαυγίτες που έβαλαν φωτιά στο κατάστημά του, ότι παρασταθήκαμε ως πολιτική αγωγή στη δίκη και αυτοί καταδικάστηκαν, είχε ως αποτέλεσμα σήμερα να είναι κατηγορούμενοι ως μέλη της εγκληματικής οργάνωσης.

Μια από τις κορυφαίες καμπάνιες ήταν αυτή για την καταδίκη των δολοφόνων του **Σαχζάτ Λουκιάν** που επιμέναμε τότε ότι έδρασαν σαν μέλη τάγματος εφόδου με ρατσιστικό κίνητρο. Σήμερα οι καταδικασμένοι σε ισόβια **Λιακόπουλος** και **Στεργιόπουλος** παραπέμπονται και ως μέλη της εγκληματικής οργάνωσης που έδρασαν ως τάγμα εφόδου. Η Σκορδέλη δεν θα παραπεμποταν για συμμετοχή στην εγκληματική οργάνωση αν δεν υπήρχε αυτή η έστω πλημμεληματική κατηγορία για την επίθεση στους Πακιστανούς που είχαν το θάρρος να κάνουν μήνυση.

Αποδεικνύεται σήμερα πόσο αποφασιστικός παράγοντας ήταν η δράση του αντιφασιστικού κινήματος, όχι μόνο γιατί κατάλαβε εγκαίρως τον κίνδυνο, αλλά και γιατί αποφάσισε να τον παλέψει με όλα τα μέσα στο δρόμο, στο μαζικό κίνημα αλλά δίνοντας την μάχη και στα δικαστήρια.

Ποιος είναι ο χρονικός ορίζοντας έναρξης της δίκης; Ποιά τα καθήκοντα του αναφασιστικού κινήματος;

Αν καθυστερήσει το βούλευμα του συμβουλίου εφετών όσο καθυστερήσαμε μέχρι τώρα, σημαίνει ότι θα περάσουν άλλοι τρεις μήνες, (είναι επίσης το ανώτατο χρονικό όριο που έχει το συμβούλιο για να εκδώσει το τελικό βούλευμα ποιοι θα παραπεμφθούν και πώς) και έτσι πλησιάζουμε στα όρια της αποφυλάκισης των χρυσαυγιτών. Είναι εντελώς διαφορετικό να γίνεται η δίκη με τους χρυσαυγίτες ελεύθερους, να προσπαθούν να ανασυγκροτήσουν τα τάγματα εφόδου. Το γεγονός ότι φέτος δεν είχαμε τόσα περιστατικά δράσης των ταγμάτων εφόδου, συνδέεται με το ότι έχουν ελλειψήσει ηγεσίες, δεν υπάρχουν αυτοί

που μπορούν να τα οργανώσουν.

Η αντιφασιστική έκρηξη που ακολούθησε την δολοφονία του Φύσσα ήταν το αποφασιστικό βήμα που άνοιξε και επιτάχυνε τη διαδικασία της δίωξης και οδήγησε τα πλημμελήματα να προβιβαστούν σε αυτό που πραγματικά ήταν, δηλαδή σε κακουργήματα. Η μαζική παρουσία του αντιφασιστικού κινήματος είναι η δύναμη που μπορεί να επιταχύνει τις εξελίξεις και να εξασφαλίσει ότι οι ναζί θα καταλήξουν στην φυλακή. Εκεί είναι η μάχη, και όχι στο πόσο καλό θα είναι το υπόμνημα της πολιτικής αγωγής (που θα είναι).

Άλλο ένα ζήτημα που χρειάζεται προσοχή είναι οι “νομοθετικές πρωτοβουλίες” για αλλαγή του νομικού πλαισίου με στόχο να πέσουν στα μαλακά οι χρυσαυγίτες. Μπορεί να άνοιξαν και να έκλεισαν, αλλά η κυβέρνηση Σαμαρά είναι εξαιρετικά ασταθής και αναζητά συμμαχίες όπου μπορεί, για να βρει ένα δεκάνικι. Μέχρι πρόσφατα επεδίωκε αυτή τη συμμαχία με τους χρυσαυγίτες. Όχι μόνο με τον **Μπαλτάκο**. Υπάρχει ένα ολόκληρο κομμάτι, όπως ο **Κρανιδιώτης** και ο **Νεράντζης**, που εξακολουθεί να θεωρεί ότι οι συμμαχίες είναι προς τα δεξιά, με τους χρυσαυγίτες. Η “συζήτηση” (που άνοιξε για το αν θα ενταχθεί το οικονομικό κίνητρο σαν αναγκαία προϋπόθεση για την εγκληματική οργάνωση), μπορεί να ανοίξει ξανά, όχι ίσως με τον ίδιο αλλά με κάποιον άλλο νομικό τρόπο – ξέρετε οι νομικοί είναι πάρα πολύ εφευρετικοί.

Αυτό που μπορεί να αντιμετωπίσει ταυτόχρονα τα ακροδεξιά ανοίγματα της κυβέρνησης Σαμαρά και ανάλογους νομικούς “ακτιβισμούς” είναι το να υπάρξει ένα ενιαίο, σοβαρό, μαχητικό, αντιφασιστικό κίνημα. Αυτό σημαίνει ότι κάθε καινούργια πρόκληση σε όλα τα επίπεδα, στο πολιτικό, το δικαστικό, στο δρόμο, θα πρέπει να βρίσκει αμέσως την απάντησή. Αυτό έχει επιβεβαιωθεί ξανά και ξανά, όπου έχει υπάρξει μια άμεση απάντηση, είχαμε αποτελέσματα.

Η Νίκαια ήταν ο πυρήνας - τάγμα εφόδου υπόδειγμα των ναζί. Το ότι στη Νίκαια καμιά επίθεση δεν έμεινε αναπάντητη είχε σαν αποτέλεσμα να διαλυθεί η οργάνωσή τους, οι ίδιοι σήμερα να μην έχουν γραφεία, να μην καταφέρουν να κατέβουν στις δημοτικές εκλογές και ταυτόχρονα οι μετανάστες και οι αριστεροί να μην αισθάνονται ότι έχουν συνέχεια ένα μαχαίρι πίσω από την πλάτη τους.

Ο Τ. Ζώτος μίλησε στο Γιώργο Πίττα

Έκλεισαν τα γραφεία της Χρυσής Αυγής Ούτε στο Μαρούσι, ούτε πουθενά!

Από την αντιφασιστική πορεία στα γραφεία της Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι, την Πέμπτη 16/10. Στη μικρή φωτό τα κλειστά γραφεία δύο μέρες μετά

Εκατοντάδες συμμετείχαν σε μια ακόμα μαζική αντιφασιστική κινητοποίηση ενάντια στην παρουσία γραφείων της Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι. Η συγκέντρωση πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Πέμπτης 16/10, στο σταθμό του ΗΣΑΠ Αμαρουσίου κι ακολούθησε πορεία μέχρι τα γραφεία των νεοναζι στη λεωφ. Κηφισίας.

Η διαδήλωση οργανώθηκε από την αντιφασιστική πρωτοβουλία που έχει συγκροτηθεί, με αφορμή το άνοιγμα της φασιστικής γιάφκας το περασμένο καλοκαίρι και συσπειρώνει σωματεία, φορείς και συλλογικότητες της ευρύτερης περιοχής.

“Είμαστε εδώ συμμετέχοντας ως σύλλογος δασκάλων στην αντιφασιστική πρωτοβουλία και την πορεία ενάντια στα γραφεία της Χρυσής Αυγής στο Μαρούσι. Διεκδικούμε το άμεσο κλείσιμο των γραφείων της ναζιστικής συμμορίας” μας είπε ο **Δημήτρης Πολυχρονιάδης**, μέλος του Δ.Σ. της ΔΟΕ και της ΚΕΕΡΦΑ. “Ο αγώνας που δί-

νουμε ενάντια στους φασίστες δολοφόνους του Παύλου Φύσσα είναι διπλός. Είναι αγώνας για να τους περιθωριοποιήσουμε μέσα στην κοινωνία κι αγώνας για να τους πετάξουμε έξω από τα συνδικάτα.

Άμεση κινητοποίηση

Είναι χαρακτηριστικό ότι υπήρξαν προσπάθειες να διεκδικήσουν την κάθοδό τους στις εκλογές των υπηρεσιακών συμβουλίων των δασκάλων στη Δυτική Θεσσαλονίκη, αλλά με άμεση κινητοποίηση του εργατικού κι αντιφασιστικού κινήματος, το ψηφοδέλιό τους ακυρώθηκε. Δεν πρόκειται να τους ανεχτούμε ούτε στα συνδικάτα, ούτε στις γειτονίες μας. Την ίδια προσπάθεια κάνουμε και μέσα στα σχολεία που η Χρυσή Αυγή προσπαθεί να χύσει το ρατσιστικό της δηλητήριο στα μυαλά των μαθητών’.

Ο **Τάσος Σπυρόπουλος**, δημοτικός σύμβουλος Αμαρουσίου με τη δημοτική κίνηση “Εκτός των Τειχών”, συνέχισε: “Η Χρυσή Αυγή άνοιξε τα γραφεία της με μουσικές

κινήσεις, το καλοκαίρι, προσπαθώντας να αιφνιδιάσει τον κόσμο της περιοχής. Ο λαός του Μαρουσίου όμως έδειξε τα αντιφασιστικά του αντανάκλαστα, συσπειρώθηκε και ήδη μετράμε δύο δυναμικές κινητοποιήσεις για το κλείσιμο των γραφείων της Χρυσής Αυγής. Η σημερινή πορεία είναι η συνέχεια σε αυτή την προσπάθεια. Οι πρώτες πληροφορίες λένε ότι έχουμε μια πρώτη νίκη, αφού όπως όλα δείχνουν, κάτω από τη λαϊκή κατακραυγή, οι νεοναζι φεύγουν από τα γραφεία τους στην λεωφ. Κηφισίας. Ακόμα κι αν μετακομίσουν κάπου κοντά, ο δικός μας αγώνας συνεχίζεται, για να καταδικαστούν στις συνειδήσεις του κόσμου και να εξαφανιστεί αυτό το φασιστικό μόρφωμα”.

Πράγματι μέσα στο σαββατοκύριακο που πέρασε, μόλις λίγες μέρες μετά το συλλαλητήριο, οι νεοναζι είχαν εγκαταλείψει τα γραφεία τους στη λεωφ. Κηφισίας.

Σ.Μ.

Δίκη τάγματος εφόδου Πειραιά Σκανδαλώδης αναβολή

Αναβολή για την 1η Απρίλη 2015 πήρε η εκδίκαση της επίθεσης που είχαν πραγματοποιήσει τα δύο πρωτοπαλίκαρα της Χρυσής Αυγής στον Πειραιά, **Σαλούφας** και **Αποστόλου** σε βάρος των μελών της **Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας Πειραιά**.

Οι δύο Χρυσαυγίτες δικάζονταν την Δευτέρα 20 Οκτώβρη μετά από μήνυση μελών της Αντιναζιστικής Πρωτοβουλίας για επίθεση που δέχτηκαν τον Σεπτέμβρη του 2012 στην οδό Σωτήρος, στο τέλος αντιφασιστικής εξόρμησης -πικετοφορίας. Η αιτιολογία της

αναβολής είναι σκανδαλώδης. Δόθηκε επειδή ο εισαγγελέας δεν κλήτευσε τον ένα εκ των δύο κατηγορούμενων, τον Αποστόλου, ο οποίος βρίσκεται προφυλακισμένος στις φυλακές Μαλανδρινού για την κατηγορία της συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση.

Το πρωί της Δευτέρας 20/10 δεκάδες αντιφασίστες βρέθηκαν έξω από τα δικαστήρια του Πειραιά. Με πανό, συνθήματα και ανακοινώσεις από την ντουνούκα, έδωσαν τον τόνο μέσα και έξω από τα δικαστήρια, με συνθήματα “ισόβια για τους δολοφόνους νεοναζι” και “έξω οι φασίστες από τον Πειραιά”.

* Το επόμενο πρωί στα δικαστήρια του Πειραιά εκδικάζονταν η υπόθεση του **Ουαλίτ**, του Αιγύπτιου εργάτη που είχε βασανιστεί από τον εργοδότη του στην περιοχή της Σαλαμίνας.

Εκδικητική,
ρατσιστική
σκευωρία

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΝΑΖΙΡ

Άλλο ένα ακραίο παράδειγμα θεσμοθέτησης του ρατσισμού εκτυλίχθηκε σήμερα, 20 Οκτώβρη στο Τριμελές Εφετείο Κακουρηγημάτων Κομοτηνής. Τόσο η εφέτης Παπαχίου όσο και ο εισαγγελέας όχι μόνο δεν εξέτασαν την υπόθεση του Ναζίρ Γκασεμί αλλά χλεύασαν κάθε προσπάθεια της υπεράσπισης. Για άλλη μια φορά απορρίφθηκαν όλες οι αιτήσεις αναστολής των ποινών των μεταναστών χωρίς να εξεταστούν επί της ουσίας. Η εφέτης Παπαχίου που καταδικάζει σωρηδόν τις υποθέσεις μεταναστών, αποτελεί την εκφραστική της ρατσιστικής αντιμετώπισης των πολιτικών προσφύγων κι όλων των μεταναστών από τη μεριά του κράτους, έχοντας μετατρέψει το όνομά της σε φόβητρο για όλους όσους φτάνουν στο δικαστήριο.

Ο Ναζίρ Γκασεμί, Ιρανός πολιτικός πρόσφυγας από το Αφγανιστάν, καταδικάστηκε άδικα σε 7 χρόνια φυλάκιση γιατί προσπάθησε να φέρει τη γυναίκα και το παιδί του στην Ελλάδα. Σήμερα, 21 μήνες μετά τη σύλληψη του, μετά και τη δεύτερη άρνηση της αναστολής της ποινής, κινδυνεύει τελικά μετά την έκτισή της να απελαθεί στο Αφγανιστάν, όπου κινδυνεύει η ζωή του. Ο Ναζίρ κέρδισε πολιτικό άσυλο μετά από 10μηνη απεργία πείνας και αφότου συνελήφθη δεν του δόθηκε η δυνατότητα να το ανανεώσει κι άρα δικάστηκε και καταδικάστηκε επίτηδες με τους χειρότερους όρους, βάσει μιας ρατσιστικής σκευωρίας.

“Δικαστήριο Ξένιος Δίας”

Το σημερινό δικαστήριο είναι άλλη μια σκούπα τύπου Ξένου Δία, που φτάνει μέχρι τους Ρομά της Θράκης και του Χαλανδρίου και σε όλη την Ευρώπη, με επικεφαλής τον Αβραμόπουλο που προεδρεύει της ρατσιστικής εκστρατείας της ΕΕ.

Καταγγέλλουμε την εφέτη Παπαχίου και κάθε εκφραστή αυτής της ρατσιστικής πολιτικής που έχει διαποτίσει τους θεσμούς του κράτους, όπως τα δικαστήρια, με σκοπό να αποπροσανατολίσει, ενώ ανοίγει το δρόμο στους φασίστες της Χρυσής Αυγής. Καταγγέλλουμε τη ρατσιστική σκευωρία που έχει στηθεί με καθαρά εκδικητικό στόχο απέναντι στους μετανάστες που αγωνίζονται, το αντιρατσιστικό κι αντιφασιστικό κίνημα.

Όχι απελάσεις ρατσιστικές, άσυλο και στέγη στους πρόσφυγες - Λευτεριά στον Ναζίρ - Νομιμοποίηση όλων των μεταναστών - Κλείστε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης - Ιθαγένεια για όλα τα παιδιά - Έξω η FRONTEX.

ΚΕΕΡΦΑ Ξάνθης,
Κομοτηνής, Αλεξανδρούπολης

ΣΤΟΠ στις ρατσιστικές σκούπες

ΜΑΝΩΛΑΔΑ

Σύμφωνα με πληροφορίες μεταναστών που ήταν παρόντες, την Κυριακή 19/10 το πρωί έλαβε χώρα συντονισμένη επιχείρηση της ΕΛ.ΑΣ στον κεντρικό δρόμο της Ν. Μανωλάδας, κατά τη διάρκεια της διεξαγωγής της λαϊκής αγοράς. Έξι τουλάχιστον περιπολικά και συμβατικά υπηρεσιακά αυτοκίνητα βρίσκονταν εκεί και αστυνομικοί διενεργούσαν ελέγχους κατοχής νομιμοποιητικών εγγράφων παραμονής στην Ελλάδα, σε μετανάστες/εργάτες γης που έτυχε να ψωνίζουν ή να περνούν από εκεί γύρω.

Έγιναν 8 συλλήψεις μεταναστών εργατών κατά πάσα πιθανότητα υπηκόων Μπαγκλαντές, καθώς και κάποιων Ρομά που προσπαθούσαν να πουλήσουν διάφορα προϊόντα από πάγκους εκτός της λαϊκής αγοράς δίχως να διαθέτουν σχετικές άδειες!

Ήταν μια συντονισμένη επιχείρηση δυνάμεων της αστυνομίας από τα τμήματα Βάρδας, Λεχαιών και Κάτω Αχαΐας!

Μόλις χθες (Σάββατο 18/10) αργά το απόγευμα, κλιμάκιο της “Κίνησης Υπεράσπισης Δικαιωμάτων Προσφύγων και Μεταναστών Πάτρας” μαζί με μέλος του συντονιστικού της ΚΕΕΡΦΑ που δραστηριοποιείται στην περιοχή, επισκέφθηκαν το λεγόμενο “μπαγκλαντζικο παζάρι” και ενημέρωσαν διεξοδικά όλους τους παρευρισκόμενους για τον κίνδυνο σύλληψης που διατρέχουν ειδικά αυτή την περίοδο από την εφαρμογή της οδηγίας της Ε.Ε με την κωδική ονομασία **MOS MAIORUM**. Πρόκειται για μια αλάνα στο τέρμα του δρόμου που κάθε Κυριακή γίνεται μια από τις μεγαλύτερες λαϊκές αγορές στο νομό Ηλείας. Κάθε απόγευμα εκεί, κάνουν τη “βόλτα” τους και συναντιούνται εκατοντάδες μετανάστες εργάτες γης που διαμένουν και εργάζονται στην περιοχή.

18/09 αντιφασιστική διαδήλωση στην Πάτρα

Δεν γνωρίζουμε αν η σημερινή αστυνομική επιχείρηση εντάσσεται στο πλαίσιο εφαρμογής της πανευρωπαϊκής επιχείρησης “Τα ήθη των προγόνων μας”, ή αποτελεί δράση ρουτίνας, ενδεχομένως και στο πλαίσιο του “Ξένιος Δίας”.

Περιπέτεια

Από τις μέχρι στιγμής επαφές που είχαμε με συλληφθέντες μέσω κινητού, ένας εξ αυτών έχει μεταφερθεί στο κτίριο της αστ. διεύθυνσης Ηλείας στον Πύργο, ενώ άλλοι επτά οδηγήθηκαν στο αστυνομικό τμήμα Κάτω Αχαΐας, χωρίς να έχει γίνει γνωστό αν αυτός θα είναι ο τελικός ή ο ενδιάμεσος σταθμός της περιπέτειάς τους.

Απευθύνουμε έκκληση για συντονισμό δράσεων όλων των κινήσεων, συλλογικοτήτων και πολιτικών οργανώσεων που δραστηριοποι-

ούνται στην περιοχή ενάντια στις καθημερινές διώξεις και αθρόες συλλήψεις μεταναστών και προσφύγων. Να οργανώσουμε υλική και πιθανόν νομική στήριξη των συλληφθέντων αλλά και όλων των μεταναστών εργατών ή προσφύγων που κρατούνται αυτό το διάστημα στα κρατητήρια των αστυνομικών διευθύνσεων Ηλείας και Αχαΐας.

Αυτό το «Mos Maiorum», αυτά τα «ήθη των προγόνων» δεν είναι τα ήθη των δικών μας προγόνων!

Ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες πολέμου. Τους διακινητές τους δημιουργούν τα εξωτερικά και τα εσωτερικά τείχη.

Άσυλο στους πολιτικούς πρόσφυγες, νομιμοποίηση σε όλους τους εργάτες/μετανάστες.

Δημήτρης Πέππας

μέλος του συντονιστικού της ΚΕΕΡΦΑ

Φασιστική επίθεση στο Ελληνοαραβικό κέντρο

Μια γουρουνοκεφαλή, το σύνθημα “γ... το Ισλάμ” και τους τοίχους του Ελληνοαραβικού Κέντρου στο Μοσχάτο λερωμένους με ένα κόκκινο σταυρό και μπλε μπογιά, βρήκαν την περασμένη Παρασκευή τα ξημερώματα, μέρα προσευχής, μέλη της Μουσουλμανικής Ένωσης Ελλάδας.

“Ο κόσμος που βλέπει αυτό το αίσχος αισθάνεται προσβεβλημένος, δεν μπορεί αυτά τα πράγματα να τα κάνουν έλληνες” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη η Άννα Στάμου, σχετικά με την επίθεση στο Ελληνοαραβικό Κέντρο το οποίο πέρα από τον χώρο προσευχής, υπάρχουν χώροι που γίνονται εκδηλώσεις, μαθήματα αραβικών και άλλες δραστηριότητες. “Αυτοί που το κάνουν αυτό τρέφονται από το μίσος για τον συνάνθρωπο, θέλουν να καλλιεργήσουν το τρόμο, να σπάσουν την αλληλεγγύη που υπάρχει ανάμεσα στους ανθρώπους. Όμως δεν τους φοβόμαστε”.

“Ηρθε η αντιρατσιστική υπηρεσία και κατέγραψε το περιστατικό, θέλουμε να βρεθούν οι δράστες” τόνισε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο Ναϊμ Ελγαντούρ. “Είναι αποτέλεσμα της κατάστασης που επικρατεί

18/10 Ελληνοαραβικό κέντρο

ένα μήνα τώρα, έχουν βγάλει όλους τους μουσουλμάνους τρομοκράτες, μόνο ανθρωποφάγους δεν μας έχουν πει. Ποιοί; Ο Ομπάμα και όσοι έθρεψαν με τις πράξεις τους δυνάμεις όπως το ISIS και τώρα εμφανίζονται ως οι διώκτες τους; Ζητάμε από όλα τα κόμματα να καταγγείλουν τις φασιστικές αυτές επιθέσεις”.

Όπως τονίζει στην δήλωσή του ο Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ και δημοτικός σύμβουλος με την Ανταρσία στις Γειτονίες της Αθήνας: “Τις τελευταίες βδομάδες ζούμε μια εκστρατεία ισλαμοφοβίας, ενορχηστρωμένη από την ίδια την κυβέρνηση και τη συμμετοχή της στον τρίτο πόλεμο του Ομπάμα στη Μέση Ανατολή. Αυτή η εκστρατεία έχει δώσει το πράσινο φως στους φασίστες να ξεκινήσουν ρατσιστικές επιθέσεις, στοχοποιώντας τους μετανάστες και τα τζαμιά τους. Οι νεοναζί προσπαθούν να βγουν από την απομόνωση που τους έχει καταδικάσει το

αντιφασιστικό κίνημα παίζοντας το χαρτί της ισλαμοφοβίας. Αυτό δεν πρόκειται να το επιτρέψουμε, όχι στην ισλαμοφοβία, στοπ στις φασιστικές επιθέσεις”.

Γ. Π.

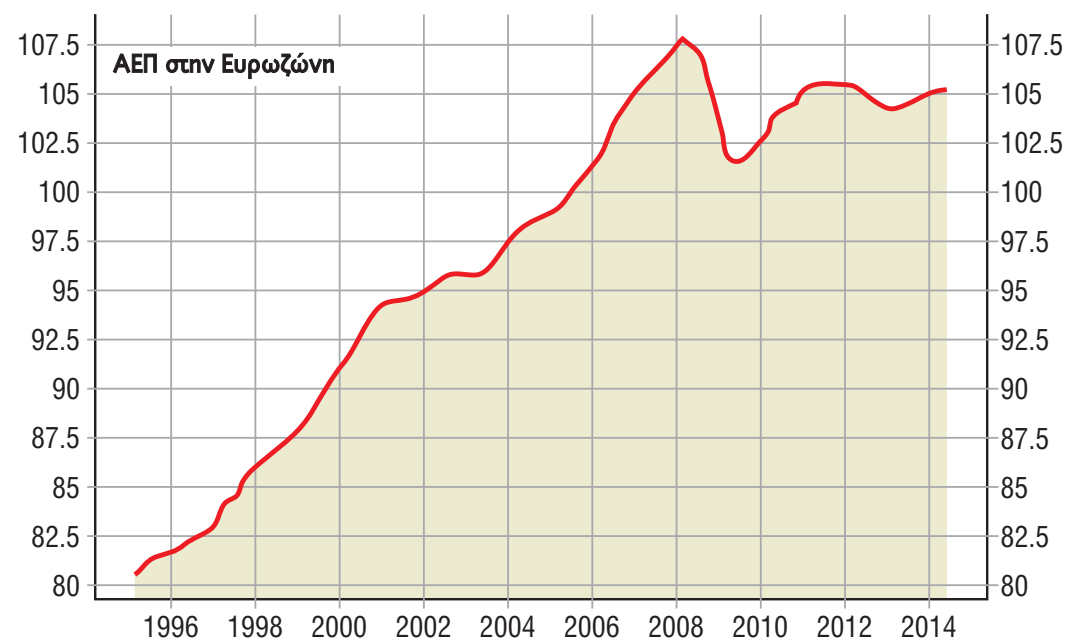
ΕΙΝΑΙ Ο ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ, ΗΛΙΘΙΟΙ!

Το κραχ που χτύπησε την περασμένη βδομάδα ταυτόχρονα το χρηματιστήριο της Αθήνας και την αγορά των ελληνικών ομολόγων μπορεί να έχει προς το παρόν περάσει. Οι πηγές, όμως, που άφησε πίσω του δύσκολα θα επουλωθούν.

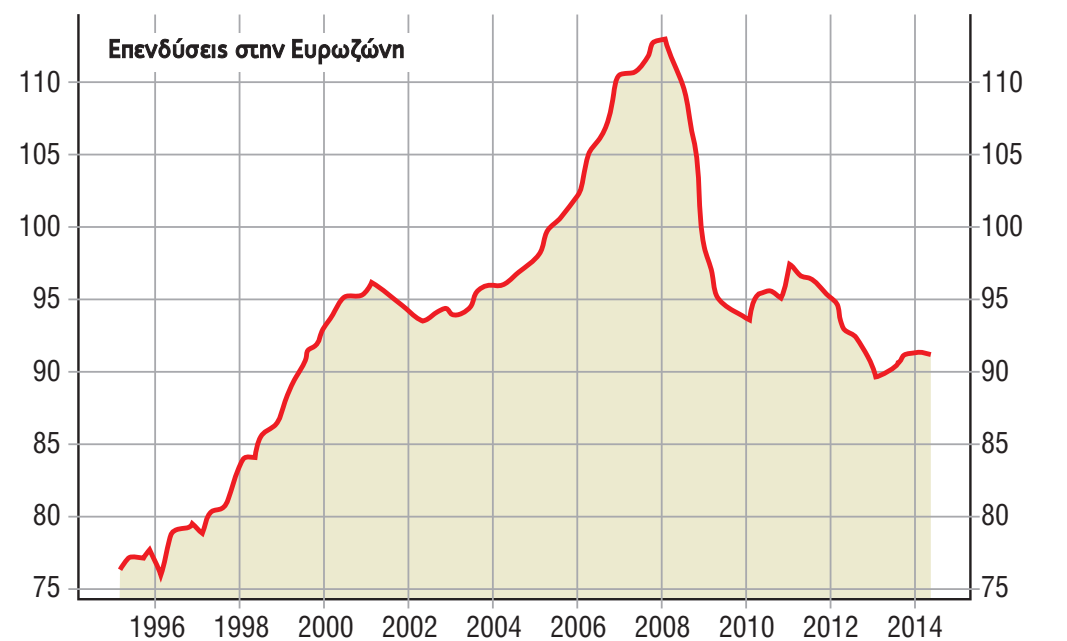
Μέσα σε λίγες ώρες τα παραμύθια της κυβέρνησης περί success story, τέλους των μνημονίων και άμεση επιστροφή στις αγορές έγιναν κουρέλια. Την Τετάρτη, με τον γενικό δείκτη τιμών του χρηματιστηρίου να έχει καταγράψει μια από τις χειρότερες ημερήσιες πτώσεις της ιστορίας του και η απόδοση των ελληνικών ομολόγων να έχει ξεπεράσει ήδη το 7% - το μαγικό νούμερο που ανάγκασε τον **Γιώργο Παπανδρέου** την άνοιξη του 2010 να καταφύγει στην αγκαλιά της Τρόικας- η κυβέρνηση έτρεξε πανικόβλητη να προσφέρει "γυ και ύδωρ" στις αγορές.

Πρώρη έξοδος από το μνημόνιο; Ποιος είπε κάτι τέτοιο; Η κυβέρνηση, όπως μας πληροφορούν Τα Νέα του Συγκροτήματος Λαμπράκη (η ημεπίσημη φωνή της κυβέρνησης) "βρίσκεται ήδη σε συνεννόηση με τους εταίρους για τη διαμόρφωση ενός σχεδίου στήριξης της ελληνικής οικονομίας που θα τεθεί σε εφαρμογή με τη λήξη του υφιστάμενου δανειακού προγράμματος". Μετά το τέλος του υφιστάμενου μνημονίου, με άλλα λόγια, θα έρθει ένα νέο μνημόνιο.

Παρά τις δηλώσεις μετάνοιας της κυβέρνησης και την επιστράτευση των εκπροσώπων της Ευρωπαϊκής Ένωσης -ανάμεσά τους τον αντιπροξένου για τις οικονομικές και νομισματικές υποθέσεις, **Γίρκι Κατάνεν** και του εκπροσώπου τύπου της Κομισιόν **Σάμιον Ο'Κόννορ**-στην προσπάθεια εξευκρίνισμou των αγορών, η ελεύθερη πτώση συνεχίστηκε και την επόμενη μέρα. Το μεσημέρι της Πέμπτης ο γενικός δείκτης του Χρηματιστηρίου της Αθήνας είχε πέσει κάτω από τις 900 μονάδες. Μέσα σε 72 ώρες, 8 δισεκατομμύρια είχαν γίνει κυριολεκτικά καπνός. Πανικόβλητοι οι επενδυτές έτρεχαν να πουλήσουν όσο-όσο. Την Τετάρτη και την Πέμπτη οι προσφορές πώλησης έπεφταν κυριολεκτικά σαν το χαλάζι: ο τζίρος του χρημα-

Στο σύνολο της Ευρωζώνης η οικονομία δεν έχει βγει από την κρίση. Όπως δείχνουν τα διαγράμματα από αριστερά προς τα δεξιά, το ΑΕΠ βρίσκεται κάτω από τα επίπεδα του 2008, οι επενδύσεις συνεχίζουν να πέφτουν, η ανεργία είναι σε επίπεδα ρεκόρ.

τιστηρίου εκείνες τις ημέρες σχεδόν τριπλασιάστηκε. Και παρά την άνοδο της Παρασκευής και της Δευτέρας ο γενικός δείκτης εξακολουθεί τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο να βρίσκεται κάτω από τις 950 μονάδες.

Ποιος φταίει;

Η κυβέρνηση έτρεξε να ρίξει τις ευθύνες για την "αναταραχή στις αγορές" στο κλίμα της πόλωσης και της πολιτικής αβεβαιότητας που καλλιέργει, με την ανεύθυνη του στάση, ο **ΣΥΡΙΖΑ**.

Οι αγορές είπε ο **Σαμαράς** μιλώντας στο υπουργικό Συμβούλιο "επισημαίνουν εδώ και πολύ καιρό ότι η Ελλάδα πηγαίνει πολύ καλά, με μόνη επιφύλαξη το πολιτικό ρίσκο. Δηλαδή την αβεβαιότητα για το αν θα συνεχίσει η χώρα το δρόμο των μεταρρυθμίσεων. Τα τελευταία εικοσιτετράωρα η στάση της αντιπολίτευσης επιδείνωσε αυτή την εικόνα. Με ευθεία υπονόμευση της σταθερότητας. Και οι αγορές αντέδρασαν σε βάρος της χώρας μας". Η **Σοφία Βούλτεψη**, η

εκπρόσωπος τύπου της κυβέρνησης ήταν, όπως πάντα, ακόμα πιο προκλητική: ο **ΣΥΡΙΖΑ**, είπε, μιλώντας στο ραδιόφωνο του Άλφα, παρεμποδίζει συνειδητά τις προσπάθειες της χώρας να βγει από το μνημόνιο. "Γίνεται μια διαρκής διαστροφή της πραγματικότητας... Επειδή τρέφονται από τα μνημόνια, τη φτώχεια και τη δυστυχία του κόσμου, ανησυχούν... Βλέποντας ότι πάμε προς την έξοδο (από τα μνημόνια) κάνουν το παν για να το εμποδίσουν...".

Οι ερμηνείες αυτές, όμως, δεν είναι μόνο προκλητικές: πάνω από όλα είναι γελοίες. Την περασμένη βδομάδα έκαναν βουτιά όλα σχεδόν τα μεγάλα χρηματιστήρια του πλανήτη. Στη Γουόλ Στρίτ, ο δείκτης S&P500 έχασε την Τετάρτη μέσα σε λίγες ώρες σχεδόν 100 μονάδες. Και οι αναταράξεις συνεχίστηκαν, όπως και στην Αθήνα και την επόμενη μέρα. Στη Γερμανία ο δείκτης DAX, που τον Ιούλη είχε ξεπεράσει (στιγμιαία είναι αλήθεια) τις 10.000 μονάδες σταμάτησε την καταρράκτα του ελαχίστα μόνο πάνω από τις 8.500. Στη Γαλλία ο δείκτης CAC 40 έπεσε την ίδια μέρα κάτω από τις 4.000 μονάδες: ήταν η χειρότερη επίδοση εδώ και ένα χρόνο-όπως ακριβώς και στο Βερολίνο και την Αθήνα και τις άλλες πρωτεύουσες της Ευρώπης.

"Θα ήταν λάθος", γράφει ο Μύνχαου, "να πιστέψει κανείς ότι οι κλυδωνισμοί στις διεθνείς αγορές σηματοδοτούν μια επιστροφή στην κρίση χρέους της Ευρωζώνης... Αυτό που έγινε την περασμένη βδομάδα είναι μάλλον διαφορετικό. Οι χρηματοπιστωτικές αγορές βρέθηκαν ξαφνικά αντιμετώπιες με την πιθανότητα μιας μεγάλης ύφεσης σε όλη την Ευρώπη, με πολύ χαμηλούς αναμενόμενους ρυθμούς πληθωρισμού για τα επόμενα 10 έως 20 χρόνια...".

Οι επενδυτές δεν ανησυχούν σήμερα για την φερεγγυότητα κάποιου κράτους μέλους. Αυτό συνέβαινε πριν από δυο χρόνια. Το σημερινό, όμως, σενάριο δεν είναι λιγότερο ενοχλητικό. Οι συνέπειες για αυτούς που ζούνε σε αυτόν τον οικονομικό λάκκο με τα φίδα είναι ήδη ορατές: υψηλή ανεργία, αυξανόμενη φτώχεια, στασιμότητα στους πραγματικούς και τους ονομαστικούς μισθούς, χρέη που δεν πρόκειται να μειωθούν σε πραγματικούς όρους, περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες και της δημόσιες δαπάνες...

Αυτή η διαρκής ύφεση -η ιδέα ότι μια παρατεταμένη πτώση στις επενδύσεις ενδέχεται να προκαλέσει μια περίοδο χαμηλής ζήτησης- έχει ενοχλητικές επιπτώσεις και για τους χρηματοπιστωτικούς επενδυτές. Οι υψηλές τιμές των

μετοχών που είχαμε δει το τελευταίο διάστημα είχαν στηριχτεί στο καλύτερο από όλα τα σενάρια: στην πεποίθηση ότι οι ρυθμοί αύξησης της παραγωγικότητας θα επέστρεφαν στα ιστορικά τους επίπεδα και το ακαθάριστο προϊόν θα συνέκρινε σταδιακά με την προ κρίσης τροχιά. Οι επενδυτές άρχισαν τώρα να συνειδητοποιούν ότι κανένα από τα δυο δεν πρόκειται να γίνει. Το ΑΕΠ βρίσκεται ακόμα κοντά στα επίπεδα του 2007. Η ανάπτυξη είναι αργή...

Οι "αγορές", με άλλα λόγια, συνειδητοποίησαν ξαφνικά ότι οι φούσκες που έχτισαν μέσα στους προηγούμενους μήνες δεν είναι, μέσα στις συνθήκες τις παρατεταμένης ύφεσης που έρχεται, διατηρήσιμες. Για αυτό έτρεξαν την περασμένη βδομάδα να ξεπουλήσουν, όσο-όσο.

Τα βασικά πρόβλημα σήμερα είναι η ύφεση. "Ο πανικός που κατάλαβε τις αγορές την περασμένη βδομάδα δεν έπρεπε από τον ουρανό. Τα χρηματιστήρια της Ευρώπης βρίσκονται εδώ και αρκετούς μήνες σε σταθερή καθοδική πορεία. Τον περασμένο Αύγουστο ο πληθωρισμός στην Ευρωζώνη έπεσε στο 0.3% -πολύ κάτω από τον στόχο του 2% που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Με τον κίνδυνο του αποπληθωρισμού προ των πυλών η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα (ΕΚΤ) έτρεξε να ανακοινώσει μια σειρά από "μη συμβατικά" μέτρα.

Όπως έγραφε ο **Μουσής Λίτσος** στις αρχές Σεπτέμβρη: "Ο πρόεδρος της ΕΚΤ **Μάριο Ντράγκι** εξέπληξε την προηγούμενη εβδομάδα με την απόφασή του να μειώσει κι άλλο τα επιτόκια, σε νέα ιστορικά χαμηλά επίπεδα, σχεδόν στο μηδέν (0,05%) από 0,15%. Μείωσε επίσης και τα επιτόκια καταθέσεων, από το -0,10% στο -0,20% σε μια προσπάθεια να αποθαρρύνει τις τράπεζες να «παρκάρουν» κεφάλαια στην ΕΚΤ. Στόχος το πάμφθινο χρήμα να βοηθήσει την ανάπτυξη της οικονομίας της Ευρωζώνης που βρίσκεται μπροστά στον κίνδυνο χρόνιας στασιμότητας και αποπληθωρισμού...

Μαζί με τη νέα μείωση των επιτοκίων ο Ντράγκι

ανακοίνωσε ότι η ΕΚΤ θα προχωρήσει από τον επόμενο μήνα στην επαναγορά ομολόγων, συγκεκριμένα τιτλοποιημένων δανείων, προκειμένου να ρίξει φρέσκο χρήμα στην αγορά."

Ο αποπληθωρισμός είναι θανάσιμη απειλή για την οικονομία. Οι κεντρικές τράπεζες έχουν κάποια εργαλεία -ακόμα και αν δεν είναι πάντα απόλυτα αποτελεσματικά- για να αντιμετωπίσουν μια μεγάλη και μόνιμη τάση ανόδου στις τιμές των προϊόντων, έναν υψηλό πληθωρισμό δηλαδή: μπορούν, για παράδειγμα, να προκαλέσουν μια "τεχνητή ύφεση" στην οικονομία ανεβάζοντας τα επιτόκια και βάζοντας εμπόδια στην επέκταση του τραπεζικού δανεισμού -με την ελπίδα η μειωμένη ζήτηση να αναγκάσει τους παραγωγούς και τους εμπόρους να σταματήσουν να ανεβάζουν τις τιμές.

Αλλά δεν υπάρχει κάποιο αντίστοιχο φάρμακο για τον αποπληθωρισμό -την τάση να πέφτουν οι τιμές. Η κεντρική τράπεζα μπορεί να ρίξει τα επιτόκια. Και μπορεί να τυπώσει όσο φρέσκο χρήμα θέλει. Αλλά τίποτα από αυτά δεν πρόκειται να πείσει πχ τους εμπόρους να γεμίσουν τις αποθήκες τους με προϊόντα που θα πουληθούν μέσα στους επόμενους μήνες φτηνότερα από ότι τα αγόρασαν. Η κεντρική τράπεζα μπορεί να αυξήσει τα επιτόκια προς τα πάνω όσο θέλει, αλλά δεν μπορεί να τα μειώσει κάτω από το 0%. Μπορεί να βάλει φρένο στο δανεισμό, για να μειώσει τη ρευστότητα στην οικονομία. Αλλά δεν μπορεί να αναγκάσει τους εμπόρους ή τους βιομήχανους να πάρουν νέα δάνεια και να τα επενδύσουν στην "πραγματική οικονομία" με το ζόρι.

Τα μέτρα του Ντράγκι κατάφεραν παρόλα αυτά να καθυστερήσουν τον Σεπτέμβρη τις αγορές. Για μερικές βδομάδες, όπως φάνηκε τώρα. Την περασμένη βδομάδα έντρομοι οι "επενδυτές" εγκατέλειψαν μαζικά τις επενδύσεις "υψηλού ρίσκου - υψηλής απόδοσης" σε μετοχές και ελληνικά ομόλογα και έτρεξαν να αναζητήσουν καταφύγιο για τα χρήματά τους στις ασφαλείς αγορές των αμερικανικών και γερμανικών ομολόγων.

Πολλοί έτρεξαν να μιλήσουν και πάλι για "επίθεση κερδοσκόπων" (Το Πρώτο Θέμα δημοσίευσε ένα άρθρο με τίτλο "Οι κερδοσκόποι επιστρέφουν"), αυτών των "όρνων" της παγκόσμιας οικονομίας που με το πάπια ενός κομπού μετακινούν δισεκατομμύρια από τη μια αγορά στην άλλη, βυθίζοντας με αυτόν τον τρόπο ολόκληρες χώρες στην καταστροφή. Οι κερδοσκόποι, όμως, δεν αποτελούν κάποια ξεχωριστή κατηγορία επενδυτών: η κερδοσκοπία είναι ένα αναπόσπαστο στοιχείο του σύγχρονου καπιταλισμού.

Οι "πελάτες" των διαβόητων Hedge Funds είναι οι ίδιες οι μεγάλες τράπεζες και οι μεγάλες επιχειρήσεις. Το 1998, όταν κατέρρευσε το LTCM, ένα από τα μεγαλύτερα Hedge Funds της Αμερικής οι αρχές ανακάλυψαν στον κατάλογο των πελατών την Κεντρική Τράπεζα της Ιταλίας. Πολλές μεγάλες επιχειρήσεις έχουν δικά τους τμήματα "χρηματοπιστωτικής διαχείρισης" - τμήματα που ασχολούνται αποκλειστικά με την κερδοσκοπία.

Αυτό δεν είναι παράξενο: με τις επενδυτικές ευκαιρίες στο μηδέν πολλές μεγάλες επιχειρήσεις κάθονται σήμερα πάνω σε βουνα από λεφτά -συσσωρευμένα κέρδη που, κυριολεκτικά, δεν έχουν τι να τα κάνουν. Οι συνεχείς διακυμάνσεις στις ισοτιμίες των νομισμάτων, στις τιμές των πρώτων υλών και τα επιτόκια αναγκάζουν τις επιχειρήσεις αυτές να μεταφέρουν αυτά τα χρήματά τους συνεχώς, κυνηγώντας τον βέλτιστο συνδυασμό απόδοσης και ασφάλειας.

Επιστροφή στην ομαλότητα; Η κυβέρνηση προσπαθεί τώρα να παρουσιάσει τα γεγονότα της περασμένης εβδομάδας απλά σαν μια φουρτούνα -που τώρα έχει πια περάσει. Αυτή η εικόνα, όμως, δεν έχει καμιά σχέση με την πραγματικότητα. Ο Σαμαράς και ο **Χαρδούβελης** θα προσπαθήσουν να βγουν όσο το δυνατόν πιο γρήγορα ξανά στις αγορές και να ξαναστήσουν τον μύθο της "επιτυχίας". Αλλά όλοι ξέρουν ότι η νέα

αυτή έξοδος στηρίζεται στα δεκανίκια των "εταίρων" και στις συμφωνίες για ένα ακόμα νέο μνημόνιο. Η πλειοψηφία των οικονομολόγων διεθνώς θεωρεί ότι η Ελλάδα δεν είναι σε θέση να σταθεί μόνη στα πόδια της. Όπως έγραψε η **Ελευθεροτυπία** την περασμένη Παρασκευή: "Δημοσίευμα του πρακτορείου **Bloomberg** αναφέρει ότι, από έρευνα σε οικονομολόγους από τις 3 έως τις 15 Οκτωβρίου, προκύπτει ότι το 85% των οικονομολόγων δεν θεωρεί λογική την πρόωρη έξοδο της Ελλάδας από το μνημόνιο... Οι μισοί δήλωσαν ότι η Ελλάδα δεν μπορεί να καλύψει τις χρηματοδοτικές της ανάγκες από την αγορά χωρίς τα κεφάλαια του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου (ΔΝΤ)".

Το ελληνικό δημόσιο χρέος συνεχίζει παρά τα δάνεια του μνημονίου και τα κουρέματα να μην είναι βιώσιμο. Αυτό φάνηκε την περασμένη εβδομάδα με την απότομη αύξηση των επιτοκίων των ελληνικών ομολόγων στη δεύτερογενή αγορά: Την ίδια ώρα που τα ελληνικά spread άγγιζαν το 9% τα Ισπανικά ανέβαιναν από το 1.2% στο 1.4%. Η κυβέρνηση κομπάζει για το "μεγάλο πρωτογενές πλεόνασμα" που έχει πετύχει. Αλλά το χρέος δεν πρόκειται ποτέ να περιοριστεί σε επίπεδα παραδεκτά από την Ευρωπαϊκή Ένωση (που έχει βάλει σαν όριο το 60% του ΑΕΠ) και τις αγορές μέσα από τη λιτότητα. Σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία της Eurostat το ελληνικό χρέος έκλεισε στο 175% του ΑΕΠ το 2013 ενώ το συνολικό έλλειμμα (στο πρωτογενές έλλειμμα δεν περιλαμβάνονται ούτε οι τόκοι ούτε οι δαπάνες του ευρύτερου δημόσιου τομέα) στο 12.2%. Η Ελλάδα θα χρειαστεί δεκαετίες σκληρής λιτότητας, για να κάνει, με τους ρυθμούς αυτούς το χρέος διαχειρίσιμο. Όσο για την ανάκαμψη αυτή θα αργήσει από ότι φαίνεται ίσως ακόμα πιο πολύ. Οι εκτιμήσεις της οικονομολόγων προβλέπουν ότι η Ευρωζώνη θα βυθιστεί σε μια νέα ύφεση, που θα πλήξει αυτή τη φορά και την ίδια τη Γερμανία, μέσα στη χρονιά που μας έρχεται. Σύμφωνα με τις εκτιμήσεις του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου η Ευρώπη αντιμετωπίζει μια πιθανότητα 30% να βυθιστεί στον αποπληθωρισμό και 40% να επιστρέψει στην ύφεση.

Οι "ρεαλιστικές λύσεις" της κυβέρνησης και της Τρόικας δεν είναι καθόλου ρεαλιστικές. Το χρέος έχει γίνει γόρδιος δεσμός. Και οι γόρδιοι δεσμοί δεν λύνονται. Κόβονται.

Μόνο ένας δρόμος υπάρχει αν θέλουμε να απαλλαγούμε από το χρέος, την τρόικα, τον Σαμαρά, την ανεργία και τη φτώχεια: ο δρόμος της σύγκρουσης. Ολοκληρωτική, μονομερής, χωρίς καμιά αποζημίωση στους μετόχους και τους τραπεζίτες. Επιστροφή όλων των απολυμένων στις δουλειές τους. Εργατικός έλεγχος.

Ρομαντικές ουτοπίες θα τρέξουν να πουν κάποιιοι. Κάνουν λάθος. Είναι η μόνη διέξοδος. Και είναι απόλυτα ρεαλιστική.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο **μαρξιστικόβιβλιοπωλείο** Φειδίου 14 (πίσω από Τιτάνια-ΠΕΞ) τηλ. 2105247584 www.marxistiko.gr

Φέρνω αγωνιστικούς χαιρετισμούς από το UAF και μήνυμα αλληλεγγύης στον αγώνα ενάντια στον φασισμό.

Μετά τις πρόσφατες ευρωεκλογές αντιμετωπίζουμε ένα μεγάλο κίνδυνο σε πολλές χώρες της Ευρώπης εξαιτίας της ανόδου των φασιστών. Σήμερα οι φασίστες οργανώνονται με 5 διαφορετικούς τρόπους: Ο ένας ανοιχτά σαν νεοναζί όπως η Χρυσή Αυγή, ο δεύτερος είναι ο ευρωφασισμός σαν το κόμμα BNP στην Βρετανία ή την Λεπέν στη Γαλλία, ο τρίτος σαν λαϊκιστές ρατσιστές, όπως το κόμμα UKIP στην Βρετανία, ο τέταρτος, μέσα από την δράση χούλιγκαν στο δρόμο όπως το EDL («Σύνδεσμος Αγγλικής Αμυνας») και ο πέμπτος μέσα από ρατσιστικές κινήσεις εναντίον των μεταναστών.

Ο **Γκρίφιν** ο επίδοξος «φύρερ» της Βρετανίας, όχι μόνο έχασε την έδρα του στις ευρωεκλογές αλλά τον πέταξαν και έξω από το κόμμα του, το BNP, που πριν από 13 χρόνια είχε 2 βουλευτές και 50 δημοτικούς συμβούλους.

Το BNP, όπως και η **Λεπέν** δεν βγαίνει ανοιχτά σαν νεοναζί όπως η Χ.Α, οπότε έπρεπε να κάνουμε πολλή δουλειά για να τους αποκαλύψουμε. Το πετύχαμε, δημιουργώντας ένα ενιαίο μέτωπο φέρνοντας μαζί κόσμο που δεν συμφωνούσε μεταξύ του σε μια σειρά από πράγματα -συνδικάτα, συνδικαλιστές, αυτόνομους, αναρχικούς, αριστερούς. Συνεχίζουμε να τσακωνόμαστε, αλλά αγωνιζόμαστε μαζί για να τους σταματήσουμε, πρέπει να είμαστε

Γουέιμαν Μπένετ Unite Against Fascism

πλειοψηφία και αυτό σημαίνει ενωμένοι.

Ποιο είναι το όπλο των φασιστών σήμερα; Είναι ο ρατσισμός και η ισλαμοφοβία, όπως ήταν οι εβραίοι, τώρα είναι οι μουσουλμάνοι. Σήμερα το EDL, σε αντίθεση με το BNP που φρόντιζε κυρίως για την κοινοβουλευτική του παρουσία, προσπαθεί να τρομοκρατήσει στον δρόμο ασκώντας κάθε μορφής βία, χτυπώντας μετανάστες, καίγοντας τζαμιά.

Αποφασίσαμε ότι κάθε φορά έπρεπε να είμαστε παρόντες στον δρόμο. Καταφέραμε να κάνουμε αντισυγκεντρώσεις με πολύ κόσμο, γυναίκες, παιδιά και έτσι δεν μπορούσαν να μας πάρουν το δρόμο, να φτάσουν στο τζαμί ή όποιος άλλος ήταν ο στόχος τους. Χθες στο Μπέρμιγχαμ ήταν μόνο 300, καταφέραμε ξανά να τους απομονώσουμε και έτσι συνεχίζουμε.

Έχουμε τώρα το φαινόμενο του UKIP που πρόσφατα κατάφερε να εκλέξει ένα βουλευτή. Δεν είναι ένα φασιστικό κόμμα, είναι ένα λαϊκιστικό δεξιό κόμμα, που όμως η προπαγάνδα του δημιουργεί τους όρους για την εμφάνιση ανοιχτά φασιστικών κομμάτων.

Το βασικό σημείο για εμάς είναι πως θα μπορούσαμε να οργανωθούμε καλύτερα σαν αντιρατσιστικό- αντιρατσιστικό κίνημα. Οι φασίστες οργανώνονται σε όλη την Ευρώπη και το

ίδιο πρέπει να κάνουμε και εμείς. Θα πρέπει να επαναλάβουμε την εμπειρία που είχαμε πέρσι στις 22 Μάρτη, ξανά στην Γαλλία, την Αγγλία, την Ελλάδα, σε όλη την Ευρώπη φέτος με διαδηλώσεις στις 21 Μάρτη, καθώς ο αγώνας γίνεται όλο και πιο έντονος εξαιτίας του βαθέματος της οικονομικής κρίσης και των επιθέσεων.

Σωστή τακτική

Πρέπει να αναπτύξουμε την σωστή τακτική απέναντι σε κάθε μια ξεχωριστά τις μεθόδους που χρησιμοποιούν οι φασίστες. Με το BNP έπρεπε κυρίως να αποκαλύπτεις τον φασιστικό χαρακτήρα του. Με το EDL πρέπει να τους σταματάς όταν πάνε να καταλάβουν τις γειτονιές. Με το UKIP πρέπει να τους αποκαλύπτεις σαν ρατσιστές και ισλαμόφοβους. Έχουμε σήμερα φαινόμενα όπου υπάρχει μεταφορά ψήφων από το Εργατικό Κόμμα στο UKIP και βλέποντας αυτό, οι Τόρις και οι Φιλελεύθεροι θα τείνουν να παραχωρήσουν ακόμα περισσότερο χώρο στους ρατσιστές σε θέματα που αφορούν την μετανάστευση.

Αυτό που λέω είναι ότι ενάντια σε αυτά τα ακροδεξιά φαινόμενα υπάρχουν ανάλογα με την στιγμή, κοινά σημεία που συναρθρώνονται

με διαφορετικό τρόπο. Ανάλογα με τη στιγμή, θα πρέπει να διαμορφώνεται και η δική μας απάντηση. Θεωρούμε ότι ο τρόπος που απαντάτε στην Ελλάδα ενάντια στην Χρυσή Αυγή ή εμείς στην Βρετανία, ενώνοντας το αντιρατσιστικό κίνημα, είναι ο πιο αποτελεσματικός τρόπος.

Τα βασικά καθήκοντα του αντιρατσιστικού κινήματος είναι: Να αντιμετωπίσουμε τον ρατσισμό σε όλες του τις μορφές. Να διαδηλώνουμε στο δρόμο. Να υπεραμυνθούμε του πολυπολιτισμού. Να χτίζουμε την αλληλεγγυή με όσους αντιστέκονται στον φασισμό και τον ρατσισμό. Και βέβαια να μην πληρώσουμε εμείς το τίμημα της λιτότητας, ότι θα παλέψουμε όλοι μαζί ενάντια σε αυτούς που προσπαθούν να μας διαιρέσουν. Αυτός είναι ο μόνος δρόμος για να νικήσουμε.

Στις 21 Μάρτη θα μιλήσουμε μια κοινή γλώσσα στην Αθήνα, το Λονδίνο, το Παρίσι, σε όλη την Ευρώπη, έτσι ώστε να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε τον φασισμό της Χρυσής Αυγής, τον ρατσισμό της Λεπέν, τον ρατσιστικό λαϊκισμό του UKIP. Η οργάνωση αυτής της συνάντησης μας δίνει ελπίδα ενάντια στον φασισμό για μια καλύτερη κοινωνία. Την χρονιά που έρχεται, θα έχουμε την 70η επέτειο της απελευθέρωσης του Άουσβιτς. Θα πρέπει να επιβάλλουμε ότι τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, που την επόμενη φορά θα είναι και ψηφιοποιημένα, δεν θα ξαναχτιστούν. Πρέπει να τους τσακίσουμε, πριν μας τσακίσουν αυτοί.

Οι μάχες που δώσαμε την προηγούμενη χρονιά έχουν αφήσει το χνάρι τους, καταφέραμε και πετύχαμε νίκες.

Οι ρατσιστικές επιθέσεις έχουν αρχίσει και αποκαλύπτονται σαν αυτό που πραγματικά είναι. Απέναντι σε μια εικόνα που έρχονταν από τα πιο ψηλά κλιμάκια της κυβέρνησης ότι οι ρατσιστικές επιθέσεις είναι ένας μύθος της Αριστεράς, αυτή τη στιγμή είναι αποδεδειγμένο σε όλους ότι ρατσιστικά εγκλήματα υπήρξαν και έχουμε αρχίσει να έχουμε τις πρώτες καταδικές εγκληματιών.

Είναι χαρακτηριστικό επίσης το γεγονός, ότι μετά την σκανδαλώδη αρνητική απόφαση για τους εργάτες γης της Μανωλάδας, υπήρξε έντονη κατακραυγή, κατακραυγή ακόμα και από τα πιο κυρίαρχα MME. Μετά από μια χρονιά μαχών έχουμε αρχίσει να επηρεάζουμε την δημόσια συζήτηση για το τι είναι ο ρατσισμός, τι είναι ο θεσμικός ρατσισμός της κυβέρνησης.

Παρόλα αυτά, αυτή η χρονιά μας έχει αφήσει με ένα ρατσιστικό πλέγμα διατάξεων για τους μετανάστες. Ξεκινάει από τον Ξένιο Δία, που επί της ουσίας αφαιρεί τη δυνατότητα των ανθρώπων με μελαμψό δέρμα να περπατάνε ελεύθερα στους δρόμους, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης όπου πλέον έχει αρθεί ακόμα και το 18μηνο της προσωρινής κράτησης, τα εγκλήματα της Φρόντεξ,

Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος Πολιτικής Αγωγής στη δίκη της Χ.Α.

τις χιλιάδες ανθρώπων που πνίγονται αυτή τη στιγμή στη Μεσόγειο.

Σήμερα είμαστε αντιμέτωποι με ένα νέο κύμα ρατσισμού, θεσμικού ρατσισμού. Στην ΚΕΕΡΦΑ δεν αντιμετωπίζουμε τον ρατσισμό σαν ένα αποτέλεσμα λάθος αντιλήψεων που μπορεί να υπάρχουν στα μυαλά των ανθρώπων, αλλά σαν μια μεθοδευμένη καμπάνια από τις κυβερνήσεις, τα MME, τους από πάνω, προκειμένου να ενοχοποιήσουν τους μετανάστες.

Κύμα

Η αφορμή για αυτό το νέο κύμα ρατσισμού είναι οι μετανάστες και οι πρόσφυγες που έρχονται –και αυτήν την στιγμή πράγματι έρχονται- γιατί οι εμπόλεμες ζώνες του πλανήτη πληθαίνουν, στην Συρία, στο Ιράκ, στο Αφγανιστάν, στο Πακιστάν.

Η πραγματική αιτία είναι ότι έχουμε να κάνουμε με κυβερνήσεις στην ΕΕ που είναι αντιμέτωπες με μια πελώρια οικονομική κρίση στην οποία δεν έχουν απάντηση. Ο κόσμος ζητάει δουλειά, μισθούς, συντάξεις και οι κυβερνήσεις είτε δεξιές είτε σοσιαλδημοκρατικές θέλουν να αποπροσανατολίσουν την οργή του και να την διοχετεύσουν ενάντια στους

μετανάστες.

Το πιο σύγχρονο πρόσωπο του ρατσισμού είναι η ισλαμοφοβία, η προπαγάνδα ότι οι μετανάστες που έρχονται είναι αντιδραστικοί, φονταμενταλιστές, τζιχαντιστές του ISIS, μια δαιμονοποίηση, μια προσπάθεια να ειπωθεί ότι το Ισλάμ από το Μαγκρέμπ μέχρι το Πακιστάν είναι συλλήβδην αντιδραστικό και άρα ο κόσμος που έρχεται εδώ είναι επικίνδυνος, είναι καθυστερημένος και θα πρέπει ακόμα και τα προοδευτικά κινήματα και τα γυναικεία κινήματα να σταθούν εναντίον τους. Είναι το ίδιο σαν να λέει κανείς: ΗΠΑ σημαίνει Κου Κλουξ Κλαν, Ευρώπη σημαίνει Χίτλερ, Ελλάδα είναι Χ.Α. Πρέπει να αμφισβητήσουμε στην καρδιά της αυτήν την ιδέα.

Οι απαντήσεις που έχουμε να δώσουμε από την πλευρά μας είναι τρεις: Πρώτον, είναι καλοδεχούμενοι, γιατί αυτός ο κόσμος τρέχει να γλυτώσει από βόμβες και πολέμους. Δεύτερο, το Ισλάμ δεν είναι ο εχθρός, δεν είναι συλλήβδην αντιδραστικό, όπως δεν είναι δυνατόν να το πει αυτό κανείς για καμιά θρησκεία. Είδαμε πού οδήγησε η στοχοποίηση της Εβραϊκής θρησκείας την δεκαε-

τία του '30, στο Ολοκαύτωμα, δεν θέλουμε να ξαναζήσουμε κάτι τέτοιο.

Τρίτο οι εργάτες δεν έχουν τίποτα να χωρίσουν. Οι εργάτες της Μανωλάδας που παλεύουν να πάρουν τους μισθούς τους δεν έχουν να χωρίσουν τίποτα με τις καθαρίστριες που παλεύουν να κερδίσουν την δουλειά τους. Το εργατές ενωμένοι ποτέ νικημένοι είναι το βασικό, με τους μετανάστες και τους πρόσφυγες στην πρώτη γραμμή σαν υποκείμενο της πάλης.

Ατζέντα

Τους επόμενους μήνες θα υπάρξει πολιτική αλλαγή σε αυτή τη χώρα. Θα είναι ανοιχτό το ζήτημα αν η επόμενη κυβέρνηση πιεστεί από το αντιρατσιστικό και αντιρατσιστικό κίνημα για ολόκληρη την ατζέντα, αυτό που η ΚΕΕΡΦΑ έχει αποκαλέσει το δικό μας αντιρατσιστικό νομοσχέδιο, του κινήματος: Χαρτιά για τους μετανάστες, ιθαγένεια για τα παιδιά, άσυλο στους πρόσφυγες, δικαιώματα για όλες τις μειονότητες, τους Ρομά, τους ανθρώπους που έχουν διαφορετικό σεξουαλικό προσανατολισμό.

Ρατσισμός σημαίνει διάσπαση,

σημαίνει στοχοποίηση μιας μειονότητας που επιλέγει κάθε φορά η άρχουσα τάξη προκειμένου να αποπροσανατολίσει την οργή της πλειοψηφίας. Το μέχρι που θα φτάσει η στοχοποίηση είναι ανοιχτό, είναι μέχρι που θα το αφήσουμε. Στην Ξάνθη, παλαιότερα, υπήρχαν μπάρες, ώστε να μην μπορούν οι μουσουλμάνοι κάτοικοι να κατεβαίνουν στην πόλη. Στο Χαλάνδρι θέλουν να εξορίσουν τους Ρομά στο όρος Πατέρα, και αν είναι ακόμα εκεί είναι γιατί δεν το επιτρέψαμε, στην πράξη.

Έχει πλούσια εμπειρία η ΚΕΕΡΦΑ από τέτοιες δράσεις, θα ήταν σημαντικό να υπήρχε αυτή η εμπειρία όταν δίνανε στην αρχή τη μάχη, στον Άγιο Παντελεήμονα. Το να γίνουμε όλοι και όλες μέλη στην ΚΕΕΡΦΑ, σημαίνει να δυναμώσουμε αυτήν την εμπειρία, σημαίνει και μεγάλες πρωτοβουλίες.

Είμαστε κομμάτι μιας μεγάλης μάχης που δίνεται πανευρωπαϊκά, αύριο ξεκινάει ο «Ξένιος Δίας» σε όλη την Ευρώπη, ένα δεκαήμερο με «σκούπες» παντού, του έχουν δώσει στα λατινικά το όνομα «Τα ήθη των προγόνων μας». Η Ελλάδα έχει τον κίνδυνο να εξαγάγει ρατσισμό, τον Αβραμόπουλο επίτροπο. Χρειαζόμαστε καθαρές απαντήσεις και μεγάλες πρωτοβουλίες και μια τέτοια είναι η 21 Μάρτη μέρα πανευρωπαϊκής δράσης.

Συνεχίζοντας από το προηγούμενο φύλλο την παρουσίαση του διημέρου της διεθνούς Αντιφασιστικής Συνάντησης που έγινε στις 11-12 Οκτώβρη στο γήπεδο του Ρουφ -συνάντηση που αποφάσισε νέα μέρα Πανευρωπαϊκής αντιφασιστικής και αντιρατσιστικής δράσης στις 21 Μάρτη 2015- παρουσιάζουμε σε αυτό το φύλλο τα βασικά σημεία από τις παρεμβάσεις των Γουέιμαν Μπένετ, Δημήτρη Ψαρρά και Θανάση Καμπαγιάννη (ολόκληρες οι παρεμβάσεις στο site της ΚΕΕΡΦΑ).

Ο Γουέιμαν Μπένετ, από το UAF ("Ενωθείτε ενάντια στον φασισμό" που απηύθυνε και την πρόταση για τις 21Μ) Βρετανίας ήταν ομιλητής στο πάνελ της Διεθνούς Αντιφασιστικής Συνάντησης. Ο Δημήτρης Ψαρράς, δημοσιογράφος συγγραφέας ήταν ομιλητής στο πάνελ της συζήτησης με θέμα «Πως κλιμακώνουμε την πάλη ενάντια στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής». Και ο Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος, πολιτική αγωγή στην δίκη της Χ.Α, ήταν ομιλητής στη συζήτηση με θέμα «Πώς παλεύουμε ενάντια στον ρατσισμό και την ισλαμοφοβία».

Γουέιμαν Μπένετ

Θανάσης Καμπαγιάννης

Δημήτρης Ψαρράς

* Καταδίκη των νεοναζί της ΧΑ * Αντίσταση στην Ισλαμοφοβία * Πανευρωπαϊκός συντονισμός 2015 ΟΙ ΚΟΙΝΟΙ ΜΑΣ ΣΤΟΧΟΙ

Εκτιμώ ιδιαίτερα τη δράση της ΚΕΕΡΦΑ και όλους όσους μετέχουν στο πάνελ από τους παλιότερους που γνωρίζω μέχρι τον Γιάννη (φίλος του Π. Φύσσα) που γνώρισα πρόσφατα και μέσα από αυτόν κατάλαβα κάποια περισσότερα πράγματα σε σχέση με τον Παύλο Φύσσα.

Θα απαντήσω επιγραμματικά σε δύο ερωτήματα:

Ακούγεται από πολλές πλευρές μια αγωνία, μήπως η άσκηση των διώξεων υπονομεύει το αντιφασιστικό κίνημα; Πως είναι δυνατόν να λύσει το πρόβλημα μια αυταρχική και αντιδημοκρατική κυβέρνηση που εξέθρεψε τον ρατσισμό και τη βία;

Νιώθω τον πειρασμό να πω ότι οι ποινικές διώξεις έχουν ήδη δικαιωθεί μιας και μειώθηκαν δραστηρικά οι νυχτερινές επιθέσεις των ταγμάτων εφόδου. Ποιος δεν θεωρεί αυτήν την εξέλιξη μια νίκη του αντιφασιστικού κινήματος;

Υπάρχει ο αντίλογος ότι η αστυνομική έρευνα και η δικαστική αντιμετώπιση δεν είναι ο κατάλληλος τρόπος για την αναχαίτιση μιας οργάνωσης, που όσο και αν η δράση της παραβαίνει το νόμο, δεν παύει να έχει πολιτικά χαρακτηριστικά ενός κόμματος. Κάποιοι θυμίζουν ότι το ελληνικό σύνταγμα δεν έχει πρόβλεψη για απαγόρευση κομμάτων.

Όμως εδώ δεν μιλάμε για κόμμα αλλά για μια εγκληματική συμμορία που καταφεύγει επιδεικτικά, και είναι συγκροτημένη γι' αυτό, στην χρήση βίας. Από αυτήν την άποψη, η άσκηση διώξεων ήταν ο ενδεδειγμένος τρόπος αντίδρασης μιας δημοκρατικής πολιτείας και αν πρέπει να κρατάμε μια επιφύλαξη, τότε ας

Δημήτρης Ψαρράς, Δημοσιογράφος

διαμαρτυρηθούμε που άργησε τόσο πολύ και ας καταγγείλουμε τις σκοπιμότητες που υπήρχαν τόσα χρόνια στις κυβερνήσεις και τις εμπόδιζαν να προχωρήσουν στις διώξεις. Ας επισημάνουμε τη στάση ηγετικών στελεχών της Νέας Δημοκρατίας που μέχρι την δολοφονία του Φύσσα φλέρταραν ανοιχτά με το ενδεχόμενο κάποιου είδους συνεργασίας με τη ναζιστική οργάνωση προκειμένου να αναχαιτιστεί ο «κομμουνιστικός κίνδυνος».

Η Αριστερά ήταν εκείνη που από χρόνια απαιτούσε την ενεργοποίηση της δικαιοσύνης. Το ζήτησε το 1995 ο βουλευτής του ΚΚΕ Κολοζώφ, για να πάρει την απάντηση από τον Παπαθεμελή ότι το θέμα μελετάται και διώκονται μόνο παράνομες πράξεις. Επανήλθε το 1998 από τον Κουναλάκη του ΣΥΝ και απαντήθηκε με παρόμοιο τρόπο από τον Γιαννόπουλο. Τρίτη φορά μετά την δολοφονική επίθεση της φάλαγγας του «Περίανδρου» το έβαλε ο Σ. Κόρακας και το απέρριψε ο Πετσάλνικος. Μόνο μια φορά ασκήθηκε πίεση και αυτό κάτω από την πίεση του αντιφασιστικού κινήματος, το καλοκαίρι του 2005 όταν ακυρώθηκε το φεστιβάλ μίσους και παραδόθηκε και ο «Περίανδρος».

Τι συνέβη και αυτά άλλαξαν; Ασφαλώς ο ξεσηκωμός μετά το έγκλημα στο Κερατσίνι και οι μαζικές αντιφασιστικές διαδηλώσεις υποχρέωσαν την κυβέρνηση να σταματήσει την πολιτική ανοχής. Καταλυτικό ρόλο έπαιξε και η απόφαση της Χρυσής Αυγής να κλιμακώσει το επίπε-

δο βίας με την επίθεση στο Πέραμα ενάντια στο ΠΑΜΕ και στο Μεγιστάλι εναντίον της δεξιάς και της ακροδεξιάς. Ήταν ένα βήμα παραπάνω απ' όσα έκανε η οργάνωση μέχρι τότε.

Καταλυτική

Ποιες ήταν οι συνέπειες αυτών των διώξεων; Αμέσως τα ηγετικά στελέχη στράφηκαν ο ένας ενάντια στον άλλο, σύσσωμοι απαρνήθηκαν τον εθνικοσοσιαλισμό, το ναζιστικό χαιρετισμό και τα σύμβολά τους όσο και αν βγαίνοντας από τον ανακριτή έκλεισαν το μάτι, φωνάζοντας «ζήτω η νίκη», δηλαδή «zeig heil». Οι νέες απόπειρες ενεργοποίησης των ταγμάτων εφόδου είναι σποραδικές και αποτυχημένες, η απουσία της ηγεσίας είναι καταλυτική – όπως και ο ρόλος του αντιφασιστικού κινήματος σε αυτήν την εξέλιξη.

Δεύτερο ερώτημα: Μήπως κινδυνεύει η Αριστερά να βρεθεί στο στόχαστρο των δικωτικών μηχανισμών, μήπως να μην υποστηρίξουμε την δίωξη γιατί θα είμαστε οι επόμενοι;

Πρέπει να ζει κανείς σε άλλο πλανήτη για να μην βλέπει ότι η επίθεση στην Αριστερά και στα κινήματα, προηγήθηκε μήνες πολλούς και χρόνια πολλά. Ξεχάσαμε τον τρόπο που σαρώθηκε από τους μηχανισμούς καταστολής το κίνημα των πλατειών του 2011; Την δράση των ειδικών δυνάμεων στις Σκουριές;

Συμβαίνει το αντίθετο. Η δίωξη που ασκήθηκε ενάντια στην Χ.Α και οι αποκαλύψεις γελοι-

οποίησαν την θεωρία των δύο άκρων και απομόνωσαν τους θιασώτες της, ακόμα και μέσα στο πρωθυπουργικό περιβάλλον.

Άθελά τους, όσοι κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου της επέκτασης των διώξεων στην Αριστερά, δίνουν ένα ανέλπιστο συγχωροχάρτι στην ναζιστική οργάνωση. Αν εμείς θεωρούμε την δράση του αριστερού κινήματος ομολογη των ταγμάτων εφόδου, τότε δικαιώνονται όλοι οι δράστες ρατσιστικών εγκλημάτων που συγκρίνουν τον εαυτό τους με το ΠΑΜΕ ή με οργανώσεις της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς.

Το συμπέρασμά μου είναι ότι το αντιφασιστικό κίνημα πρέπει να είναι παρών σε όλη την διαδικασία διερεύνησης και αποτροπής της δράσης της Χ.Α. Πρέπει να είναι παρών στην δίκη και ευτυχώς η πρωτοβουλία Jailgolden-dawn έχει φροντίσει γι' αυτό. Να εξασφαλίσει την μεγαλύτερη δυνατή δημοσιότητα σε όλα τα στάδια της ανάκρισης και του ακροατηρίου. Να προστατεύσει τους μάρτυρες που θα καταθέσουν στοιχεία εναντίον της ναζιστικής οργάνωσης. Να αποτρέψει κάθε απόπειρα συγκάλυψης του ρόλου προβεβλημένων προσώπων και κυρίως των σχέσεων της οργάνωσης με το βαθύ κράτος, με στελέχη των κυβερνητικών κομμάτων.

Και κυρίως να μην επιτρέψει την ανασυγκρότηση των ταγμάτων εφόδου, όποια και αν είναι η τελική δικαστική έκβαση της υπόθεσης. Απ' όλες αυτές τις απόψεις η καταδίκη της ηγεσίας και των στελεχών της ναζιστικής οργάνωσης θα είναι μια μεγάλη νίκη του αντιφασιστικού κινήματος.

ΓΑΛΑΤΣΙ

Όχι στο ξεπούλημα του Παλαΐ

Κινητοποίηση ενάντια στο ξεπούλημα του γηπέδου Παλαΐ στο Γαλάτσι, πραγματοποιήθηκε από κατοίκους της περιοχής την Τρίτη 14 Οκτώβρη.

Το γήπεδο χτίστηκε πριν μια δεκαετία για να εξυπηρετήσει τους ολυμπιακούς αγώνες. Η υπόσχεση της τότε κυβέρνησης ήταν ότι μετά το πέρας των αγώνων, θα δινόταν στο δήμο με σκοπό να μετατραπεί σε Δημοτικό Γυμναστήριο για να καλύψει τις ανάγκες των πολιτών και της νεολαίας. Αντ' αυτού, τα "Ολυμπιακά Ακίνητα" προσπάθησαν να το παραχωρήσουν σε ιδιώτη. Και τότε υπήρξε κίνημα αντίστασης στην κυβέρνηση και τον **Χαραγκιώνη**- τον ιδιώτη που θα το "αξιοποιούσε"- με αποτέλεσμα να παγώσει η διεκδίκηση.

Το καλοκαίρι, με τις μαζικές παραχωρήσεις δημοσίων χώρων στο ΤΑΙ-ΠΕΔ - ελεύθεροι χώροι όπως το πρώην αεροδρόμιο Ελληνικού και άλλοι - το Παλαΐ μπήκε στη λίστα. Η προοπτική που ετοιμάζουν είναι να δοθεί ξανά μέσω διαγωνισμού σε κάποιον ιδιώτη- ο διαγωνισμός λήγει στα τέλη Νοέμβρη.

Οι φορείς της γειτονιάς, πρωτοβουλίες κατοίκων και η αριστερά έχουν ξεκινήσει από το καλοκαίρι γύρο συζητήσεων και δράσεων ενάντια στην ιδιωτικοποίηση. Τα δημοτικά συμβούλια τόσο του **Γαλατσιού** όσο και της **Νέας Ιωνίας** και της **Αθήνας**, έχουν πάρει αποφάσεις ενάντια στο ξεπούλημα. Υπάρχει η δυνατότητα και αυτή τη φορά να ανατραπούν τα σχέδια της κυβέρνησης. Σαν επόμενο βήμα οι φορείς προγραμματίζουν μεγάλη συναυλία και διαδήλωση μέσα στο Νοέμβρη ενώ κινητοποίηση θα γίνει και στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου.

Ο συντονισμός με τα υπόλοιπα κινήματα υπεράσπισης ελεύθερων χώρων και πρασίνου είναι απαραίτητος για να δοθεί συνολική απάντηση απέναντι στις "αξιοποιήσεις" που μόνο λιγότερο πράσινο και καθόλου ανάπτυξη θα φέρουν στις γειτονιές. Χρειάζεται η απάντηση να είναι καθαρή. Μαζικό κίνημα στο δρόμο. Κάτω τα χέρια από τους ελεύθερους χώρους. Να διαγραφεί το χρέος και να δοθούν λεφτά για αθλητισμό και ψυχαγωγία, για υγεία και παιδεία.

Τιμούμε τα 70 χρόνια της Απελευθέρωσης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Εκδήλωση για τα 70 χρόνια από τη μάχη της Ηλεκτρικής πραγματοποιήθηκε από το Δήμο Κερατσινίου- Δραπετσώνας τη Δευτέρα 13 Οκτώβρη στο πολιτιστικό κέντρο Αντώνης Σαμαράκης.

Οι ομιλητές, **Πολυμέρης Βόγλης** και **Μενέλαος Χαραλαμπίδης**, εισηγητικά έβαλαν το ιστορικό κομμάτι για το ρόλο που έπαιξε το ΕΑΜ και ο ΕΛΑΣ συνολικά στον Πειραιά όλο το διάστημα της κατοχής καθώς και για την ίδια τη μάχη της Ηλεκτρικής. Ήταν η τελευταία που δόθηκε, πριν φύγουν οι Ναζί από το λιμάνι του Πειραιά, όπου οι αντάρτες του ΕΛΑΣ κατάφεραν να αποτρέψουν την καταστροφή του ηλεκτρικού σταθμού που θα σήμαινε το βύθισμα της Αθήνας και του Πειραιά στο σκοτάδι. Την προηγούμενη μέρα είχε προηγηθεί η επίθεση των Ναζί στο εργοστάσιο Ιματισμού στο Κερατσίνι. Αποκρούστηκαν

όμως από τον ΕΛΑΣ και την επόμενη μέρα, στις 13 Οκτώβρη οι αντάρτες στήθηκαν από νωρίς στην Ηλεκτρική δίνοντας το χαριστικό χτύπημα στο τάγμα των Ναζί καταστρέφοντάς το.

Αμέσως μετά τις εισηγήσεις άνοιξε μια πολύ όμορφη κουβέντα με φοβερές εικόνες από γυναίκες που έζησαν την κατοχή, αλλά και για το

πώς συνδέονται όλα αυτά με το σήμερα.

Σαν τοπικός πυρήνας του ΣΕΚ χαιρετίσαμε την εκδήλωση, λέγοντας πως η εμπειρία της κατοχής συνδέεται με το σήμερα καθώς δείχνει ποιος είναι αυτός που κάνει κουμάντο σε μια κοινωνία. Το Μάρτη του '43 οι εργάτες και οι εργάτριες της Αθήνας πάγωσαν την επιστράτευση στη Γερμανία με μια μεγάλη πανεργατική απεργία. Ο δρόμος για να τσακίσουμε σήμερα την κυβέρνηση των απολύσεων του πολέμου και του ρατσισμού, τους φασίστες αλλά και το σύστημα το ίδιο, είναι χαραγμένος μέσα από τους αγώνες των τελευταίων 70 χρόνων. Τέλος, ανανεώσαμε το ραντεβού στην εκδήλωση στις 22 Οκτώβρη στο Γκάζι, που οργανώνει το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω, για την οποία υπήρξε μεγάλο ενδιαφέρον με τους συμμετέχοντες στην εκδήλωση να παίρνουν τα υλικά μας για να έρθουν να τη παρακολουθήσουν.

Μιχάλης Πέππας

Με προβολές, συζητήσεις, συναυλίες, θεατρικά και εκθέσεις έχει ντύσει ο δήμος **Αιγάλεω** τον αντιφασιστικό μήνα της πόλης. Μια διοργάνωση που ξεκίνησε στις 10 Οκτώβρη και ολοκληρώνεται με την διαδήλωση που θα γίνει τη μέρα της παρέλασης στις 28 του μήνα.

Την Παρασκευή 17 Οκτώβρη έγινε στο χώρο "**Ελληνικό Μολύβι**" εκδήλωση με 70 άτομα για το ρόλο και τη δράση των δοσίλογων στην

ΑΙΓΑΛΕΩ

Κατοχή, με αναφορά σε συγκεκριμένα παραδείγματα που αφορούν την περιοχή του Αιγάλεω. Οι ομιλητές **Μ. Χαραλαμπίδης**, **Πρ. Παπαστράτης**, **Μ. Λυμπεράτος**, περιέγραψαν τη δράση των δοσίλογων και τις συνέπειές της στον αντιφασιστικό αγώνα. Αναφέρθηκαν επίσης στην Αντίσταση και τις μάχες που δόθηκαν στην τριγύρω περιο-

χή κι απάντησαν στις ερωτήσεις των παρευρισκομένων.

Στη συνέχεια των δράσεων περιλαμβάνονται και συναυλίες, η μια εκ των οποίων θα γίνει στο Άλσος Μπαρουτάδικο, ενώ η τελευταία στις 27 Οκτώβρη οργανώνεται από τα Μουσικά Σύνολα της ΕΡΤορην.

Από τη μεριά μας ως ΚΕΕΡΦΑ συμμετέχουμε σε όλες τις δράσεις

καλώντας τον κόσμο να κλιμακώσει τη μάχη ενάντια στους νεοναζί, να τους απομονώσει στις γειτονιές και να γίνει το αντιφασιστικό κίνημα ο παράγοντας που θα καταδικάσει τη Χρυσή Αυγή στην επικείμενη δίκη της. Στη διαδήλωση τη μέρα της παρέλασης θα συμμετέχουμε με πανό.

Μιχάλης Θεοδωράκης
ΚΕΕΡΦΑ Αιγάλεω- Χαϊδάρη- Αγία Βαρβάρα

Εκδήλωση μνήμης και τιμής στον **Μάνο Ιωαννίδη** οργάνωσε το πολιτιστικό κέντρο Λαμπηδόνα στο **Βύρωνα**, την Κυριακή 19 Οκτώβρη. Με αφορμή τη συμπλήρωση 70 χρόνων από την απελευθέρωση της Αθήνας από τους Ναζί και τον πρόσφατο θάνατο του αγωνιστή της αντίστασης, έγινε βιντεοπροβολή και συζήτηση για τις μάχες του **Βύρωνα**, της **Καισαριανής** και του **Παγκρατίου** ενάντια στη **Ναζιστική Κατοχή**. Στην εκδήλωση συμμετείχαν πάνω από 80 αγωνιστές και κάτοικοι της περιοχής.

Ο Μάνος Ιωαννίδης υπήρξε καπετάνιος του λόχου της γειτονιάς και μέχρι το τέλος της ζωής του, το περασμένο καλοκαίρι, ήταν δραστήριος πολιτικός. Στην εκδήλωση προβλήθηκε το οδο-

ΒΥΡΩΝΑΣ

πορικό που οργάνωσε το Σεπτέμβρη του 2013 το πολιτιστικό κέντρο, με οδηγό τον Ιωαννίδη στα σημεία της γειτονιάς που δόθηκαν μάχες των πολιτών ενάντια στους Ναζί.

Ακολούθησαν εισηγήσεις από τον ιστορικό **Μενέλαο Χαραλαμπίδη** και τον **Γιάννη Ιωαννίδη**, γιο του αγωνιστή, σε σχέση με τη δράση του τόσο στην Κατοχή όσο και στη συνέχεια. Συγκλονιστική ήταν η ομιλία του **κυρ - Πάνου**, συντρόφου του Ιωαννίδη, όπου εξιστόρησε τις μάχες της **Καισαριανής** ενώ είπε χαρακτηριστικά: "**υπήρξαν σφάλματα από τις ηγεσίες μας τότε, σφάλ-**

ματα που στους αγώνες σήμερα δεν πρέπει να επιτρέψουμε να ξανασυμβούν".

Στη συζήτηση που ακολούθησε έγιναν παρεμβάσεις σε σχέση με το σήμερα και την αριστερά. Οι σύντροφοι του ΣΕΚ που παρακολούθησαν και παρέμβηκαν στην εκδήλωση, βρήκαν ανταπόκριση στο μοίρασμα της προκήρυξης που καλεί στην εκδήλωση του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω, για την Απελευθέρωση της Αθήνας, στις 22 Οκτώβρη στο Γκάζι.

Ε. Π.

ΑΘΗΝΑ

Τετάρτη 22 Οκτώβρη,
Αμφιθέατρο 9.84 στο Γκάζι, 7μμ

Ομιλητές

Δημήτρης Λιβιεράτος
Ιστορικός του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα, βετεράνος πολλών αγώνων
Μιχάλης Λυμπεράτος
Ιστορικός, συγγραφέας του βιβλίου "από το ΕΑΜ στην ΕΔΑ"

Λέανδρος Μπόλαρης
Συγγραφέας του βιβλίου "Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε"
Προκόπης Παπαστράτης
Ιστορικός, συγγραφέας στο βιβλίο "Ιστορία της Ελλάδος του 20ου Αιώνα"
Μαρία Στύλλου
περιοδικό "Σοσιαλισμός από τα κάτω"

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Τετάρτη 29 Οκτώβρη,
Εργατικό Κέντρο, 7μμ

Ομιλητές

Σπύρος Κουζινόπουλος
δημοσιογράφος
Αθανάσιος Σφήκας
ιστορικός ΑΠΘ
Λέανδρος Μπόλαρης
Συγγραφέας του βιβλίου "Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε"
Μαρία Στύλλου
περιοδικό "Σοσιαλισμός από τα κάτω"

Στις 30 Οκτώβρη του 1944 ο ΕΛΑΣ έκανε την πανηγυρική παρέλαση της απελευθέρωσης στο κέντρο της Θεσσαλονίκης. Σε τηλεγράφημά της η διοίκηση της Ομάδας Μεραρχιών Μακεδονίας του ΕΛΑΣ ανέφερε:

«Τμήματα εισήλθον Θεσσαλονίκην σήμερα 3 μετά μεσημβρίαν. Λαός Θεσσαλονίκης έξαλλος από ενθουσιασμό διατρέχει οδούς πόλεως εναγκαλιζόμενος με τους αντάρτας».

Ο λογοτέχνης **Γιώργος Ιωάννου** έχει αφήσει μια ολοζώντανη περιγραφή αυτών των σκηνών που τις έζησε από πρώτο χέρι:

«Από την οδό Αγίας Σοφίας κατέβαιναν σαρώνοντας τις γειτονιές τα παιδιά του Κουλέ Καφέ, του Αγίου Παύλου, της Ακρόπολης, της Κασσάνδρου. Το Τσινάρι, Εσκή-Ντελίκ, Προφήτης Ηλίας, Διοικητήριο κατέβαιναν τη Βενιζέλου.. Από το Βαρδάρι πάλι ερχόταν Ξυπόλυτη, ρακένδυτη, πειναλέα, σπαρταρώντας από ενθουσιασμό, η Ραμόνα, η Επτάλοφος, ο Παλιός Σταθμός, η Νεάπολη, η Σταυρούπολη, ενώ αντίθετα από τα ανατολικά κατέφθαναν μέσα στη σκόνη και τον αλαλαγμό με τρομπέτες, παντιέρες, λάβαρα και χωνιά η Τούμπα, η Αγία Φωτεινή, η Ευαγγελίστρια, η Τριανδρία, ακόμη και η μακρινή Κάλυμνα...»

Μια καθυστερημένη διαδήλωση πλησίαζε από τα βάθη της Εγνατίας, το ανταριασμένο Βαρδάρι. Θά 'ταν καμιά διακοσαριά σκελετωμένοι και κουρελήδες. Έμοιαζαν κρατούμενοι από το στρατόπεδο του Παύλου Μελά. Κραύγαζαν ξέφρενα, φανατικά, κουνούσαν τη γροθιά με τόση ορμή που νόμιζες πως θα τους φύγει προς τον ουρανό το χέρι. Τεράστιες παντιέρες, ολοκόκκινες καμωμένες από αλεξιπτωτα γερμανικά χάιδευαν τα κουρεμένα κεφάλια».

Ο ΕΛΑΣ δεν μπήκε στη Θεσσαλονίκη μέσα σε μια μέρα. Ο γερμανικός στρατός είχε αρχίσει την σύμπτυξη του μέρες πριν, και από τότε είχαν αρχίσει οι συγκρούσεις με τμήματα του «εφεδρικού» ΕΛΑΣ της πόλης και της **ΟΠΛΑ** (Εθνική Πολιτοφυλακή). Οι προσφυγικοί συνοικισμοί γύρω από την πόλη απελευθερώνονται ο ένας μετά τον άλλο. Ταυτόχρονα, τμήματα της Χ και της XI Μεραρχίας του ΕΛΑΣ άρχισαν να προσεγγίζουν την πόλη και να προωθούνται σε αυτήν. Ήδη στις 26 και 28 Οκτώβρη το ΕΑΜ μπορούσε να πραγματοποιήσει τεράστιες μαζικές συγκεντρώσεις στις συνοικίες αλλά και στο κέντρο στην πλατεία της Αγ. Σοφίας.

Ο γερμανικός στρατός προσπάθησε να κάνει εκτεταμένες καταστροφές καθώς αποχωρούσε από την πόλη. Όπως και στον Πειραιά, έτσι και στην Θεσσαλονίκη ήταν οι μαχητές του ΕΛΑΣ που εμπόδισαν την ανατίναξη του εργοστασίου παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας (στις σημερινές εγκαταστάσεις της ΔΕΗ στην Αγ. Δημητρίου).

Καζέρτα και δωσίλογοι

Η είσοδος του ΕΛΑΣ στην Θεσσαλονίκη είχε όμως και μια συνολικότερη πολιτική σημασία. Ήταν η απόδειξη των δυνατοτήτων που είχε το κίνημα να αμφισβητήσει τις δεσμεύσεις της Συμφωνίας της Καζέρτας.

Αυτή η Συμφωνία υπογράφηκε στις 26 Σεπτεμβρίου στην ομώνυμη ιταλική πόλη, ανάμεσα στην κυβέρνηση της «Εθνικής Ενότητας» (δύο βδομάδες πριν είχαν ορκιστεί οι υπουργοί του ΕΑΜ-ΚΚΕ) τους Άγγλους και τους εκπροσώπους του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ. Με βάση την συμφωνία, όλες οι ένοπλες δυνάμεις και οργα-

Θεσσαλονίκη 1944

νώσεις στην Ελλάδα περνούσαν στην δικαιοδοσία της κυβέρνησης, που με την σειρά της έβαζε ένα άγγλο στρατηγό, τον **Ρέτζιναλτ Σκόμπι**, επικεφαλής τους, με τον τίτλο του «Στρατηγού διοικούντος τας εν τη Ελλάδι δυνάμεις».

Στις επιχειρησιακές διαταγές που εκδόθηκαν ως συμπλήρωμά της, καθορίστηκαν τα όρια δράσης της κάθε αντάρτικης οργάνωσης, δηλαδή του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ του **Ζέρβα**. Ο Ζέρβας κρατούσε τις περιοχές της Ηπείρου που έλεγχε. Αλλά ο ΕΛΑΣ έχανε τον έλεγχο κάθε δραστηριότητας στην Αττική: εκεί διοριζόταν στρατιωτικός διοικητής ο στρατηγός **Σπηλιωτόπουλος**, ο οποίος έσπευσε να εξοπλίσει με κάθε τρόπο τους δωσίλογους, τους χίτες και τις λοιπές «εθνικές οργανώσεις» ενάντια στο ΕΑΜ και να σώσει τα Τάγματα Ασφαλείας, για να χρησιμοποιηθούν αργότερα κατά της Αριστεράς.

Η Συμφωνία της Καζέρτας πρόβλεπε επίσης ότι ο ΕΛΑΣ δεν θα έμπαινε στην περιοχή ανάμεσα στους ποταμούς Στρυμόνα και Αξιό, δηλαδή στην Θεσσαλονίκη.

Εκεί, στη διάρκεια του καλοκαιριού του 1944 συνέρρεαν τα υπολείμματα του δωσιλογισμού της Μακεδονίας και ενώνονταν με τους ντόπιους «ταγματασφαλίτες» και δωσίλογους που είχαν βυθίσει την πόλη σε ένα όργιο φόνων, βασανιστηρίων και λεηλασιών τα προηγούμενα χρόνια. Οι συμμορίες του **Δάγκουλα** (Εθνική Ελληνική Ασφάλεια Πόλεως Θεσσαλονίκης) και του **Κισιά-Μπατζάκ** (Εθνικός Ελληνικός Στρατός) είναι πιο γνωστές.

Αυτές οι συμμορίες αναγκάστηκαν να φύγουν από την πόλη στις 20 Οκτώβρη. Δεν πήγαν όμως μακριά. Με την παρέμβαση του **Χρυσόχου**, «γενικού διοικητού Μακεδονίας» οχυρώθηκαν στον Αγ. Αθανάσιο, και οι αρχηγοί τους άρχισαν τις βολιδοσκοπήσεις και τις διαπραγματεύσεις για να μετατραπούν σε τμήματα του ΕΔΕΣ του Ζέρβα, δηλαδή να γίνουν

από ταγματασφαλίτες «αντιστασιακοί».

Στις 26/10 ο υπολοχαγός **Στ. Πέτροβας** κι ο επίλαρχος **Βασ. Ζωάκος**, που βρίσκονται στον Άγιο Αθανάσιο, όπου έχουν στρατωνιστεί οι ταγματασφαλίτες μετά την αποχώρησή τους από την πόλη, στέλνουν τηλεγράφημα στο αρχηγείο του ΕΔΕΣ Μακεδονίας, όπου αναφέρουν με θράσος ότι: «Την 23ην τρέχοντος ελάβομεν εντολήν παρά του κ. Υπουργού Γενικού Διοικητού Μακεδονίας Συν/χου Ιππικού Χρυσόχου Αθανασίου να έλθωμεν εις επαφήν μετά των ανεγνωρισμένων τμημάτων του ΕΔΕΣ ίνα ανακοινώσωμεν ότι Εθνική ανάγκη επιβάλλει το ταχύτερον να σπεύσωσι προς κατάληψιν της πόλεως Θεσσαλονίκης ήτις ευρίσκεται ουσιαστικώς υπό Κομμουνιστικήν κατοχήν από εβδομάδος. Ο Λαός της Θεσ/νίκης αναμένει με ανυπομονησίαν την είσοδον των Τμημάτων του ΕΔΕΣ προς απελευθέρωσιν της πόλεως από την κομμουνιστικήν τυραννίαν». (**Στρατός Ν. Δορδανάς**, Έλληνες εναντίον Ελλήνων – Ο κόσμος των Ταγμάτων Ασφαλείας στην κατοχική Θεσσαλονίκη 1941-1944, σελ. 479-484).

Η επιχείρηση της «απελευθερώσεως» από την «κομμουνιστικήν τυραννίαν», δηλαδή της επιστροφής των αιματοβαμμένων ταγματασφαλιτών, ορίστηκε για τις 28 Οκτώβρη. Αλλά ο ΕΛΑΣ τους πρόλαβε, αγνοώντας τις δεσμεύσεις της Καζέρτας. Ο Χρυσόχου, οι «εθνικόφρονες» και η «καλή κοινωνία» της πόλης δεν μπορούσαν να κάνουν τίποτα γι' αυτό. Ούτε η κυβέρνηση **Παπανδρέου** και οι Άγγλοι «σύμμαχοι». Έτσι η Θεσσαλονίκη πέρασε ουσιαστικά στον έλεγχο του ΕΑΜ, μέχρι τον Φλεβάρη του 1945 και την Συμφωνία της Βάρκιζας.

Μια πτυχή της «Εαμοκρατίας» που λίγο έχει μελετηθεί, είναι η στάση απέναντι στους επιζώντες του Ολοκαυτώματος των Εβραίων της Θεσσαλονίκης. Η Θεσσαλονίκη ήταν για αιώνες η πόλη μιας ακμάζουσας εβραϊκής κοινότητας. Το 1913 οι Εβραίοι αποτελούσαν το 39% των κατοίκων της πόλης. Από τις γραμμές

των Εβραίων εργατών της Θεσσαλονίκης γεννήθηκε η θρυλική Φεντερασιόν, η σοσιαλιστική οργάνωση που έπαιξε κεντρικό ρόλο στην ίδρυση του ΣΕΚΕ το 1918.

Μπιζνες με τους ναζί

Οι ναζί αποδεκάτισαν τους Εβραίους της Θεσσαλονίκης. Ξεκινώντας από τον Μάρτη του 1943, 46.000 άνδρες γυναίκες και παιδιά στάλθηκαν στο Άουσβιτς και το θάνατο. Λίγες εκατοντάδες γλύτωσαν, και όταν επέστρεψαν βρήκαν τα σπίτια και τις περιουσίες τους αρπαγμένες από κάθε λογής «χριστιανούς έλληνες πατριώτες» που έκαναν καλές μπιζνες με τους ναζί.

Όπως σημειώνει ο **Ιάσωνας Χανδρινός** σε ένα άρθρο του:

«Στην Θεσσαλονίκη, κατά το σύντομο διάστημα της εαμοκρατίας (Οκτώβριος 1944-Φεβρουάριος 1945), οι πιεστικές ανάγκες των επιζώντων που σταδιακά επέστρεφαν από τα βουνά, σε τρόφιμα, φάρμακα και κυρίως στέγη –όλα τα κοινοτικά καταστήματα, τα γραφεία και τα σπίτια είχαν παραχωρηθεί σε «μεσεγγυούχους» και επιχειρηματίες– καλύπτονταν σε μεγάλο βαθμό από το ΕΑΜ. Εκτός από τις παροχές της Επιμελητείας του Αντάρτη (ΕΤΑ), ένα ειδικό «Γραφείο Προστασίας Ισραηλιτών» στα πλαίσια λειτουργίας της Εθνικής Πολιτοφυλακής στην πόλη, ανέλαβε να επιστρέψει στην ανασυγκροτούμενη κοινότητα επιχειρήσεις και ακίνητα που είχαν καταπατηθεί, εκδιώκοντας βίαια τους «ιδιοκτήτες» τους. Ήταν η πρώτη (και μάλλον η τελευταία) προσπάθεια να επανορθωθεί το όνειδος της λεηλασίας των εβραϊκών ακινήτων».

Για παράδειγμα, ο **Δαβίδ Μπρούδο** «καταγράφηκε στους γερμανικούς καταλόγους αναγκαστικής εργασίας και στάλθηκε στο εργοτάξιο-κολαστήριο στην Καρυά Λοκρίδας. Έχασε το τρένο για το Άουσβιτς, επειδή δραπέτευσε από το εργοτάξιο στα τέλη Φεβρουαρίου του 1943. Περιπατώντας άσκοπα σε μια τελείως άγνωστη περιοχή συνάντησε το Αρχηγείο Παρνασσίδας του ΕΛΑΣ. Μετά από δύομισι χρόνια φορώντας ακόμα το εγγλέζικο χιτώνιο, τις γερμανικές μπότες και το αυτόματο, και με τη συνδρομή της 'οργάνωσης', πέταξε με τις κλωτσιές τους "καλούς πατριώτες" από το επιταγμένο σπίτι του».

Η απελευθέρωση της Θεσσαλονίκης έδειξε τις απεριόριστες δυνατότητες που είχε το κίνημα και η Αριστερά εκείνο το φθινόπωρο του 1944. Η δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της χώρας πέρασε στον έλεγχο του ΕΑΜ. Η κυβέρνηση του Παπανδρέου και οι Εγγλέζοι με το ζόρι μπορούσαν να κρατηθούν στην Αθήνα, δεν είχαν τις δυνάμεις να διεκδικήσουν περισσότερα.

Όμως, για την ηγεσία του κινήματος, η μερική παραβίαση της Συμφωνίας της Καζέρτας δεν ήταν βήμα για την σύγκρουση με τους άγγλους ιμπεριαλιστές και την αστική τάξη. Η τάξη που κράτησε το ΕΑΜ στην απελευθερωμένη Θεσσαλονίκη ήταν υποδειγματική, το ίδιο κι οι λύσεις που έδωσε στα καθημερινά προβλήματα μιας πόλης που είχε βασανιστεί από την κατοχή και τον πόλεμο.

Όμως, όταν ήρθε η σύγκρουση τον Δεκέμβρη του 1944, οι Βρετανοί ιμπεριαλιστές μπόρεσαν να στείλουν την ταξιαρχία της 4ης Ινδικής Μεραρχίας που στάθμευε εκεί στην Αθήνα, χωρίς την παραμικρή παρενόχληση από τον ΕΛΑΣ.

Λέανδρος Μπόλαρης

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΤΟΥΜΠΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/10 καφέ Άνεμος 6μμ
Η γερμανική επανάσταση
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κομνιανού

ΚΑΜΑΡΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/10 ΕΔΟΘ 7.30μμ
Οι νέες ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις
Ομιλήτρια: Μαρία Τσίριμα

ΧΑΝΙΑ (ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ)
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/10
Σύλλογος Δασκάλων 7μμ
Ουκρανία: η σύγκρουση
δυο ιμπεριαλισμών
Ομιλήτης: Ειρηναίος Μαρκάκης

ΧΑΝΙΑ (ΔΥΤΙΚΑ)
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/10 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ουκρανία: η σύγκρουση
δυο ιμπεριαλισμών
Ομιλήτρια: Μαργαρίτα Παταμηνά

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 22/10 καφέ Κτύταρο 7.30μμ
Εργατική αντίσταση και
αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτης: Μάκης Δραγάνης

ΞΑΝΘΗ
ΠΕΜΠΤΗ 23/10 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Ουκρανία: η σύγκρουση
δυο ιμπεριαλισμών
Ομιλήτης: Γιάννης Πατζανακίδης
ΠΕΜΠΤΗ 6/11 καφέ Βυζάντιο 7μμ
Τρότσκι: το ενιαίο μέτωπο
Ομιλήτης: Τζεμαλή Μηλιαζήμ

ΚΟΜΟΤΗΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 23/10
Φουαγιέ Νομικής Σχολής 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλήτης: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΒΟΡΕΟ ΚΕΝΤΡΟ)
ΠΕΜΠΤΗ 23/10
καφέ Έχουμε και Λέμε 7.30μμ
Πώς χάθηκε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Ειλέμ Αλήογλου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)
ΠΕΜΠΤΗ 23/10 καφέ Τσιου 7.30μμ
(Λαοκοτρώνη 32Α)
Εργατική αντίσταση
και αριστερά στην Ευρώπη
Ομιλήτρια: Ελισάω Δακλάδα

ΒΟΛΟΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10 Θόλος 7μμ
Θεωρία και πράξη
στον αγώνα της ΕΡΑ Βόλου
Ομιλήτης: Βασίλης Πέτσος

ΠΕΡΑΙΑΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10
Κοινωνικός Χώρος
(Κολοκοτρώνη 32Α)
Πώς σταματάμε τις ιμπεριαλιστικές
επεμβάσεις;
Ομιλήτρια: Στέλλα Σαμούχου

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10 καφέ Ερνέστο 6μμ
Αναρχισμός – μια μαρξιστική κριτική
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΠΑΓΚΡΑΤΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10
καφέ Άνω Πουρναρούσα 7.30μμ
Η σοσιαλδημοκρατία πριν το 1914
Ομιλήτης: Θεοχάρης Παπαδόπουλος

ΑΝΘ ΠΑΤΗΣΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10 πλ. Αγ. Ελευθέριος 7μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ;
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10 καφέ Δολίχη 7.30μμ
Εργατική αντίσταση και αριστερά στην
Ευρώπη
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10
καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Μαρία Μπολοβίνα

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΣΟ
ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10 Καφέ 65-67,
(Τριών Ιεραρχών) 7μμ
Πώς νίκησε η ρώσικη επανάσταση
Ομιλήτρια: Ελεάνα Τσώλη

ΚΑΛΛΙΘΕΑ
ΠΕΜΠΤΗ 30/10 καφέ 1968, 7μμ
(Θησέως και Αγ. Πάντων)
Ο ρόλος της επαναστατικής
εφημερίδας
Ομιλήτρια: Στέλλα Μυρισιώτη

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΠΕΜΠΤΗ 30/10 δημαρχείο 7μμ
Πώς σταματάμε τις ιμπεριαλιστικές
επεμβάσεις;
Ομιλήτης: Τάσος Πέππας

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 30/10 Σύλλογος Ιμβρίων
Οι επαναστατικές ιδέες του Λένιν
Ομιλήτης: Μάνος Νικολάου

Μαθητές ΠΕΡΑΙΑΣ
ΣΑΒΒΑΤΟ 25/10
Κοινωνικός Χώρος,
(Κολοκοτρώνη 32Α) 6μμ
Τι είναι και για τι παλεύει το ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Στέλλα Σαμούχου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 26/10 καφέ Τριώτα 5μμ
(Μετρό Αγ. Αντώνης)
Στοπ στον πόλεμο,
το ρατσισμό και την ισλαμοφοβία
Ομιλήτης: Ιάσωνας Κατριμουστάκης

Στις σχολές

ΑΣΚΤ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10 κυλικείο 1μμ
Λένιν – οδηγός για δράση
Ομιλήτρια: Ευτυχία Αγγέλη

ΦΜΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10
αίθουσα ΦΜ3, 3μμ
Η πάλη ενάντια στο ρατσισμό σήμερα
Ομιλήτης: Κυριάκος Αλισσαβάκης

ΤΒ ΠΕΡΑΙΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10
κυλικείο 11μμ
Η εργατική τάξη σήμερα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΤΒ ΑΘΗΝΑΣ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10
αίθριο ΣΓΤΚΣ 4μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλήτρια: Χρυσάνθη Κοτοπούλη

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10
εντευκτήριο 10μμ
Η μελλοντική σοσιαλιστική κοινωνία
Ομιλήτης: Μηνάς Χρονόπουλος

ΠΑΝΘΩ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10 κυλικείο 1μμ
Ισπανία 1934
Ομιλήτης: Μάνος Αναγνώστου

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΠΕΜΠΤΗ 23/10
ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 7μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10
ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Αμπελοκήπων 6μμ
ΑΝΘ ΛΙΟΣΙΑ Βερόπουλος 6μμ
ΑΝΘ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό Φιε 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλόδη 7μμ
ΚΑΛΛΙΠΟΛΗ Σκλαβενίτης 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία Αντίκα 7.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6.30μμ
ΞΑΝΘΗ πλατεία Αντίκα 7.30μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 25/10
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 11μμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11μμ
ΠΕΡΑΜΑ Πλ. Ηρώων 10μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Μαντζαρωτάκη & Θησέως 11μμ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 12μμ
ΚΥΨΕΛΗ πλατεία – Γερμανός 11.30μμ
ΙΛΙΟΝ πλατεία 11μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βεϊκού και Γαλατσίου 12μμ
ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ 11.30μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 11.30μμ Everest
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ πεζόδρομος 12μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ πλ. Γαρδένια 11μμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ισαωνίδου 11.30μμ
ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 11μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 11.30μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία 11.30μμ
ΒΡΙΑΝΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 11.30μμ
ΒΟΛΟΣ άγιος Νικόλαος 11μμ
ΠΑΤΡΑ πλ. Ολυγ 10.30μμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 11μμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 11μμ
ΚΕΝΤΡΟ Τσιμισκή και Ναυαρίνου 11μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 11μμ
ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ πλατεία 11.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 11.30μμ

Μια μέρα αφιερωμένη στον
Μαρξισμό

Κριση
Ιμπεριαλισμός
Επανάσταση

ΚΥΡΙΑΚΗ 30 ΝΟΕΜΒΡΗ
ΑΣΟΕΕ, 10μμ - 8μμ

οργανώνεται από το
Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

Μια μέρα αφιερωμένη στον Μαρξισμό

Παλεύουμε για να διώξουμε τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ και μαζί της τη φτώχεια, το ρατσισμό, τον πόλεμο και τους φασίστες.

Οι φίλοι του Σαμαρά στο ΔΝΤ και την ΕΕ κάνουν ό,τι μπορούν για να τον στηρίξουν στην τελική ευθεία προς τις εκλογές. Έχουμε μπροστά μας σκληρές μάχες ενάντια στους εκβιασμούς μιας άρχουσας τάξης αδιότακτης.

Γι' αυτό, έχουμε ανάγκη να αναζητήσουμε έμπνευση και ιδέες από τις επαναστατικές παραδόσεις του Μαρξισμού.

Πριν από σχεδόν ένα αιώνα, οι «κολασμένοι» της Ρωσίας, απλοί εργάτες και εργάτριες, φαντάροι και φτωχοί αγρότες έκαναν τη μεγαλύτερη ανατροπή της ιστορίας, έφτασαν πιο κοντά από κάθε άλλη φορά στην απελευθέρωση της ανθρωπότητας από το σύστημα που γεννάει κρίσεις, διακρίσεις και πολέμους.

Είναι επίκαιρη σήμερα μια τέτοια προοπτική; Τι φταίει και αναβιώνουν ιμπεριαλιστικοί ανταγωνισμοί και φασιστικές απειλές; Μπορεί η σημερινή εργατική τάξη να είναι αντίπαλο δέος στο σύγχρονο καπιταλισμό; Πώς μπορεί να ανταποκριθεί στις προκλήσεις η Αριστερά;

Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα οργανώνει την Κυριακή 30 Νοέμβρη στην ΑΣΟΕΕ μια μέρα αφιερωμένη σε όλες αυτές τις αναζητήσεις με την προστάθεια να δώσουμε μαζί τις απαντήσεις. Οι συζητήσεις ξεκινάνε στις 10μμ. Δηλώστε συμμετοχή

Συζητήσεις

Γιατί ο μαρξισμός;

Ιράκ, Γάζα, Ουκρανία: τι προκαλεί τους πολέμους
Μαρξισμός και ιμπεριαλισμός

Σεξισμός, ρατσισμός και ομοφοβία
Πώς ο μαρξισμός εξηγεί την καταπίεση;

Από πού προέρχονται οι κρίσεις;
Εισαγωγή στην μαρξιστική οικονομία

Ρωσία
Από την εργατική εξουσία στον κρατικό καπιταλισμό
Για να κατανοήσουμε την ρώσικη επανάσταση

Γιατί η εργατική τάξη;
Τι εννοούν οι μαρξιστές με τάξη

Η δίκη της Χρυσής Αυγής
Πώς παλεύουμε τη φασιστική απειλή

Τι αλληλαί θα φέρει ο ΣΥΡΙΖΑ;
Τα όρια της ρεφορμιστικής στρατηγικής

Γιατί χρειαζόμαστε το επαναστατικό κόμμα;

Κλαδικές ομάδες

MME
ΠΕΜΠΤΗ 30/10
ΕΣΗΕΑ 7.30μμ

Δημοτικές κινήσεις

Ανταρσία στην Κοκκινιά της Προσφυγιάς και της Αντίστασης
ΣΑΒΒΑΤΟ 25/10
Δημαρχείο Νίκαιας, 6μμ
Συνέλευση

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ
μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ
και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κρά-

τος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ
όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθέστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστική

καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο. Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες. Απέναντι στην αντιτουρκική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι. Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα

πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα
Διεύθυνση
Πόλη
Τηλέφωνο
Σωματείο - Σύλλογος
Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργγκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδές, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος, Λεάνδρος Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου, Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Π. Γαβρηλίδης, Δ. Αυγίζος

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikio@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλεγγυής:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Με μια πανηγυρική παράσταση, στην κεντρική εκδήλωση για τα 40 χρόνια της στέγασης του Θεάτρου Grips στο Hansaplatz στο Δυτικό Βερολίνο, το «Μια γιορτή στον Νουριάν» έκλεισε μια συνεχόμενη τριετία με εκατοντάδες παραστάσεις σε πολλούς και διαφορετικούς χώρους. Ο Βασίλης Κουκαλάκι ηθοποιός, σκηνοθέτης στην παράσταση και μεταφραστής του έργου στα ελληνικά, μιλάει στον Κυριάκο Μπάνο.

Πώς βρέθηκε ο «Νουριάν» στην κεντρική σκηνή του Θεάτρου Grips στο Βερολίνο;

Το Θέατρο Grips είδε ότι στην Ελλάδα της συνεχιζόμενης κρίσης και των εντεινόμενων κοινωνικών αντιφάσεων, ξαφνικά ένα έργο που ήταν από τα αρχικά έργα του αντιαυταρχικού, χειραφετημένου, πολιτικού-κοινωνικού θεάτρου στη Γερμανία, ξαναέρχεται στο προσκήνιο με έναν τρόπο που είναι πάρα πολύ κοινωνικά παρεμβατικός.

Δηλαδή ο τρόπος που επέδρασε αυτή η παράσταση στα τρία χρόνια που παιζόταν στους μαθητές, στους μεγάλους, στην εκπαιδευτική κοινότητα, ακόμα και σε ανθρώπους των κινημάτων όπως το αντιρατσιστικό, διαμορφώνοντας συνειδήσεις ή επικυρώνοντας τάσεις που συνέδεαν π.χ. τη μάχη ενάντια στο φασισμό, με τον αντικαπιταλισμό, αναθέρμανε τη συζήτηση που έχει ανοίξει τα τελευταία χρόνια για το χαρακτήρα του Θεάτρου Grips και των μεθόδων του.

Αυτό είδαν στο «Νουριάν» και μας κάλεσαν σαν κεντρικό γεγονός του εορτασμού. Πριν από την παράσταση, όταν βγήκα στη σκηνή και μίλησα, χειροκροτούσαν όταν έλεγα ότι αυτή η παράσταση είναι ο τρόπος μας να απαντήσουμε και να αντισταθούμε στα φαινόμενα βίας, φασισμού και τρόμου των ναζι.

Και υπάρχει εκεί πέρα μια ολόκληρη συζήτηση που στρέφεται γύρω από αυτό, δηλαδή για το τι εννοούμε νέο και τι σημαίνει αυτό για την απαρχή του Grips, για τις ιδέες και τους τρόπους που θεμελιώσανε αυτό το θέατρο μέσα στην έκρηξη του Μάη του '68. Οι υποστηρικτές του παρεμβατικού Grips μέσα σε αυτούς και η σημαντικότερη εν ζωή μορφή της ομάδας που δημιούργησε το Θέατρο Grips, ο ίδιος ο συγγραφέας του «Νουριάν», **Βόλκερ Λούντβιγκ**, βρήκαν έδαφος ώστε να ξανά προκαλέσουν αυτή τη μεγάλη συζήτηση.

Ο Λούντβιγκ είναι ένα παλικάρι 77 χρονών, ένας άνθρωπος που αφιέρωσε τη ζωή του σε αυτό το θέατρο. Είναι ένας μαρξιστής παλαιάς κοπής. Τα τελευταία χρόνια έχουμε γνωριστεί καλά και συζητάμε. Βρίσκει ιδιαίτερη έμπνευση με το παράδειγμα της Ελλάδας. Ζηλεύει όταν του περιγράφω τις κινηματικές σκηνές που έχουμε ζήσει με τον Νουριάν και τα παιδιά των μεταναστών, στους χιλιάδες που διαδήλωσαν με το πανό του αντιφασιστικού φεστιβάλ στις 22 Μάρτη ή την συγκινητική υποδοχή των ανθρώπων στα Προσφυγικά της Αλεξάνδρας που παίζαμε θέατρο για δυο μέρες. Ακούει για τέχνη σε συνύπαρξη με το κίνημα και χαμογελάει.

Μίλησες για τις μεθόδους του Θεάτρου Grips. Μπορείς να μας πεις κάποια πράγματα παραπάνω;

Οι μέθοδοι του Grips είναι βασισμένες στις βασικές Μπρεχτικές αρχές. Όχι για αυτές για

“Η τέχνη σε συνύπαρξη με το κίνημα” Συνέντευξη με τον Βασίλη Κουκαλάκι

τις οποίες αναλωνόμαστε συνήθως στο θέατρο, σχετικά με τη διαδικασία, π.χ. η αποστασιοποίηση και πώς επιτυγχάνεται, αλλά κυρίως σχετικά με τη δράση, από την πλευρά του θεατή δηλαδή.

Ο **Μπρεχτ** αυτό που εδραίωσε είναι το σοσιαλιστικό θέατρο. Που αναπαράγει σκηνικά και δείχνει την πραγματικότητα ως έχει, αναδιοργανωμένη με τέτοιο τρόπο επί σκηνής ώστε να είναι αναγνωρίσιμη και να δημιουργεί ταυτοποιήσεις στο θεατή. Ταυτόχρονα συνυπάρχει το σατιρικό σχόλιο μαζί με τη βιωματική συμμετοχή, ενώ την ίδια στιγμή επειδή το σατιρίζει και το καυτηριάζει, δείχνει και την προοπτική αλλαγής του. Δείχνει καθαρά πως όλα αυτά είναι έτσι, αλλά πρέπει να αλλάξουν, διότι σας αποκαλύψαμε γιατί συμβαίνουν αυτά. Δείχνει την αλλαγή και ταυτόχρονα έχει χρέος ως θέαμα να εμψυχώνει τον θεατή ότι μπορεί να το κάνει.

Για μένα ο Λούντβιγκ έχει καταφέρει και έχει φέρει το Grips σε ένα σημείο που είναι ακόμα πιο μπροστά και από τον Μπρεχτ. Το χιούμορ είναι απελευθερωτικό και δημιουργικό. Και ειδικά για τα παιδιά χρειάζεται και χιούμορ ώστε η ψυχαγωγία να ανοίγει χώρους για νέες ιδέες. Το Grips αυτό το έχει πετύχει. Έχει πληθώρα σπουδαίων έργων βασισμένα πάνω σε αυτή τη δομή.

Το «Τζέλα, Λέλα, Κόρνας και Κλεομένης» παραδείγματος χάρι μιλάει στα παιδιά που δεν έχουν πια την περιπλάνηση στη γειτονιά όπου θα συναντήσουν τον καθένα. Τη γιαγιά που ποτίζει, τον μετανάστη που δουλεύει, τον σκουπιδιάρη. Η περιπλάνηση είναι χειραφέτηση, έτσι μεγαλώνεις, έτσι διεκδικείς καθημερινά εμπειρίες που θα σε πάνε ένα βήμα παρακάτω. Που δεν θα είσαι πια ο ίδιος την επόμενη μέρα.

Όπως και στο «Νουριάν» έτσι και στο «Τζέ-

λα, Λέλα, Κόρνας και Κλεομένης» αυτό που τελικά εκφράζεται είναι πως δεν είναι σκάρτος ο άνθρωπος. Δεν ενυπάρχει η βία μέσα του. Η τάση του ανθρώπου καθαρά από την ώρα που γεννιέται, είναι η τάση προς τον πολιτισμό. Είναι η φυσική του τάση. Απλά οι συνθήκες της ζωής, οι συνθήκες αυτής της κοινωνίας, οι θεσμοί και οι δομές της καπιταλιστικά οργανωμένης κοινωνίας, είναι που διαφθείρουν την ανθρώπινη φύση και γινόμαστε θηρία και άδικοι.

Με τέτοια οπτική είναι και άλλα μεγάλα έργα από τα εκατοντάδες του Grips, π.χ. ένα τρομερό μιούζικαλ με τη **Ρόζα** για έφηβους 16-17 ετών, με πρωταγωνιστές όλους τους πολιτικούς ηγέτες του SPD και του ΚΚ Γερμανίας. **Λήμπκνεχτ, Κάουτσκι, Μπέμπελ**, περνάνε μαζί με τη Ρόζα στην παράσταση. Και το «Μια αριστερή ιστορία» που έπαιζε 30 χρόνια σατιρίζοντας και καυτηριάζοντας το φοιτητικό κίνημα και τα σχεταριστικά λάθη του.

Αυτό είναι η υψηλή τέχνη. Αυτό ψάχνουμε. Σαν επαναστάτες ψάχνουμε για μια τέχνη που θα είναι αντικειμενικά υψηλού καλλιτεχνικού επιπέδου και γούστου, να είναι πολιτική και να περιέχει κοινωνική κριτική και στάση και ταυτόχρονα να είναι και λαϊκή.

Είσαι από τους ανθρώπους που δουλεύεις για χρόνια με τους ίδιους συνεργάτες, και φέτος μετά από 4 χρόνια δώσατε και το όνομα «Συντεχνία του γέλιου». Θεσ να μας πεις κάτι για αυτό;

Θα σου πω το μανιφέστο μας: «Συντεχνία» δανειζόμενοι τον όρο από τους τεχνίτες που ανέδειξαν τη συνεργατική ιδέα, όπως άλλοτε οι βυρσοδέψες, οι ωρολογοποιοί, οι χαλκωματάδες. Όμως το αγαθό που παράγουμε και προάγουμε εμείς είναι το γέλιο.

Γέλιο αμιγώς οργανικό, μη ελεγχόμενο γέλιο που ευφραίνει καρδιάν και απελευθερώνει την αναίτια χαρά της ύπαρξης. Επιπλέον, γέλιο

του **Τσάρλι Τσάπλιν**, ανατρεπτικό και σκωπτικό, το μυστικό όπλο των παιδιών όταν βγάζουν τη γλώσσα στους μεγάλους και των αδύνατων όταν περιπαίζουν τους ισχυρούς.

Το γέλιο, τέλος, της συγκίνησης, όταν αναγνωρίζεις τον εαυτό σου στον απέναντι, εκείνο που ενώνει τους ανθρώπους καθώς τους σταματάει από το να σκέφτονται μονάχα με το νου.

Και πραγματικά δίνω τη ζωή μου, την καλλιτεχνική μου ζωή, τη δίνω με σκέψη προς αυτή την κατεύθυνση. Κυρίως με ενδιαφέρει να δημιουργήσουμε τον πυρήνα μιας ομάδας που θα εδραιώσει εδώ πέρα αυτό που λέμε χειραφετημένο θέατρο για παιδιά και ταυτόχρονα θα έχουν και τη δυνατότητα να επιβιώνουν – όπως π.χ. είναι και το Grips.

Το **Θέατρο Πορεία** και ο **Δημήτρης Τάρλου** μας στήριξαν τα τελευταία χρόνια με ποικίλους τρόπους. Έχουμε βρει εκεί μια ειδική σκηνική συνθήκη για τη δουλειά μας.

Πέρσι πολλές ομάδες συνεργαστήκατε μαζί στο αναφασιστικό φεστιβάλ παραστατικών τεχνών. Τι βλέπεις για τη συνέχεια;

Υπάρχουν πια πολλές ομάδες οι οποίες προσπαθούν να κάνουν ένα πολιτικό θέατρο με αιχμές. Αναζητούν τρόπους για να γίνουν ενοχλητικοί και παρεμβατικοί, υπάρχουν πολλές πολιτικές παραστάσεις φέτος στην Αθήνα.

Αυτή τη στιγμή αυτό που κοιτάμε είναι να ξανασυσπειρώσουμε τον κόσμο των καλλιτεχνών, κυρίως από τις παραστατικές τέχνες, αλλά και μουσικούς και να οργανώσουμε ένα δυνατό 10ήμερο πάλι την άνοιξη, με φόντο την νέα **Παγκόσμια Μέρα κατά τα Φασισμού και του Ρατσισμού στις 21 Μάρτη 2015**, που φέτος έχει ακόμα πιο διεθνοποιημένο χαρακτήρα αλλά πέφτει και πάνω στην δίκη της Χρυσής Αυγής.

Μπορούμε να οργανώσουμε στο **ΕΜΠΡΟΣ** ένα νέο τεράστιο αντιφασιστικό γεγονός. Και ο κόσμος του ΕΜΠΡΟΣ και οι καλλιτέχνες θέλουμε να τα ξαναζήσουμε αυτά τα πράγματα. Πιστεύω ακράδαντα πως ένα καλό φεστιβάλ μπορεί να κόψει ακόμα και τα ποσοστά της Χρυσής Αυγής στις εκλογές. Οι καλλιτέχνες έχουμε το εργαλείο της τέχνης μας και μας ακούει ο κόσμος. Μπορούμε να επιβάλουμε αιτήματα, για να μπουν στη φυλακή οι χρυσαυγίτες δολοφόνοι και να σταματήσουν οι ρατσιστικές επιθέσεις σε συνανθρώπους μας.

Μπορούμε να το κάνουμε πάλι και να χρηματοδοτήσουμε, να δώσουμε λεφτά μετά από αυτό το δεκάημερο, στην Πολιτική Αγωγή ενάντια στην Χρυσή Αυγή. Η 21 Μάρτη πέφτει και χρονικά πάνω στις μεγάλες αυτές πολιτικές μάχες και υπάρχει η δυνατότητα η δική μας παρέμβαση να έχει πραγματικό αντίκτυπο.

INFO

Ο Βασίλης Κουκαλάκι θα δει τον Νουριάν να ανεβαίνει στην Κύπρο, αγγάζοντας τις εθνότητες που εκεί θα είναι από Συρία και Κουρδιστάν. «Μια γιορτή στον Νουρί» θα λέγεται η ίδια παράσταση στην Κρήτη που ανεβαίνει από τον Θεοδωρή Τσαμπουράκη με μια πολύ καλή ομάδα ηθοποιών. «Ο Νουριάν στην Κρήτη είναι Άραβας, αφού οι Σύριοι εργάτες στο νησί είναι περισσότεροι από τους Ιρανοί».

Ο Βασίλης Κουκαλάκι συνεχίζει για δεύτερη χρονιά να παίζει την παράσταση «Τζέλα, Λέλα, Κόρνας και Κλεομένης» στο Θέατρο Πορεία κάθε Κυριακή στις 12μες και καθημερινές για σχολεία με την ομάδα «Συντεχνία του Γέλιου».

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΠΟΥΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

“Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα;”

Στην επέτειο της συμπλήρωσης 70 χρόνων από την απελευθέρωση της Αθήνας από τους Ναζί ανοίγει ξανά η συζήτηση πώς θα μπορούσε να νικήσει εκείνη η επανάσταση, πώς τα εκατομμύρια των αγωνιστών του ΕΑΜ και του ΕΛΑΣ θα μπορούσαν όχι μόνο να διώξουν τη ναζιστική κατοχή αλλά να αλλάξουν ριζικά την κοινωνία από τα κάτω.

Το βιβλίο του Παντελή Πουλιόπουλου είναι το κορυφαίο μαρξιστικό κείμενο για την ελληνική κοινωνία και την στρατηγική της κομμουνιστικής Αριστεράς την δεκαετία του '30. Ποιά είναι η θέση της Ελλάδας στο παγκόσμιο ιμπεριαλιστικό σύστημα, είναι χώρα μισοφεουδαρχική ή καπιταλιστική; Είναι ώριμο να μιλάμε για σοσιαλιστική επανάσταση ή θα πρέπει να παλέψει η Αριστερά για ένα ενδιάμεσο στάδιο πριν τον σοσιαλισμό; Και τι σημαίνει αυτό για την τρέχουσα πολιτική της;

Ο Πουλιόπουλος ήταν ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ και πρωτοστάτησε στην υπεράσπιση της επαναστατικής στρατηγικής απέναντι στις αναθεωρήσεις που επέβαλε η ηγεσία Ζαχαριάδη, γράφοντας το «Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική επανάσταση». Το πρώτο σημείο στο οποίο επιμένει είναι ότι οι αποφάσεις της 6ης Ολομέλειας αποτελούν αποφασιστική στροφή από την μέχρι τότε πολιτική του Κομμουνιστικού Κόμματος. Και όμως μία τόσο σημαντική αλλαγή «αναγγέλθηκε στις 21 Γενάρη του 1934 αιφνιδιαστικά, σαν αναπάντεχη είδηση για κάποιο παράδοξο γεγονός, δίχως το Κόμμα ούτε σε συνέδριό του, ούτε στη βάση του, όχι να συζητήσει, να διαφωτιστεί και να πειστεί για την ορθότητά της, μα ούτε καν να υποψιάζεται από πριν ότι υπάρχει ένα τέτοιο ζήτημα» ενώ όσοι διαφωνούσαν βαφτίστηκαν «αντεπαναστάτες πράκτορες του τροτσκισμού».

Η απόφαση έλεγε ότι η επερχόμενη επανάσταση που θα ανατρέψει την εξουσία των καπιταλιστών στην Ελλάδα δεν θα είναι μια προλεταριακή, παρά θα είναι μια άλλη «αστικοδημοκρατική» επανάσταση και η νέα εξουσία που θα δημιουργήσει δεν θα είναι η δικτατορία της εργατικής τάξης, παρά θα είναι μια κάποια «δημοκρατική δικτατορία», που θα ασκήσει η εργατική τάξη μαζί με τους «φτωχομεσαίους χωρικούς» για ένα ενδιάμεσο στάδιο πριν την εγκαθίδρυση της δικτατορίας του προλεταριάτου.

“Αυτό το ενδιάμεσο εργατοαγροτικό καθεστώς δεν θα εφαρμόσει μέτρα σοσιαλιστικής κοινωνικής επανάστασης, παρά θα περιορίζεται μονάχα να συμπληρώσει τον ατελείωτο ακόμα από την αντιδραστική μπουρζουαζία αστικοδημοκρατικό σχηματισμό της χώρας, με καθήκον να σαρώσει τα «φεουδαρχικά κατάλοιπα» και την «εξάρτηση από το ξένο κεφάλαιο». Αυτό σήμαινε περιορισμό των απαιτήσεων της εργατικής τάξης, στα εθνικά πλαίσια μίας χώρας, ώστε

να κερδίσει τα «φτωχομεσαία» μικροαστικά στρώματα της πόλης και της υπαίθρου σε μια «κοινωνική και πολιτική συμμαχία, ώσπου να ωριμάσουν οι προϋποθέσεις για την έναρξη της σοσιαλιστικής μετατροπής της χώρας».

Εγκατάλειψη

Στην πράξη αυτή η γραμμή σήμαινε την υποταγή της εργατικής τάξης στην αστική τάξη μιας καθυστερημένης χώρας, όπως παρουσιάζεται η Ελλάδα. Πρώτη ενέργεια, ήταν η συμφωνία Σοφούλη-Σκλάβαινα τον Φεβρουάριο του 1936 και η υποστήριξη του κόμματος των Φιλελευθέρων με αποτέλεσμα την εγκατάλειψη της παναπεργίας της Θεσσαλονίκης τον Μάιο του 1936.

Προϋπόθεση της αποδοχής της νέας γραμμής ήταν ο μύθος της «Ψωροκώσταινας», ότι δηλαδή ο ελληνικός καπιταλισμός ήταν υπανάπτυκτος, οι ρυθμοί ανάπτυξης μικροί, η ελληνική αστική τάξη «εξαρτημένη». Χρησιμοποιώντας επίσημα στατιστικά στοιχεία της εποχής, ο Π. Πουλιόπουλος δείχνει ότι αυτή η εικόνα δεν ήταν σωστή, ότι «από το 1912 ίσαμε το 1930 η βιομηχανική ανάπτυξη στην Ελλάδα ξεπέρασε όλες τις άλλες χώρες της Βαλκανικής». Από το 1917 μέχρι το 1929 «ενώ ο πληθυσμός της χώρας δεν αυξήθηκε ούτε κατά μισό (μαζί με τους πρόσφυγες), η βιομηχανία τριπλασιάστηκε στην αξία των εγκαταστάσεών της, έγινε 2,5 φορές μεγαλύτερη στην αξία της παραγωγής της και

πλησίασε στο διπλάσιο της αξίας των εξαγωγών της». Οι ιδιομορφίες της ανάπτυξης του ελληνικού καπιταλισμού δεν οφείλονται στο ότι είναι εξαρτημένος αλλά στο γεγονός ότι εμφανιζόταν καθυστερημένα σε μια παγκόσμια αγορά κυριαρχούμενη ήδη από πολύ μεγαλύτερους παίκτες. Ταυτόχρονα η ελληνική αστική τάξη έχει περάσει από το στάδιο του «αμυντικού εθνικισμού» για την εθνική ανεξαρτησία στο στάδιο του επιθετικού εθνικισμού.

Μαζί με αυτές τις θεωρίες της υπανάπτυξης, εμφανίστηκε και εκτίμηση της αδυναμίας της ελληνικής εργατικής τάξης. Και πάλι ο Π. Πουλιόπουλος δείχνει ότι αυτή η εικόνα είναι λαθεμένη και ότι «την ανάπτυξη της βιομηχανίας τη συνόδεψε ο πολλαπλασιασμός της εξαθλίωσης των εργατών και η αριθμητική αύξηση του προλεταριάτου» με αποτέλεσμα η ελληνική εργατική τάξη να είναι τουλάχιστον τριπλάσια σε αναλογία από την αντίστοιχη ρωσική το 1917, με αξιόλογο βιομηχανικό πυρήνα και αδύναμη σοσιαλδημοκρατική παράδοση.

Ο Π. Πουλιόπουλος απαντάει στις αποφάσεις της 6ης Ολομέλειας πατώντας πάνω στο αγκωνάρι της θεωρίας της Διαρκούς Επανάστασης που βλέπει την επαναστατική διαδικασία σαν ενιαία. Αυτό δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχουν φάσεις στην διαδικασία, αλλά όχι τόσο ξεχωριστές όσο τις φαντάζεται η σταλινική ηγεσία.

Κάθε φάση ενυπάρχει στην προηγούμενη και περιέχει τα σπέρματα της επόμενης. Το αίτημα της εργατικής δημοκρατίας και του ελέγχου της παραγωγής υπάρχει σε κάθε κίνηση της εργατικής τάξης, ακόμα και αν ξεκινάει με δημοκρατικά ή αντιιμπεριαλιστικά μόνο αιτήματα. Και ταυτόχρονα, ο εργατικός έλεγχος δεν αυτοπεριορίζεται, αλλά αναζητάει να σπάσει τα εθνικά όρια και να γίνει διεθνιστικός.

Ο Πουλιόπουλος δίνει τα βασικά σημεία του προγράμματος της εργατικής επανάστασης στην Ελλάδα. Το πρόγραμμα περιέχει την απαλοποίηση χωρίς αποζημίωση των μεγάλων επιχειρήσεων και των τραπεζών και τον εργατικό έλεγχο στα εργοστάσια, την εθνικοποίηση της γης χωρίς όμως κανείς φτωχός αγρότης να χάσει τη γη του, εφτάωρο, κοινωνικές παροχές, χωρισμό εκκλησίας - κράτους, εργατικές πολιτοφυλακές αντί για αστυνομία και στρατό, ισοπολιτεία και δικαίωμα αυτοδιάθεσης στις μειονότητες, κλπ.

Το βιβλίο «δημοκρατική ή σοσιαλιστική επανάσταση» είναι μια πολύτιμη κληρονομιά για όλους όσους παλεύουμε για μία κοινωνία χωρίς φτώχεια, χωρίς πόλεμο και φασισμό, για να χτίσουμε την επαναστατική αριστερά που μπορεί να φτάσει το κίνημα μέχρι τη νίκη.

Κατερίνα Θωίδου

Διαβάστε επίσης

Θα τα βρείτε στο
**μαρξιστικό
βιβλιοπωλείο**

Φειδίου 14
πίσω από Τιάνια-ΠΕΕ
τηλ. 2105247584

www.marxistiko.gr

Οι βόμβες του Ομπάμα δεν θα βοηθήσουν τους Κούρδους

Συνέντευξη με τον Οζάν Τεκίν

Ποια είναι η κατάσταση;

Το ISIS έχει περικυκλώσει την Συριακή Κουρδική πόλη Κομπανί από τρεις μεριές. Η μόνη περιοχή που δεν είναι κάτω από την επίθεση του ISIS είναι στα σύνορα με την Τουρκία. Η Τουρκία έχει παρατάξει τα άρματα της κατά μήκος των συνόρων και δεν μπορεί να ισχυρίζεται ότι είναι ουδέτερη σε αυτή την κατάσταση. Αν δεν επιτρέψει τη βοήθεια προς τις δυνάμεις του κουρδικού YPG στη Συρία (Μονάδες Λαϊκής Προστασίας), θα βοηθά ντε φάκτο την πτώση του Κομπανί.

Οι Κούρδοι είναι εξοργισμένοι με την κυβέρνηση Ερντογάν που από τη μία ισχυρίζεται ότι θέλει να φέρει την ειρήνη στο τουρκικό Κουρδιστάν, αλλά από την άλλη κοιτάει από τα σύνορα την πτώση του κουρδικού Κομπανί. Οι Κούρδοι θέλουν το άνοιγμα ενός διαδρόμου από τον οποίο θα έρθει βοήθεια από το ιρακινό Κουρδιστάν και τη Ροτζάβα στο Κομπανί.

Οι Κούρδοι είναι περισσότερο οργανωμένοι και πιο πολυάριθμοι στην Τουρκία. Μετά από έναν πόλεμο 30 χρόνων με το τουρκικό κράτος και 50.000 νεκρούς, διαπραγματεύονται μία λύση με το τουρκικό κράτος. Στη Συρία, όπου είναι λίγοι σε πληθυσμό και λιγότερο δυνατοί, η κατάσταση που είναι σε εξέλιξη τους οδήγησε

σε τοπική αυτοκυβέρνηση. Είναι απόλυτης σημασίας για το PKK να προστατέψει αυτή την προσπάθεια στη Συρία. Μια τέτοια τοπική αυτοκυβέρνηση στη Συρία δυναμώνει τη θέση των Κούρδων στις διαπραγματεύσεις με την Τουρκία.

Ιστορικά, το τουρκικό κράτος είναι απόλυτα αντίθετο με την ελευθερία των Κούρδων. Λίγα χρόνια πριν, ο Ερντογάν είχε δηλώσει “δεν θα επιτρέψουμε μια αυτόνομη κουρδική περιοχή στο Ιράκ”. Τα πράγματα άλλαξαν τώρα και ο Μπαρζανί είναι στενός σύμμαχος της Τουρκίας. Όπως έγινε και με το Ιράκ, η αυτοκυβερνούμενη Ροτζάβα θα γίνει τελικά αποδεκτή από την Τουρκία.

Πως δικαιολογεί ο Ερντογάν τη στάση του;

Οι προπαγανδιστές του AKP (του κόμματος του Ερντογάν) παρουσιάζουν αυτή την κατάσταση σαν ανεξάρτητη πολιτική που διαφοροποιεί

ται από τις ΗΠΑ, σαν “τη νέα ισχυρή Τουρκία που δεν χρειάζεται να είναι δεμένη με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις”. Από την μία η κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι παλεύει ενάντια στην εμφανιζόμενη милитарιστική/εθνικιστική ιδεολογία για την Τουρκία, γνωστή ως “κεμαλισμός”, και από την άλλη δημιουργεί μια νέα εθνικιστική γλώσσα χρησιμοποιώντας την προπαγάνδα της “νέας, ισχυρής Τουρκίας”.

Δεν υπάρχει καμία αντιιμπεριαλιστική στάση σε όλα αυτά. Σαν ένας υπο-ιμπεριαλισμός, η Τουρκία διαπραγματεύεται τη θέση της με τους ισχυρούς του πλανήτη. Η κυβέρνηση δεν έχει καμία πραγματική αντίρρηση ή αντίσταση στον ιμπεριαλισμό και η Τουρκία δεν τα σπάει με αυτές τις δυνάμεις. Το 2003, ο τότε πρωθυπουργός και σημερινός πρόεδρος, Ερντογάν, ήθελε να συμμετέχει στην επέμβαση στο Ιράκ. Τον εμπόδισε μια μαζική αντιπολεμική κινη-

τοποίηση στη χώρα.

Υπάρχουν εκκλήσεις μέσα στην Τουρκία και το Κουρδιστάν για αύξηση των αεροπορικών βομβαρδισμών των ΗΠΑ ενάντια στο ISIS;

Στην Τουρκία, η πλειοψηφία της τουρκικής αριστεράς που είναι αλληλέγγυα με τον αγώνα των Κούρδων βρίσκεται σε ιδεολογική σύγχυση και δεν αναλύει την κατάσταση με το ISIS σωστά. Αυτό τους οδηγεί να κρατούν μια παθητική στάση ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Πολλές τέτοιες αριστερές οργανώσεις πιστεύουν ότι η αντικαθεστωτική πάλη στη Συρία ήταν πρωτοβουλία των ΗΠΑ για να ρίξουν τον “αντιιμπεριαλιστή” Άσαντ. Με ένα τέτοιο μπέρδεμα, σε μια στιγμή που οι ΗΠΑ βομβαρδίζουν το ISIS, νομίζουν ότι το να είναι αντι-ISIS (αφού βλέπουν ότι οι ΗΠΑ το δημιούργησαν) είναι σα να είναι αντιιμπεριαλιστές. Για παράδειγμα, μία αριστερή οργάνωση ορ-

γάνωσε διαδήλωση ενάντια “στην τρομοκρατία των Τζιχαντιστών” σε μια πόλη κοντά στα σύνορα την ίδια μέρα που ξεκίνησαν οι αεροπορικοί βομβαρδισμοί των ΗΠΑ.

Μια άλλη συνηθισμένη άποψη μέσα στην αριστερά είναι ότι οι ΗΠΑ βομβαρδίζουν τη Συρία για να ρίξουν την κυβέρνηση Άσαντ. Παρόλο που το μπαθακό καθεστώς ανακρίνωσε ότι ενημερώνεται από τις ΗΠΑ για τα αεροπορικά χτυπήματα και ότι είναι χαρούμενο με το βομβαρδισμό του ISIS.

Και οι δύο αυτές απόψεις περικλείουν λίγη ως καθόλου αντίθεση στους αεροπορικούς βομβαρδισμούς των ΗΠΑ στην περιοχή.

Εμείς, στο **DSIP** (το Επαναστατικό Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα) είμαστε αλληλέγγυοι με τους Κούρδους υπερασπιζόμενοι το Κομπανί ενάντια στο ISIS και είμαστε αντίθετοι σε κάθε στρατιωτική επέμβαση από τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Οι Κούρδοι στο Κομπανί χρειάζονται άμεση βοήθεια. Αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι η δυτική επέμβαση θα τους ωφελήσει.

Απόσπασμα από συνέντευξη που έδωσε ο Οζάν Τεκίν στην εφημερίδα Socialist Worker του Δουβλίνου

Η πρόσφατη έξαρση του ιού Έμπολα έχει ήδη κοστίζει τη ζωή σε χιλιάδες ανθρώπους στη δυτική Αφρική. Ο ιός είναι θανατηφόρος – τα στοιχεία δείχνουν ότι μπορεί να σκοτώσει ως και το 90% όσων τον κολοούν. Στο σημερινό ξέσπασμά του, από τις κοντά 9.000 επιβεβαιωμένες περιπτώσεις νοσούντων, οι 4.500 έχουν πεθάνει, περίπου οι μισοί δηλαδή από όσους μολύνθηκαν. Πολλοί επιστήμονες εκτιμούν ότι οι θάνατοι θα φτάσουν τις 20.000 μέχρι τα τέλη Νοέμβρη ενώ κάποιοι φοβούνται ότι συνολικά θα κινδυνεύσουν ένα εκατομμύριο ζωές.

Στα συμπτώματα του ιού, που είναι ιδιαίτερα μεταδοτικός, περιλαμβάνονται πυρετός, ισχυροί πόνοι, στομαχικές διαταραχές, εμετοί, αιμοραγίες. Φορέας του είναι ένας είδος νυχτερίδας (φρουτοφάγα) που μέσω άγριων ζώων περνάει στους ανθρώπους. Γι αυτό και η ασθένεια ανθίζει στις αγροτικές περιοχές.

Ο Έμπολα δεν είναι προς τον παρόν θεραπεύσιμος. Το γεγονός, όμως, ότι η μετάδοσή του δεν γίνεται από τον αέρα αλλά με την επαφή και συγκεκριμένα με τα σωματικά υγρά, σημαίνει ότι είναι εύκολα ελέγξιμος. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί, όπως λένε οι ειδικοί, τόσο μέσω βασικών μεθόδων υγιεινής και πρόληψης, όπως πχ πλύσιμο χεριών μετά την επαφή με αγέλες ζώων, όσο και ιατρικής φροντίδας πχ μία απλή ένεση από μείγμα γλυκόζης και νερού μαζί με αντιθρομβωτικά φάρμακα και μια καλή αγωγή από παυσίπονα είναι αρκετά για να βοηθήσουν σχετικά υγιείς ανθρώπους να επιζήσουν. Το ερώτημα είναι, γιατί τότε ο Έμπολα έχει μετατραπεί σε επιδημία;

ΕΜΠΟΛΑ Μια επιδημία ιμπεριαλιστική

Η Λιβερία, η Σιέρα Λεόνε και η Γουινέα, όπου είναι το κέντρο της επιδημίας, μπορεί να έχουν μεγάλο φυσικό πλούτο αλλά συγκαταλέγονται στις πιο φτωχές χώρες του πλανήτη. Η **Λιβερία** έχει τις μεγαλύτερες φυτείες καουτσούκ στον κόσμο, η **Σιέρα Λεόνε** είναι διάσημη για τα διαμάντια της και η **Γουινέα** παράγει τεράστιες ποσότητες βωξίτη και αλουμίνιου. Ενώ όμως μεγάλες ντόπιες και πολυεθνικές επιχειρήσεις βγάζουν δισεκατομμύρια από την εκμετάλλευση των παραπάνω πηγών, η μεγάλη πλειοψηφία του πληθυσμού τους ζει στην απόλυτη φτώχεια. Βασικά για όλο τον κόσμο είδη υγιεινής όπως πχ το νερό και το σαπούνι, που θα βοηθούσαν στην αντιμετώπιση του Έμπολα, είναι είδη πολυτελείας για αυτές τις χώρες.

Οι ίδιες χώρες έχουν μεγάλα δημόσια χρέη - που δημιουργήθηκαν κατά τη διάρκεια αιματηρών δικτατοριών και εμφυλίων πολέμων με εκατοντάδες χιλιάδες νεκρούς τις προηγούμενες δεκαετίες - τα οποία οι κυβερνήσεις και οι διεθνείς οργανισμοί όπως το ΔΝΤ και η Παγκόσμια Τράπεζα χρησιμοποιούν για να επιβάλλουν σκληρές νεοφιλελεύθερες πολιτικές λιτότητας. Στη Λιβερία το ένα πέμπτο των παιδιών υποσιτίζεται και λιγότερο από το ένα τέταρτο του πληθυσμού έχει πρόσβαση σε κατάλληλες συνθήκες υγιεινής. Η πρωτεύουσα της χώρας δεν έχει ούτε ένα δημόσιο νοσοκομείο σε ένα πληθυσμό 1,3 εκατομμυρίων ανθρώπων, ενώ

όταν ξεκίνησε η τωρινή εξάπλωση του ιού η χώρα είχε λιγότερους από 50 γιατρούς σε ένα πληθυσμό 4,5 εκατομμυρίων. Στη Σιέρα Λεόνε, η υγειονομική περίθαλψη είναι επίσης υποτυπώδης με λιγότερους από 200 γιατρούς στο δημόσιο σύστημα υγείας για ένα πληθυσμό 6 εκατομμυρίων ανθρώπων. Στη Γουινέα αντιπροσεί ένας γιατρός ανά 10.000 κατοίκους όταν το παγκόσμιο ποσοστό είναι 13 γιατροί ανά 10.000 κατοίκους.

Μέτρα ασφάλειας

Η κατάσταση γίνεται χειρότερη καθώς περισσότεροι από 375 εργαζόμενοι στην υγεία σε αυτές τις χώρες έχουν ήδη πεθάνει από τον Έμπολα, περίπου το 10% όσων έχουν μολυνθεί. Όχι γιατί είναι μοιραίο όσοι φροντίζουν τους αρρώστους να κολάνε τον ιό. Αλλά γιατί τα τυπικά μέτρα ασφάλειας που ισχύουν στη Δύση και που θα μπορούσαν να προσφέρουν ένα ικανοποιητικό επίπεδο προστασίας για το προσωπικό των νοσοκομείων και για τους άλλους ασθενείς, παραμένουν μακρινό όνειρο για τους εργαζόμενους εκεί.

Πολλές απεργίες έχουν ξεσπάσει στις περιοχές που έχει χτυπήσει ο Έμπολα. Για παράδειγμα, οι νοσηλεύτες και οι νοσηλεύτριες στη Λιβερία ή οι εργαζόμενοι στα νεκροταφεία στη Σιέρα Λεόνε απήργησαν απαιτώντας εξοπλι-

σμό, μέτρα ασφάλειας, καλύτερους μισθούς και επιδόματα καθώς η ζωή τους μπαίνει σε κίνδυνο.

Παρότι ο Έμπολα πρωτοανακαλύφτηκε το 1976 και από τότε έχουν υπάρξει επαναλαμβανόμενες εξάρσεις, η θεραπεία του βρίσκεται ακόμα σε πειραματικά στάδια. Οι μεγάλες φαρμακευτικές εταιρίες αδιαφορούν γιατί δεν βλέπουν κανένα κέρδος στο να γιατρεύουν ασθενείς που τα θύματά τους είναι οι φτωχοί στην Αφρική, την Ασία και τη Λατινική Αμερική.

Η κυβέρνηση της Λιβερίας κήρυξε κατάσταση έκτακτης ανάγκης και επέβαλε απαγόρευση κυκλοφορίας σε όλη τη χώρα. Πενήντα με εκατό χιλιάδες άνθρωποι έχουν μαντρωθεί πίσω από εμπόδια με αγκαθωτά συρματοπλέγματα στην μεγαλύτερη παραγωγόπολη της χώρας που έχει μπει σε καραντίνα. Στρατός περιπολεί στους δρόμους, ενώ σε διαδήλωση που έγινε ενάντια στην στρατιωτική κατάληψη της περιοχής πυροβόλησε το πλήθος σκοτώνοντας τουλάχιστον έναν άνθρωπο.

Την ίδια ώρα, οι “μεγάλες δυνάμεις” όπως η Βρετανία και οι ΗΠΑ εκμεταλλεύονται την κρίση για τα ιμπεριαλιστικά και βαφτίζοντάς τα “διεθνή βοήθεια”. Δεν είναι να απορεί κανείς που μεγάλο κομμάτι του κόσμου είναι ιδιαίτερα εχθρικό στις κυβερνητικές συμβουλές να πάνε στα νοσοκομεία, να αποφεύγουν τη σωματική επαφή, να μην θάβουν μόνοι τους νεκρούς τους. Ούτε ότι κάποιοι είδαν την επιδημία σαν μια συνομοσία των κυβερνήσεων και των δυτικών συμμάχων τους.

Λένα Βερδέ

STOP στην αμερικάνικη επέμβαση

**ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΗ
ΜΕΣΗ ΑΝΑΤΟΛΗ**

**ΚΑΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ**

Κάθε μέρα που περνάει, ξεσκεπάζεται όλο και πιο πολύ ο πραγματικός χαρακτήρας της νέας επέμβασης που ξεκίνησε ο Ομπάμα «για την καταπολέμηση της τρομοκρατίας του Ισλαμικού Κράτους». Η νέα συμμαχία των «προθύμων» των ΗΠΑ με τους βομβαρδισμούς που ήδη έχει εξαπολύσει αλλά και τις χερσαίες επιχειρήσεις που ετοιμάζει, έχει ενεργοποιήσει τις πιο μαύρες αντιδραστικές δυνάμεις της περιοχής και οξύνει τους αναμεταξύ τους ανταγωνισμούς για μερίδια στον έλεγχο της Μέσης Ανατολής και των πετρελαίων της. Όσο και να προσπαθούν οι ιμπεριαλιστές και οι συνεταίροι τους να εμφανιστούν ως προστάτες των Κούρδων, η αλήθεια δεν κρύβεται.

Η αλήθεια είναι ότι ο προηγούμενος πόλεμος των ΗΠΑ, τον καιρό του Μπους, δεν τους έφερε τα αποτελέσματα που ήθελαν. Δεκατρία χρόνια μετά την εισβολή στο Αφγανιστάν, οι κατοχικές δυνάμεις δεν ελέγχουν την κατάσταση και απλώνουν τις επιθέσεις τους στο γειτονικό Πακιστάν. Στο Ιράκ, επειδή η αμερικάνικη κατοχή συναντούσε αντίσταση, έσπειραν το μίσος ανάμεσα σε Σουνίτες και Σίιτες και με την πολιτική των θρησκευτικών διακρίσεων δημιούργησαν γόνιμο έδαφος για την ανάδειξη του λεγόμενου Ισλαμικού Κράτους ως «προστάτη» των σουνιτών.

Η οργάνωση αυτή παίζει αντιδραστικό ρόλο με σφαγές σιτών στο Ιράκ, Κούρδων στο Ιράκ και στη Συρία, εξεγερμένων πληθυσμών στη Συρία. Αλλά μπορεί και φοράει τον μανδύα του «ιερού πολέμου» στα μάτια σουνιτικών πληθυσμών που έχουν υποφέρει από τα εγκλήματα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στο Ιράκ και από την καταστολή καθεστώτων σαν του Μαλίκα στη Βαγδάτη, του Άσαντ στη Δαμασκό και του Σίσι στο Κάιρο.

Εκστρατεία ισλαμοφοβίας

Όταν τα στρατοδικεία στην Αίγυπτο καταδικάζουν 600 οπαδούς των «Αδελφών Μουσουλμάνων» σε θανατική ποινή μέσα σε μια μέρα, λειτουργούν σαν στρατολογητές του Ισλαμικού Κράτους. Το ίδιο γίνεται όταν οι αμερικάνικες και ευρωπαϊκές κυβερνήσεις ταυτίζουν κάθε μουσουλμάνο με τρομοκράτη, με τις εκστρατείες ισλαμοφοβίας που οργανώνουν. Όσο πιο σφιχτά κλειδώνουν τα σύνορα για τους πρόσφυγες του πολέμου, όσο πιο πολλές ρατσιστικές «σκούπες» οργανώνουν σε βάρος των μουσουλμάνων μεταναστών, τόσο πιο πολύ σπέρνουν την απόγνωση στους πληθυσμούς της Μέσης Ανατολής.

Γι' αυτό, η εκστρατεία των αμερικάνικων βομβαρδισμών μόνο σε χειρότερες σφαγές μπορεί να οδηγήσει. Και η αναζήτηση «χερ-

Ανοιχτές Εκδηλώσεις σε όλη τη χώρα

ΠΑΤΡΑ

ΠΕΜΠΤΗ 23/10

Εργατικό Κέντρο 7μμ

Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΠΕΜΠΤΗ 23/10

Στέκι Πολιτιστικών ομάδων

Πανεπιστημίου Κρήτης 7μμ

Ομιλήτρια:

Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 24/10

Παλιά Λαχαναγορά 6μμ

Ομιλήτρια:

Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΧΑΝΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10

Εργατικό Κέντρο 7.30μμ

Ομιλητής:

Γιάννης Σηφακάκης

ΞΑΝΘΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 29/10

Πολυτεχνείο–

προκάτ 7μμ

Ομιλητές: Παντελής

Παναγιωτακόπουλος,

Μελτέμ Οράλ -

(DSIP, Τουρκία)

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΠΕΜΠΤΗ 30/10

Εργατικό Κέντρο 7μμ

Ομιλήτρια:

Θένια Ασλανίδη

ΚΟΜΟΤΗΝΗ

ΠΕΜΠΤΗ 30/10

Εργατικό Κέντρο 7μμ

Ομιλητές: Παντελής

Παναγιωτακόπουλος,

Μελτέμ Οράλ -

(DSIP, Τουρκία)

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 31/10

Εργατικό Κέντρο 7μμ

Ομιλητές:

Παντελής

Παναγιωτακόπουλος,

Μελτέμ Οράλ -

(DSIP, Τουρκία)

ΚΟΥΚΑΚΙ-ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 5/11

καφέ Κρίκος 7μμ

Ομιλητής:

Πάνος Γκαργκάνας

ΒΟΛΟΣ

ΤΡΙΤΗ 11/11

Θόλος (Παν/μιο) 7μμ

Ομιλητής:

Γιάννης Σηφακάκης

Ανοιχτές Εκδηλώσεις στις σχολές

ΠΑΝΤΩΟ

ΔΕΥΤΕΡΑ 3/11, 1μμ

Ομιλητής: Πάνος Γκαργκάνας

ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΗ

ΤΡΙΤΗ 4/11 αίθριο Φιλοσοφικής, 2μμ

Ομιλητής: Πέτρος Κωνσταντίνου

ΤΕΙ ΑΘΗΝΑΣ

ΤΡΙΤΗ 4/11 αίθουσα προβολών, 3μμ

Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΑΣΚΤ

ΤΡΙΤΗ 4/11 αίθουσα

γραμματικού σχεδίου, 2μμ

Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυρίλλου

ΤΕ ΠΕΡΑΙΑ

ΤΡΙΤΗ 11/11 αίθουσα Α010, 3μμ

Ομιλητής: Λέανδρος Μπόλαρης

ΝΟΠΕ

ΤΡΙΤΗ 11/11, 2μμ

Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

Θεσσαλονίκη

Νέα Φιλοσοφική Σχολή

ΤΡΙΤΗ 11/11, 6μμ

ΦΜΣ

ΠΕΜΠΤΗ 13/11, 1μμ

Ομιλητής: Γιάννης Σηφακάκης

σαίων δυνάμεων» για να ενισχύσουν την αμερικάνικη επέμβαση επιδεινώνει την κατάσταση. Η Τουρκία, η Σαουδική Αραβία, το Ιράν, όλοι οι τοπικοί υποϊμπεριαλισμοί είναι υποψήφιοι γι' αυτό τον ρόλο και ανταγωνίζονται για το ποιος θα καλύψει τα κενά του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Το Ιράν διεκδικεί το ρόλο του προστάτη των σιτών από τη Βαγδάτη ως τη Βηρυτό, η Σαουδική Αραβία εμφανίζεται ως ο πραγματικός προστάτης των σουνιτών, ο Ερντογάν αυτοπροβάλλεται ως η γέφυρα ανάμεσα στον μουσουλμανικό κόσμο και τη Δύση. Στην πράξη, διεκδικούν να αναδειχτούν σε προνομιακούς συνεταίρους της νέας ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων στην περιοχή.

Και βέβαια δεν είναι οι μόνες δυνάμεις που διεκδικούν τέτοιο ρόλο. Το Ισραήλ, το παραδοσιακό μαντρόσκυλο του ιμπεριαλισμού στη Μέση Ανατολή, δεν έχει παραιτηθεί, έστω κι αν η πρόσφατη επίθεσή του στη Γάζα απέτυχε να υποτάξει την αντίσταση των Παλαιστίνων. Οι ιμπεριαλιστές που χύνουν κροκοδείλια δάκρυα

για τις σφαγές του Ισλαμικού Κράτους, δικαιολογούσαν σαν «αυτοάμυνα» τις σφαγές του Ισραήλ στη Γάζα. Όλοι εμείς που βρεθήκαμε στο πλευρό των Παλαιστίνων, πρέπει να πούμε το ίδιο ΟΧΙ στη νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση.

Στην Ελλάδα, έχουμε ένα λόγο παραπάνω να κινητοποιηθούμε αντιπολεμικά-αντιιμπεριαλιστικά. Η συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου όχι μόνο δίνει τη Σούδα και ετοιμάζει το Καστέλι για διευκόλυνση των αμερικάνικων βομβαρδισμών, αλλά και προωθεί συστηματικά τη συνεργασία με το Ισραήλ. Κοινές στρατιωτικές ασκήσεις, συνεργασία για την εκμετάλλευση κοιτασμάτων στην Ανατολική Μεσόγειο σε ανταγωνισμό με την Τουρκία, ισραηλινά αεροπλάνα στα δυτικά της Κύπρου, συμπίεση με το καθεστώς Σίσι στην Αίγυπτο – τέτοια βήματα προωθούν την ελληνική εμπλοκή στους ανταγωνισμούς που οξύνει η νέα ιμπεριαλιστική επέμβαση στη Μέση Ανατολή.

Κανένας δεν πρέπει να ξεγελαστεί από τις υποκρισίες ότι η ελληνική κυβέρνηση βοηθάει

τους Κούρδους. Δεν ξεχνάμε ότι οι διαχειριστές του ελληνικού καπιταλισμού δεν δίστασαν να παραδώσουν τον Οτσαλάν στα χέρια των δικτών του. Δεν ξεχνάμε πόσες φορές οι Κούρδοι παραδόθηκαν στη σφαγή από Άγγλους, Γάλλους, Αμερικάνους δήθεν «προστάτες». Τώρα μπορεί να τους χρειάζονται σαν χερσαία δύναμη κατά του Ισλαμικού Κράτους, αλλά όποιος δέχεται μια τέτοια συνεργασία δεν προσφέρει καλές υπηρεσίες στον αγώνα των Κούρδων.

Αραβικό πεζοδρόμιο

Υπάρχει άλλος δρόμος για τους λαούς της Μέσης Ανατολής. Είναι ο δρόμος που προσπάθησαν να ανοίξουν οι μάζες της «Αραβικής Άνοιξης» όταν βγήκαν στους δρόμους της Τυνησίας, στην Ταχρίρ του Κάιρου, στις εργατογειτονίες της Δαμασκού. Μπορεί οι στρατηγοί του Σίσι και του Άσαντ να πωγαγύρισαν αυτές τις εξεγέρσεις, αλλά οι αραβικές μάζες δεν έχουν πει ακόμα την τελευταία λέξη. Όποιος αμφιβάλει, ας αναλογιστεί πόσο βοήθησε το «αραβικό πεζοδρόμιο» την παλαιστινιακή αντίσταση στη Γάζα. Αυτή είναι η δύναμη που μπορεί να σταματήσει τα εγκλήματα των ιμπεριαλιστών και των ντόπιων καθεστώτων σε βάρος όλων των πληθυσμών της περιοχής χωρίς διακρίσεις.

Για να ανοίξει ξανά αυτός ο δρόμος της απελευθέρωσης, χρειάζεται να χτίσουμε ξανά εδώ το αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στην ιμπεριαλιστική επέμβαση και την ελληνική συμμετοχή. Όπως το 1999 βγήκαμε στους δρόμους ενάντια στην εμπλοκή του Σημίτη στη ΝΑΤΟϊκή επίθεση στη Σερβία, όπως το 2003 γίναμε με τη Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο κομμάτι του παγκόσμιου ξεσηκωμού ενάντια στον πόλεμο του Μπους στο Ιράκ, έτσι και τώρα.

Στην Τουρκία, αγωνιστές της αριστεράς και του αντιπολεμικού κινήματος συμπαραστέκονται στους Κούρδους που ξεσηκώνονται ενάντια στη σφαγή στο Κομπανί, αλλά λένε ταυτόχρονα όχι στην αμερικάνικη επέμβαση, όχι στην παραχώρηση της βάσης του Ιντσιρλίκ που παζαρεύει ο Ερντογάν. Η θέση μας είναι στο πλευρό τους και όχι σε εθνική ομοψυχία με τους τουρκοφάγους που ζητάνε να στείλει «βοήθεια» ο Σαμαράς.

Είναι σκάνδαλο η κυβέρνηση των Μνημόνιων που σφάζει μισθούς και συντάξεις για να ξεπληρώνει τους τραπεζίτες, να πληρώνει διςεκατομμύρια για εξοπλισμούς, για φρεγάτες, υποβρύχια και αεροπλάνα για να συμμετέχει στις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες και τους ανταγωνισμούς. Είναι έγκλημα να κάνει ασκήσεις πολεμικής ετοιμότητας με πραγματικά πυρά που κοστίζουν ζωές, όπως των τριών οπλιτών στο Βόλο πρόσφατα.

Εργάτες και νεολαία, ενωμένοι στο δρόμο του αγώνα, έχουμε κοινό συμφέρον με τα αδέρφια μας στη Βαγδάτη και στη Βηρυτό, στην Άγκυρα και στο Κάιρο, στο Ντιάρμπακιρ και στη Δαμασκό να βάλουμε τέρμα στις επιθέσεις των «προθύμων» αυτού του συστήματος που φέρνει μόνο φτώχεια, ρατσισμό και πόλεμο.

**Προκήρυξη που κυκλοφόρησε
το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα**